

ശാമവത്തംഗന്മാവലി നമ്പുട്ട് 36.

ര ക റ ണ റ റ ണ

അ സ്വന്മ .

——————

രകാച്ചി

മരായാളിഭാഷാപരിജ്ഞാനരണ്ടുക്ക്രമമിററിയിൽക്കാണ്
പ്രസിദ്ധമൈപ്പെട്ടതുന്നത് .

ആരാധനക്രമങ്ങളി നമ്പുട് 36.

ഒ കീ ശ്രൂ റൈ ഓ റ

പ്രവ നമ്പു.

[ടിപ്പണിസഹിതം]

കൊച്ച്

മലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണക്കേംഗവിശ്വിയാശ്വിനാം
പ്രസിദ്ധപ്രക്രിയന്തരം

കൊച്ച് 100

തൃപ്പിവദപത്രം,
ഒമരംക്കിഴുംലയം ട്രിപ്പിഡാം സച്ചടിച്ചത്

മത്മാ

വക്ഷ്യവകാശ കമ്മിററീക്കമാറ്റം..

വില 8ണ്ട്]

[എടണ മാത്രം]

പ്ര സു റ വ ന.

സാംഖ്യാപരിശൂലനക്കുമിററിയിൽനിന്ന് കഴിഞ്ഞ
വർഷത്തിൽ പ്രകാശിതമായ ബക്കച്ചിൻറെ പ്ര
സൂര്യവഹിൽ സൗച്ചിപ്പിച്ചിരുന്ന കേശഗ്രഹണം ചന്ദ്ര
ഗ്രീഹമവക്കുന്നുമാവലിയിൽ 36-ാം നമ്പറായി ഇതാ ആ
സിദ്ധശ്ലോകത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

മഹാഭാരതകമായ ആധികാരികമായ ഭേദം നോ
ക്കി പബ വണ്ണങ്ങളായി ഒരുത്താരിച്ച് ഇതിപുത്രനിശ്ചയം
ചെയ്തു നിന്മിച്ചാട്ടക്കിട്ടു വിവിധചന്ദ്രപ്രാന്തങ്ങളാൽ രാജ
സൂര്യം കഴിഞ്ഞാൽ അബ്രൂവമാതമായി അടച്ചതു നിശ്ചന്ത
താണ് കേശഗ്രഹണം. മഹാഭാരതം സാംഖ്യപ്രവർത്തികൾ
പെട്ട ഭൂതപദ്ധ്യം(അധ്യായം 73 മുതൽ 95 വരെ) എനിലേ
യും അ രംഭൂതപദ്ധ്യം(അധ്യായം 96 മുതൽ 103 വരെ) എനി
ലേയും കൂടുതലായി അടങ്കാവുന്നതിക്കൊണ്ട്.

സാമ്പത്തികസമ്പന്നനായ ധർമ്മപുത്രൻ നാനാരാജാക്ക
നാരാജൻ ഇരിച്ചു രാജസൂര്യം ചെയ്തു സന്ദൃശ്യം രാജുവ
ക്ഷേത്രം സ്വപ്നംപുതനായി പരാലിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ണ് പുത
രാജുപുത്രനായ ഭാണ്ഡായന്നൻ അസൂര്യാക്ലുഡിത രാജിച്ച
മണ്ണത്ത് മാത്രംലുന്ന ദക്ഷനിശ്ചയാട്ട തണ്ണേരു മഹോദ്യമരയ
ക്കരിച്ചു പറയുന്നതു മുതൽക്കാണ് കേശഗ്രഹണത്താലെ
കൂടുതലിക്കുന്നത് ആധിക്കരിക്കുന്ന അന്ത്യസാമാന്യ
മായ ദാനപ്രത്യും തജ്ജന്യമായ ഭീമസേനന്നു അഹ
ക്കാരച്ചും പാശവാലിജുടെ പരിഹാസവും തനിക്കു മേഖലക്കു
മേൽ ഭസ്തുപദ്ധതായിരിക്കുന്നവെന്ന സോംഘട്ടശിഖം. വിർജ്ജി

എ' അവ കണ്ണെകാണ്ടിരിക്കുന്നതിനൊക്കോടു മരിക്കുയാണ് ഒളപമന്ന ഭാഞ്ചാധനൻ ഉപന്യസിക്കുന്നു. എത്ര കേള്ക്കുന്ന പ്രഖ്യാപനം നേരം മംഗ്രേഷിൽകൂടി ജീവിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നും യധിപ്പിരുന്ന ഭൂതവിനോദത്തിനായി വിളിച്ചു വരുത്താമെങ്കിൽ അഭ്യർഹവെള്ള ഭാഗ്രേഖനംകൊണ്ടു തന്റെ ജീവിച്ചുത്തരാമെന്നം പറഞ്ഞു മതമക്കുന്ന ആദ്ദേഹി പ്രിക്കുന്നു. അനന്തരം ഭാഞ്ചാധനയാം ശൈക്ഷിജിച്ചുകൂടി മുത്തരം ശൈക്ഷിക്കുന്ന ചെല്ലുന്നു. ഭാഞ്ചാധനൻ മുന്തട്ടി ഏപ്പാട് എപ്പിതന്ത്രിക്കുന്നും ശൈക്ഷി ആദ്യമായി ഭാഞ്ചാധന കുറം മനോവ്യഥയെ സാമാന്യമായില്ലപ്പോൾ യുതരംജ്ഞ കുറുതനക്കരിച്ചു ഉൽക്കുള്ളും അനാകന്ധവും ജനിപ്പിക്കുന്നു. അനാകന്ധവാക്യലഗായിച്ചുമാത്രം പിതാവു് അനന്തരയ വാക്കെങ്കിലും പുതുനെ ആദ്ദേഹിപ്പിക്കുന്നു. ഭാഞ്ചം ധനൻ അതുബാബാണ്ടുക്കുണ്ടും ആദ്ദേഹം ലഭിക്കാതെ പാണ്ഡവന്മാർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉയർപ്പവും തനിക്കു നേരിട്ടിട്ടുള്ള താഴീളും വിവരിച്ചു് അവരിൽനിന്നു തനിക്കു സംഭവിച്ച അപമാനങ്ങളെ വിസ്തരിച്ചു് ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാം കേട്ടിരിക്കുന്നും യുതരംജ്ഞർ, പാണ്ഡവന്മാർ ഗുരുത്വക്കാശം കൊണ്ടും വിക്രാംചു് ദൊരുലോക്കുസ്പാമിഡായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ബന്ധാധനകാക്കാണ്ടും അവക്കു പീഡ വരുത്തുവാൻ ആയാസമുഖാണ്ടും ഒരുപ്പുനായ ധർമ്മപുത്രരാട സൗംഘ്യപരപ്പും അനാജനായ തന്മാക്കളിൽതാണെന്നു വിചാരിച്ചു് ആദ്ദേഹിക്കണമെന്നും ഭാഞ്ചാധന പരാജയാണ്. ഭാഞ്ചാധനൻ പിബാഡാം, ധർമ്മപുത്രരെ വരുത്തി ഭൂതക്രീഡ ചെയ്യാൻ അനാജനാദം ഭാഗ്രേഖനംകൊണ്ടും സ്വർണ്ണരേഖയും ജീവിക്കുന്നിരുന്നു നിപുണനായ അമ്മാമൻ ശൈക്ഷി തനിക്കു ജയം

സമ്പാദിച്ച തത്ത്വങ്ങൾ അനു ചെയ്യുന്നതിനാലും ക്ഷയാവശ്യം വേണ്ടതുള്ളില്ലവെന്നും പിതാവിനെ അബിയിക്കുന്നു. അതിനു മുതൽക്കൂർ, ഭർപ്പുതം ക്ഷണിക്കുകൾ ഉചിതമോ അല്ലെങ്കിൽ എന്ന തന്നിക്കരിവില്ലെന്നും വിദ്യംനായ വിഭ്രംഹാട്ട മേം ചിച്ചാക്ക് അനു വിശദമായിരിയാമെന്നും പറയുന്നു. വിഭ്രം തന്റെ വിദ്യാധിക്കളിൽ കുറുക്കാരാനാണെന്നും, വിഭ്രം പഠനത്താലു അല്ലൂണ്ടും സമ്മതമാക്കുകയുള്ളിട്ടും ചജിൽ താൻ മരിക്കാംനാഡിനിക്കുന്നതെന്നും ദിഞ്ച്ചാധനകൾ ശരിക്കുന്നു. ഈ ഫുട്ടതിൽ അഴിമാനികളിലും ഗ്രഹണ്യനാശ കണ്ണിൽ ദ്രുതിയും വേണ്ടതിലേപ്പുണ്ടും താൻ ജീവഭ്രംഗതംകൊണ്ട് പാണ്യവന്നു എന്ന ഇരിച്ചുകൊണ്ടാമെന്നും ദ്രോസന്നാടികളായ വീരനാൽ ജീവഭ്രംഗിനു വട്ടംജൂട്ടുടുക്ക മേറാം അത്രനും അതുവും ഒരു കാട്ടുത്തട്ടി പാശുണ്ണ. എംബംഭിനായ കണ്ണിനന്തരുകൾ ദിഞ്ച്ചുണ്ടും താൻ പടിച്ചിട്ടും ഭാഗം ഇരിക്കുന്നതിനാലോവേണ്ടി പാശം പാശം പിണ്ണാശും നിശ്ചായിക്കുന്നു. ഈ വ്യാഴികരണങ്ങൾ നാശിക്കുന്നും ചാപിക്കുന്നും പിഭ്രം ഭർപ്പുതാരാ മുതിര്ത്തു യുദ്ധ ദുരാധികളിലും ഭിഞ്ച്ചാനാടികളശ്ശപ്പോൾ മുതൽക്കൂർ കുടുംബത്താലും അതിനുമുന്നു പ്രായംഗിച്ചു വും പ്രായമബന്ധിപ്പാരണം മേഖലകളും ഇരുക്കിയെന്നും ചോജാച്ചു കഴിയുവാണെന്നും ഏപ്പുംഡാണ്' എന്നും കേരളത്താം അഭിപ്രായാസ്ത്രീക്കാനും ഏപ്പുംഡാണ്' എന്നും കേരളത്താം കേരളായാളും കേരളത്താം പ്രഭാവത്താം എന്നും കേരളത്താം കേരളായാളും കേരളത്താം സ്വീകരിക്കാതെ ദ്രുതിയും വിത്തായിച്ചു' പാണ്യ

വന്മാരെ അതു കംണവംസ് ശ്രീക്കൈഞ്ചേ വരുന്നതിൽ വി ഭരണ കല്പിച്ചു ശ്രദ്ധക്കാണ് പ്രതാഃപ്പൻ ചെയ്യുന്നത്.

വിഹപവള്ളുമുന്നു വിഭിന്നൾ ഉടനൊപോൾ പാണ്ഡി വന്മാരെ പാണ്ഡിവിഭിന്നാട് തീടി ധ്രതാശ്ശേ സന്നിധിയിലേ കൈ ശ്രീകൈഞ്ചേവരഗാ. അവർ മഹംക്രഷ്ണായ സന്ദർഭാ രജാശ്ശേ സ്തോകതിച്ചു് അന്നേ ദിവസം സുവമാണി അവിടെ താമസിക്കുകയും പിറേറും മാവിലെ സന്ധ്യാവസ്ഥാം കൂ ശിന്തന് സഭവിലേക്കു മുട്ടുവരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അ ദ്രോഹം എത്ര സദി അക്ഷയുന്നതാരംബം സന്നാമഞ്ചായിട്ടാണ് കംണവള്ളുമുന്നു. ധന്യവുതും സഭവിൽ എത്തിയെ ഉടനൊ കൈനി അദ്ദേഹത്തെ ചുറ്റുകളിപ്പാൻ വിളിക്കുന്നു. ചുറ്റുകളി സാമ്രാജ്യം ചാഴിനു രാജാക്കരാക്കുക വാധിച്ചിട്ടുണ്ടു് ഒരു വിനോദമാണെന്നുണ്ട്” കൈനിയുടെ പാശം, യുധിശ്ശിര നാകട്ടു ഏവരും ദാരം കിരുവക്കുതുവന്തെ നിന്മാച്ചു് “തണ്ണെഴു ചുറ്റുകാണ്ടി ഇഡ്യപ്പാൻ എത്ര മഹിക്കന്നാണോ? ഇങ്ങും ആശക്കാൻ എത്രയെമ്മട്ടുകുക. ധലുംതാം പരം ക്രമം മുകടാപ്പിക്കുന്നവക്കംണ്ടും കീത്തി” എന്നു പറയുന്നു. പാശം മുത്തവിനോദത്തിൽ മരിച്ചപ്പോൾ കൈക്കുക്കു തില്ലുന്നും അതിനു വല്ല എപ്പറ്റും കാണാന്നണ്ടുകും വേണ്ടുന്ന വച്ചു പിന്താരക്കാമെന്നും കൈനാ പാശുനും. പിന്തിരാക്കു ചുനും കേടുപെട്ടും ധന്യവുതും “കിരുവക്കുരം ചുതിനും ചാമതനും പോരിനും വാഴിച്ചും താനും പാന്തിരാക്കുയിപ്പു്” എന്നു പറഞ്ഞു് ചുറ്റു പൊതക്കുവംസ് സന്നദ്ധനാക്കുന്നു. എത്തിൻവശത്തു് കല്പിപ്പാൻ കൈനിയും ഹനയും പറവാൻ ഭദ്രംബാധനമുണ്ട്. തന്റെ ഭാഗത്തു് റണ്ടിനും താനും മാത്രമേ ഉണ്ടു്; ഇല വെഖ്യും അറിഞ്ഞതി

അനിട്ടം ഇയിപ്പിരുന്ന് അതു സമർത്ഥ ചുതംരാത്രിക്കുന്നു. അസ്യനാശവും തുരാഷ്ട്രരുടെ മുമ്പിൽ വച്ചു രാജംക്കുമാം രോദോധനയെ. അസ്യനസ്യനാരാതിരിക്കുവു അരംഭിച്ചു തും ക്ഷത്രിയക്ക് നാശകാരണവുമായ ഈ ചുതുക്കളിയിൽ നേർക്കളിക്കാണ്ടാം ഇതു വരായ്ക്കും ഒക്കനി നേരും നെറിയും കെട്ട കളിക്കളി കളിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. കളിക്കി ദ്വി അരംഭിച്ചതോടു തുടി ധർമ്മപത്രം തേരുക്കുവാനാം കൈ നി ഇയിക്കുവാനാം തുടങ്ങുന്നു. ഓരോ വര തേരുക്കുവാഴും ധർമ്മപത്രം താജകീയയന്ത്രിയിൽ നാരോന്ന പണയം വയ്ക്കുന്നു. ഈദശന അനേകം വര ധർമ്മപത്രം തേരുക്കുകയും കേരളമുദ്ദേശം, രാജ്യം, ഗജസ്തുമാം മുതലായ ഏല്ലും രാജകീയയന്ത്രിയും പണയം വയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നു. ധനമെല്ലാമൊച്ചക്കിയപ്പോൾ ഇയിപ്പിരുന്ന ദീമാഡിക്കളാശ അനാജമാരോധും അവതരിപ്പിച്ചു തന്നെയും ഒട്ടവിൽ അന്തേജവിത്തിനിന്നതുവിച്ചു പുറിയ പതിശാശ പാശവാലിഞ്ചേയും പണയം വയ്ക്കുന്നു.

ഈപ്പകാരം കൈനിയുടെ വശവന്നയിൽ കാട്ടണ്ണി സപ്പു സപാവും പണയം വച്ചു പഠവണ്ണനാശി ഇയിപ്പിരുന്ന മുഖം താഴീ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നോരു ഭർഖുഡിയായ ഭർത്താധനൻ ഭസ്ത്രംസന്നന വിളിച്ചു ഹാശ്യവപതിയായ എഴപളി ദൈ പിടിച്ചിച്ചു അടിച്ചു കുമച്ചു സദയിലേക്കു തുടി ക്കൊണ്ടുവരുവാൻ കളിച്ചുയങ്കുന്നു. കല്ലുന കേടുപോഞ്ഞും കല്ലുലുന്നതിനാശ ഭസ്ത്രാസനൻ ചെന്ന പബ ചതുംവ ചന്താങ്ങളും പരാത്തയ നിവിലുണ്ടാവിഞ്ചിതയായ റാജത്തോസനിയുടെ “അവാട്ടമഗ്നാനദോഷാസ്ത്ര”മാശ തലക്കി പിടിച്ചു വലിച്ചിരിച്ചുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. അ ദിശയിൽ ത

ലമ്മടി പിടിച്ച് സംഗ്രഹിക്കുന്നതുപോകുന്നും പഠന്നാലി നിലയ്ക്കു വീണാൽ കുകയും തീനവിവനങ്ങൾ യ റകയും അംഗങ്ങിൽനിന്ന് നീങ്ങുന്ന വരും എക്കെക്കാണ്ടു ത ടയകയും ചെയ്യു് അതുന്നപരവന്നുഡിട്ടാണ് കംണ ശ്രൂട്ടുന്നതു് സംഗ്രഹിവത്തിയപ്പോൾ ആ സാമ്പാറി ദ്രോ സന്നം ചെയ്യുന്ന ഭജ്ഞത്രംഖലു ഓരോനാണി എന്നിപ്പ രണ്ടു് മഹാദേവാക്കര വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുകയും, കുറഞ്ഞ തരങ്ങളും വച്ചനാഥങ്ങൾക്കും ദ്രോസന്നന്ന വിവക്ഷക യും, തന്ത്രക്രമങ്ങളായ യധിപ്പിരംഭിക്കു വൈദ്യുരു വിളിച്ചു് രജംബഹിക്കുകയും, മുതരാശ്വിപ്പിപ്പോന്തുപിടിരാ പിക്കംപോലും അരംരണങ്ങായ തന്ന ഉപേഷ്ഠിച്ചുവച്ചും എന്ന ദയനീയമാണി വിവഹിക്കുകയും പെയ്യുന്നു. തദ്ദേശസ രണ്ടിൽ തീജ്ഞാദിക്കര ദ്വാനമുഖമാരംഘി തലച്ചും താഴ്ചി മെംഗമവലംവിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ കുറവ തി ഭദ്രംബന്ധനാർക്കോക്കുന്നതാലും പീഡനതാലും വിഹപലിതജ്ഞാവ പാഠ്യാലിവരു ഭാബി“അഹ സുമഖി, ഇ വിജേ ഇരാത്മി” എന്ന പഠന്തു് തന്റെ ഉട്ടവരും ചൊ ക്കി തൃട കാണിക്കുന്നു; കണ്ണും ഭംസ്യം മുഖപിച്ചു് പാണ്യവു നാരു ഉപേഷ്ഠിച്ചു് കൈവാവുാരിലെവാതവനെ തെരഞ്ഞും കു വരിക്കവാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാഠ്യാലി ശേഖരം ചെയ്യു ഇ ധിക്കാരം ഭീമസേനനെ കറിന്മാണി കോപിച്ചിക്കരു. അദ്ദേഹം കൈശരവുാരെ നിശ്ചീജം വധിപ്പംശം വിദ്വാജിച്ചു് ഭദ്രംബന്ധനാർക്കു തൃട തച്ചുപോ കിച്ചു് ആ രക്കം പുരണ്ണ എക്കെക്കാണ്ടു് ദ്രോസന്നന്നിതി മായ മുതിരും കേരളത്തെ വേർപ്പെടുത്തു് കെട്ടിപ്പാരം മുതിരും ചെയ്യും ഭദ്രംബന്ധനാർക്കു ചെയ്യു യമംചൂടു

ತಾಡ ಕರಂಗ್ರು ವಣಿಯಿತ್ತು” ತೀಯಿಲ್‌ಕ್ರಿಮಿನ ಪರಿಹಳಿಂ ಎಷ್ಟುನು. ಅನ್ನ ಕೆಕ್ಕ ಅಂತ್ಸ್ಯಾಗನು, ಏಕಾರವಾಯತಿಂದ ತಾನು ಜ್ಯೋಷಣಾರ್ಥಾತ್ಮ ಪ್ರಬಂಧಿಕಣಿಗಾರಾಗಿನಂ ಏಣಾರು ಯಂತ್ರಪ್ರತಾರಂಕಣಾಿತ್ತು ನಿಂತ್ರಣಾಿ ಸಂಸಾರಿತ್ತು ಮಹಾಕಣ್ಣಾಯಿತ್ತು ಎಣಾಗಂ ಪರಿಯಾಗ. ರೋಣಿತಾಂತ್ರಾತ್ಮಕಿ ಇಲ್ಲ ಹಾರಂ ಪಾಣಿಗಾ ಡೈಮಂಜ್ಞಾಗಣಾರ ಯಂತ್ರಪ್ರತಾರ ತೀಕ್ಷ್ಣಾಮಾಯ ವೀಕಣಾಂಕಣಾಿತ್ತು ಗ್ರಂಧಾಯಾ ವಿಲಕಣಾ.

ಇಂ ಶಾಖಾಸಂತಾರ್ಥಿ ಭಜ್ಞಾನಾ ಭಜ್ಞಾಯಾಗಿ ಭಜ್ಞಾಸ ನಾಗ ವಿಚಿತ್ರ್ಯು ಪಾಣಿಯಾವಿಷ್ಠಾದ ವಣ್ಣಂ ಅಂತ್ರಾತ್ಮಾ ಕಣ್ಣಿಕಣಾ. ಡೈಮಂಜ್ಞಾಗಣು ನೊಕಣಿಗಿಂತಿಂದಿಕೆ ಮಹಾಂತಾಂತ್ರಾ ಪಾಣಿಯಾಲಿತ್ತು ವಣ್ಣಾವಿಗಣಾಯಿ ಕಾಣಣಾಮಣಾಂಣು ಈತ್ತ ಪಾಪಿಷ್ಠಾದ ಅತ್ಯಾರ್ಥ. ಕಣ್ಣಾ ಕೆಕ್ಕಾತಾಂತ್ರಾತ್ಮಕಿ ಭಜ್ಞಾಸ ನಾಗ ನಾಗಾರಾಂತರಾತ್ಮಾತ್ಮದ ಸಮಂಖ್ಯೆ ಪತ್ರಪ್ರತಾರಿತರಾಮ ನೊಂಬಾಯ ಎತ್ತಾಪದಿಷ್ಠಾದ ವಣ್ಣಂ ಪಿಟಿತ್ವಾವಿಕಣಾ. ಡೈಮಂಜ್ಞಾಪಿಕಣ್ಣಾ ಭಜ್ಞಾ ಅಂತಾಸರಿಕಣಾತಿಂದ ಬುಂದ್ರಾಭಯಾರಾಯಿರಿಕಣಾ. ಭೀಮಾಪಿಕಣ್ಣಾ ವೃಂಧಾರು ಇ ಕಾಂತಾತಿಂದ ಈತ್ತ ಉರಿರಿಭ್ರಾತರವರಾಯಂ ಕಾಣಾಪ್ರಾಣಾ. ಇಂ ಅಂತಾಸರ ಕಣ್ಣಾ ಅಂತಾರಣಾಿಯಾಯ ಪಾಣಿಯಾಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಣಾರಣಾಂತ್ರಾ ಕಾಣಾರಣಾಂತ್ರಾತ್ಮಾಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಗೆಬಾಗಿಂದ ಪರಿಹಳಿಕಾ ಕಳಗಾಗು ಅಂವಿತರಣ ತಿಂಗಣಾಮಣಣಾಂತ್ರಾ ಸಹಿ ತಂಗಣಾ ಮಣಿಯಾಂತ್ರಾ ರಸಾ ಯಾವಿಕಣಾಕಾಯಂ ಅಂವಿತರಣ ಇ ಅಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾವತಾರಾಂತಾಂತಿಲೆ ಅಪರಣಣಣಾಂತ್ರಾ ಇತ್ತಣಾಗಂ ಬೆಳ್ಳಾಯಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾತಿಂದಿಯ ಕೆಂಬಾಪಿಪಾಣಣಾಂತ್ರಾ ಸ್ವರಿತ್ತು ವಿಲ ಪಿಕಣಾಂ ಚೆಂತ್ತುನು. ಅಂಪ್ರಾಣಾತಣ ಅಂತಾಸರ ವಿಚಂರಿ ತ್ವಂತ್ ಅಂತ್ರಾತ್ಮಾತ್ಮದ್ವಾಗಾ ಪರಿಯಾಣ್ಣಾ. ಗೆಬಾಗೆಗೆ ಅಂತಾಗ್ರಾಹಣಾರೋಣಾಯಿ

ഭ്രംബനൻ എത്രേന്നും അഴിച്ചിട്ടും ശ്രദ്ധാനിഷ്ഠാതെ
ആ സംഖ്യപിഡിക്ക് അറബിൽ അവഗ്രഹിച്ച കാണമറ്റാ
യി. വസ്തും അഴിച്ചിട്ടും' കൈകരി കൂടിന്ത് മോഹാല
സ്വപ്പുട് ഭ്രംബനൻ സങ്കരിച്ച വീഴ്ന്നു. നല്ലത്, നല്ലത്
എന്ന ഭേദംശം സാങ്കീർണ്ണനിന്നു പുറപ്പെട്ടുനു. അയ്യോ, അ
യോ എന്നിങ്ങനെന കൈവരവനാൽ നിലവിളിക്കുന്നു. ഇങ്ങ
നെയുള്ള ഘട്ടനയിൽ യുതരംജ്ഞർ പാണ്ഡാലിനെ വനിച്ച്
കോപം കൂടിന്ത്' അപരാധം ക്ഷമിച്ചു' തെന്നു പുതുനാരോ
ടക്കി രജിപ്പുന്നൾ അപക്ഷിക്കുന്നും ആ പതിരുത ഭർത്താ
ക്കനുംരോടുള്ള പണ്ണാത്തിനിന്നുന്ന വേർപ്പെട്ടതായി പറ
ക്കും ചെയ്യുന്നു. യുതരംജ്ഞർ ഭാസ്യമോചനം നല്ലിൽ
പ്രേരം ദ്രാങ്കാധനൻ നിങ്ങയിച്ചു' പാണ്ഡാലിപരാഭവം
നിമിത്തം പ്രതിജ്ഞാവല്ലിട്ടുള്ള പാണ്ഡാവനാൽ പണ്ണാ
ത്തിനുന്നു വേർപ്പെട്ടാൽ വീഴ്ന്നും റംജും പൂവിച്ചു' തങ്ങ
ഒക്കെ മുഖങ്ങനൊടെ നാരിപ്പിച്ചുക്കുമ്പും പറഞ്ഞു. മെംപ
ഓയുടെ അവിന്ത്യമായ അനാഥാവം നിമിത്തമുള്ള ഭരംകൊ
ണ്ടം പുതുനക്കരിച്ചുള്ള അതിരാറ വാസ്തവ്യംകൊണ്ടം ഈ
തികത്തായതാട്ടയന്നായിച്ചുമന്ത്ര യുതരംജ്ഞർ ഭിഞ്ഞാലിക്കും
യ മുഖനാരു വിളിച്ചു മേൽ എന്നാണ്' ചെയ്യേണ്ടതെ
നു ചോദിക്കുന്നു. "പാരീരാണ്ട വനവാസവും ദാഹാണ്ട്
അജന്നംവാസവും ചെയ്യു വന്നാണ് അഥിരാജ്യം കൊടുക്കു
ക" എന്നാണ്' അവർ നാമവിച്ചത്' അതു സമ്മതിച്ചു യു
തരംജ്ഞർ ധർമ്മവുന്നു വിളിച്ചു സംഘമഃക്കിൽവച്ചു മു
ഖനാൽ ചെയ്യു നിത്യരാത്രെന്നു അദ്ദേഹത്തോട് പറയുന്നു. ദ
ംപുതു ആ നിശ്ചയം സമർത്തച്ചു ജനക്കാന വനിച്ചു' എ
ഡ്വാവറേഡ്സം അതുപരണ്ണ' ദിഃവിത്താം മാതംവിനെ വി

കരയുടെ മുഹമ്മദിന് പാപ്പിച്ച് അരാഞ്ജമാറേംടം ധർമ്മ തിരേഖാച്ഛംത്കി വാഗ്മതിലേക്കു പൂശ്യുചുന്നു. പ്രതരാജ്ഞൻ ദ ശ്രീജാപദത്താട്ടത്രട്ടി എകാട്ടത്താജ്ഞ രമത്തിൽ കയറി ത ങ്ഗരു തണ്ണേളിടു ആജ്ഞയണ്ണളിച്ചത് പാണ്ഡവന്മാർ പ അനീസദമതാമാരാജി മഹാരാജ്ഞത്തിൽ എവന്നുചേരുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ ഒരു സുഞ്ചേരവൻറെ പ്രസാദത്താൽ അംഗങ്ങൾപാരും ലഭിച്ചുകയും അതിൽനിന്നുണ്ടായ വിശ്വ അഭേദിക്കാണ്ട എറബുയി മഹാലുംമണ്ണരു മുള്ളരാക്കുകയും കിഞ്ചിരനന്ന റാജുസന്ന എകാല്യുകയും ചെയ്യു കൂ മുകുവന്നതിലെത്തുകയും, പിന്നീട് ദേശമുച്ചുപിരു ചു രേഖവിത്താജി വരിച്ച് അവിടെനിന്നു പോഴി ഏപ്പെത വന്നതിൽ എവന്ന സുവാമാജി ചുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ പ്രകാരംമാണ് ഈ ഒക്കെല്ലുമണം പ്രഖ്യാതിലെ കമ.

ഈ കമ തുടിംഗൻ ആകരാജാജി മഹാഭാരതത്തിലെ കമാശിൽനിന്നും ചില കാംഗങ്ങളും സാരമായവിയം വു ത്രാസദ്ധൃടാണിരിക്കുന്നത്. മഹാഭാരതത്തിൽ, രാജസൗജം കഴിവന്ത് രാജാക്കന്നുമായും ഭ്രാഹ്മനുമായും പിരിയുകയും ശ്രീ കൃഷ്ണൻ പ്രാരകലിലേക്കുളിച്ചുകയും ചെയ്തിനാണേണ്ണം വേദവ്യാസമഹന്തി വീജ്യസമേതനുമായി പോകുവാൻ പുറ രൂപട യാത്രപാരന്തപ്പുരാം ഇയിഞ്ചിരുന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു രാജസൗജയത്തിനിടയിൽ തിരുപ്പാവപതനമന്നു ഉത്തപാതം സംബിച്ചതിന്റെ മലാമരത്താശോഭിക്കുന്നു. അപ്പും വ്യാസഗ്രാഖാം ഉത്തപാതയും എപ്പും പതിമുന്നു സംഖ ത്വരം കാഖത്തേക്കു കറിന്മായ അനന്തം വരംനിരിക്കു ന്നതിന്റെ സുചകങ്ങളാണുണ്ടാണും, രാജസൗജയത്തിൽ ഉണ്ടാണു അ രാജപതനത്തുപരമായ ഉത്തപാതയ്ക്കിന്റെ മഹം രാജം

അനുഭവങ്ങൾ നാലുമംബന്നും, ധന്യവുമുള്ള കാരണമായിട്ട് സഖ്യക്ഷത്തിയരാജാക്കന്മാരും നാലിക്കുമെന്നും, അതു വിഹാരിച്ച വ്യസനിക്കണ്ഠതെ അപ്രമത്തേരും ദാനാശമായി ഭ്രമി ചെന്നിക്കുമെന്നും, എന്നാൽ ഒട്ടവിൽ ഗ്രൂപ്പ് ബോർഡുമെന്നും അങ്കുചെച്ചയുന്നു. വ്യാസമധിഷ്ഠി എഴുന്നൂളിയതിനും അംഗങ്ങിലീനം അനുഭവാര വിജിച്ചു വ്യം സവചനം പഠിയു കേരളപ്പിച്ച് “ഇന്നമുത്തക്കു പതിമുന്നു സംബന്ധം എൻ്റെ ജീവിതം നിജീവമാണ്” ഈ കാലമത്രായം ഞാന് അദ്ദേഹം അഭിതം പറയാതെങ്കും വേണ്ടപ്പെട്ടുവർപ്പിയുന്ന ഹിതം കേട്ടം സ്വന്നം പുതുനാരിലും മറ്റുള്ളവ തിരും ദേഹം കാട്ടാതെങ്കും ആരോടെക്കിലും കലഹിക്കുന്നു അതുകൂടിലും കുറം പാവാനിടയ്ക്കുത്തുക്കുണ്ടും ചെയ്യു തെങ്കും ജീവിതം നയിക്കുന്നും സമയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്ന പറയുന്നു. ജോഷുവൻറെ ഹിതെന്തികളുായ അനുഭവാർ തും സമയത്തെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സദ്യേംവും സംബരജനായി ഇങ്ങനെ സമയം എപ്പുത്തോറുണ്ടോ അയാംജീവന പുംപുംവേണും ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. മേൽപ്പുംനേരുംപാതക്കിന്റെ മഹമായി ജീവിക്കുന്നു പ്രത്യവനവും സംഭ്രന്തമാണെന്നും ജീവിക്കുന്നും കാരണമായി കയ്പാണും വസമരത്തിൽ സവുംജീവിനുണ്ടും സംഭവിക്കുന്നതും അട്ടാജ് മഹാശാരതക്കാവും നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ കേരളഹണചന്ദ്രവിന്റെ കർണ്ണവ് ഈ അംഗങ്ങൾ വിട്ടക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പ്രത്യുഥവുന്ന പണ്ണേഖനാര ജഞ്ചിപ്പാൻ അനുഭവം തന്നെമെന്നു ഭാങ്കുന്നും അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ യുത്തും ആശുപിടിപ്പുതും ഉചിതമേം അല്ലെങ്കിലും എന്നു വികരംനും

ചോദിച്ചിട്ടാല്ലും മെന്നും പറക്കണം ഭരണ്യാധനൻ അതു സമർക്കണം തന്റെ ശാസ്ത്രം പിടിച്ച കൂട്ടക്കയം ചെയ്യുന്ന ഫട്ട ഞിൽ പരാത്രമിയായ കണ്ണൻ ഒപ്പുതം ചേരണ്ണൻ. ദിവം കൊണ്ടുതന്നെ പാണ്യവന്നാരെ തന്നെ ഇയിക്കുന്നാണെന്നും. പറഞ്ഞന്തായി മുഖ്യമാക്കണമെന്ന് നിബന്ധിച്ചിട്ടണാല്ലോ. കണ്ണൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് ശാസ്ത്രപ്രകടനം മഹാഭാരതത്തിൽ ഇല്ല.

ഒപ്പുതന്നിൽ ആധിക്ഷിരം സമ്പ്രസ്പദം പണംഡാവച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭരണ്യാധനൻ ഭര്യാംസനന്നേട്ട് പാണ്യവ പതിയായ പാഞ്ചാലിയെ സജീവേക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ട് വരുവാൻ കല്പിക്കും. അതുപുകാരം ഭര്യാംസനൻ അ സംബന്ധിത തലമുടി ചുവാപ്പിടിച്ചിഴച്ച് സജീവേക്കു കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുതായിട്ടാണൊല്ലോ മുഖ്യമായിരുന്നു വില്ലിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഫട്ടത്തിൽ പ്രധാനമായ ചില അംഗങ്ങൾക്കിടയായി ഉണ്ട്. അതുപോലെ സുരാ പുത്രം. ഗായ പ്രാതികാമിയെയുംണ് പാഞ്ചാലിയെ കൊണ്ട് വരുവാൻ ശ്രദ്ധിയ്ക്കുന്നത്. അഞ്ചാരം ചെന്ന വിവരം പറഞ്ഞ പ്പോൾ ധർമ്മജനകായ യാദത്തേസനി “ധർമ്മപുരം എന്ന പാഞ്ചംവച്ചത്” തന്നെന്നൊൻ പാഞ്ചം വച്ചതിനു പിദ്ദന്മാ മുഖ്യമാ” എന്ന പോരിച്ചേരുംപിച്ചിരിഞ്ഞു വരുവാൻ പറഞ്ഞു തിരിയെ അയയ്ക്കുന്നു. അഞ്ചാരം തിരിയെ വന്ന പാഞ്ചാലിയുടെ ചോദ്യം കേരളപ്പിച്ചപ്പോൾ ധർമ്മപുരം അതിനു് ഒരു മറുപടിയും പറഞ്ഞില്ലോ. ഭരണ്യാധന നാകട്ടു “അവർക്കുതന്നെ വന്നു” ഇംഗ്ലീഷ് ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നു. വേഗം കൂട്ടിക്കൊണ്ട് വരിക” എന്നു കല്പിച്ച് വീണ്ടും സുരാപുത്രനു അയയ്ക്കുന്നു. പാഞ്ചാലി ശാസ്ത്രപ്രാഥം മന്ത്രപിലവെന്നു ചോദ്യംതന്നെ ചോദിച്ച് അഞ്ചാരം മരക്കി അയയ്ക്കുന്നു.

സുതപ്പത്രൻ സാമ്പത്തികവന്ന വീണ്ടെം മെഴുപട്ടിപ്പള്ളം കേരളപ്പി ശ്രദ്ധയാർഹ നാട്ടുനാട്ടം കുറഞ്ഞില്ല. തദ്ദേശവാസര നിൽ യാക്കുവരുൾ വിന്ദപ്പള്ളുന്നായ ഒരു മുതൻ മുഖ്യവന പാ അഥവാവിഭയോട് സാമ്പത്തിലേക്കു വരുവാൻ സന്ദേശം പറഞ്ഞ അയ്യുന്നു. അതിനിടയിൽ ദാങ്കുധാരനും മുന്നാമത്രം പ്രാതി കംമിയോട് പോവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അപ്പേം അതും “എന്നുണ്ട്” എന്നും അവിടെന്നുണ്ട് പറയുമ്പെട്ട്” എന്നു ചോദിക്കുന്നു. അതു കേട്ട ദാങ്കുധാരനും പ്രാതികാമിശ്ര ഭീ തദ്ദേശനു തുഴി ദള്ളാസനനെ വിഷിച്ചുവയ്ക്കുകയും ദള്ളാസ നും പാഞ്ചാലികയും കേരളത്തിൽ ഗ്രഹിച്ച് ബലാർക്കണ്ണരും ഓ സാമ്പത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ അണ്ണ് ദാരത്തിലുണ്ടു്.

ദള്ളാസനനും അകൂളജക്ഷയോഗി സാമ്പത്തികവന്ന പാ അഥവാ പദ്ധതി പറഞ്ഞു വിലപിക്കുന്നോരും ദിജ്ജാലികൾ തലവും താഴ്ത്തി മെഴുനും പുണ്ഡിരിക്കുന്നതായിട്ടുണ്ടോള്ളും പ്ര വാസകാരണ പറയുന്നത് ഭാരതത്തിലുകൊട്ട ഭീമും, “അസ്ത്രാവിക്കു പണ്ണാവയ്യുന്ന അധികാരമീല്ല; സ്രീ ദ സ്രാവിനും എപ്പോഴും വഞ്ചയാണതാണോ. ഇം സ്ഥിതിക്കു സുക്ഷ്യയമ്മം ഏതെന്നും തീരുമാനിച്ചു്” ദയത്തോടു പറബാൻ സാധ്യമല്ല” എന്ന പാഞ്ചാലിക്കും പറയുന്നു. ഇതു കേ ട പാഞ്ചാലി “ഈ സംസ്ക്രിത സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കൈശരവ നും മുന്നെൻറെ ചോദ്യത്തിനുണ്ടാൽ പറയുണ്ട്” എന്നു പറ റാറു വിലപിക്കുന്നു. തദ്ദേശവാസരിൽ വികാരിനും പാഞ്ചാ ലിയുടെ ചേംഡ്രത്തിനും ഭീമജ്ഞാനവിഭാഗത്താലുണ്ടാലിക കൂടം സമാധാനം പറയാതെന്തു് ധന്മല്ല എന്നു പറഞ്ഞു രേ കീലും അതുകൊണ്ടു മലമുണ്ടാക്കുന്നില്ല. യധിപ്പിരും

துதவுஸ்நனிற் பெட்டுக், பானுவாவி ஸ்த்ரீபானையு
க்கும் ஸமயங்கிட்டில்லவர், தெள்ளதொன் பள்ளுபூட்டுத்தைய
தினங்கேஜமங்கு பள்ளுவதற்கு, பள்ளுவதற்கு” என்
நிதிசெல் மேற்கொண்டில்லான்; ஒரு நமிடிக்கெ வங்குவாலி
சித்தமங்கிட்டில்லை என்கொண்டு கீழ்க்கண்ட கோசுக்கு கொண்டு
உதவுவதுமான் விகார்ண் ஸ்பாடுபூஷங் உபநூஸி
கணா. அது கேட்க கள்ளுக்கு கோபாது’ ஸ்த்ரீபந்து பள்ள
ங்கு நமிடிக்கெ வங்குவாலிலை என்கிற பெட்டுமங்கு
விகார்ண் பராத்தத் தோ வடிவேகமங்குவான் பராத்து’ கு
மேற்கொண்ட விழுது’ அடிமக்குால பானை வானாதுகேயு
பங்குவாலியுக்கேயு, வருஷங்கம் எந்துவாண்டு வாங் பராக்
ஏ, மேற்கொண்ட உடன்கொண்ட பங்குவாலியுக்கே வருஷுக்கெ
பங் செல்லுக் குடங்கேயு எவ்வுன். ஒருநாளுமான்
ஒருத்திற் பராஞ்சாத. பூஷ நுத்திற் வருஷுபநால்
நாம் செல்லுக் கு செல்லுக் கு செல்லுக் கு.

வருஷங்கேபதுபமங்கு பூஷாபநால் வங் கண்டு கூவி
தொன் ஓமங்குபநால் மேற்கொண்டு கூடு பிஜர்க் கந்து
கடிபூங் புதிஜ்ஜைவத்துான்; எந்துபூங் விகார் பங்
நூல்குக்கெ யம்புக்கு நாங்கு ஸ்த்ரீநாங் உத்தும் பரா
நெடுக்கிடுக்குாங் எந்து வாலுதொன் யம்பியுாவையாங் பங்
நெயா; எந்துபூஞ்சு ஸ்த்ரீநாங் காங்கு மாண்துதாக்கெ காலு
கண்டுக்கள்ளுக்கு மேற்கொண்டு கொண்டு வங்குவாலி
வை முத்துலேக்கெ கொண்டுபொகுவாங் பராஞ்சான்; அது
பூகாரங் வீண்டும் பாடுது வலிப்புக் குடங்கை மேற்கொங்க
கெ “என்கென்ற சோதுயார்த்தநாம் காட்டுமாறு பரை கண்டு
கெ” என்க விவக்கி மீண்புசி “யம்புகாரங் என்க

“ജിതൈയാ അജിതയോ” എന്ന കയരാജാക്കന്മാരോട് ആ വർത്തിച്ചു ചോദിക്കുന്നു; ആ ഘട്ടത്തിൽ ഭീഷ്മൻ “ഇവരി ജിതയോ അപ്പയോ എന്ന പറവാൻ ധമ്പതുരല്ലാതെ മറ്റായം രക്തനല്ല” എന്ന പറച്ചു; അതു കേട്ടേപ്പറ്റി കൊണ്ടവേദ്രൻ ദാങ്കുധനൻ പാശവാഹിയോട് “ധമ്പതുരം ത്വനും ത്വനും സപാമിയോ അപ്പോയോ എന്ന ഭീമാദിക തിം നിന്നു സപാമിയോ അപ്പയോ എന്ന ധമ്പതുരം പറയട്ട്” എന്നഭിപ്രായമുട്ടുന്നു. അനന്തരം ഭീമാസ നാൻ “ധമ്പതുരം സപാമിയപ്പെട്ടിൽ ത്വനും ത്വനും ഹതു കണ്ണ്” അടയാളിക്കുന്നുമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു താൻ തോറുവവനു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ത്വനും തോറു” എന്ന പറച്ചു; എന്നിട്ടും മിണ്ണാത്തരിക്കുന്ന ധമ്പതുരം ഉത്തരം പറവാൻ നിശ്ചയിച്ചു’ ദാങ്കുധനൻ പാശവാഹിയും നോക്കിച്ചു’ ഇതു ഇടത്തേരുതുക കാട്ടു; സ്ഥാനിച്ചാലും ആ ധിക്കാരം കണ്ണ ഭീമൻ ദാങ്കുധനനു അ കാട്ടിയ തുട്ടുടി ആ കൊല്ലുമെന്ന പ്രതിജ്ഞയെച്ചുന്നു; ഇത് അപക്രിയക്കും കണ്ണ വിഭരം “താൻ തോൻക്കന്നതാനും മുഖ്യമാണ്” യു ധാന്യാശം പണായംവച്ചുതെക്കിലേ പാശവാഹി ജാതാരക യളിളി” എന്നഭിപ്രായമുട്ടുന്നു; അതാനു വാച വായുവും തുട്ടുടിയും ദാങ്കുധനൻ “ധമ്പതുരം സപാമിയോ അപ്പും എന്നു” അദ്ദേഹത്തിനു അശാജമാരപ്പും പറിചട്ടു” ദിന പ യുക്കാംവയ്ക്കു. അപ്പാരം അജ്ഞനും “അതാൽക്കന്നതി എഴുവ് ധമ്പതുരം ത്വനും ത്വനും സപാമിതനു. തോറ തിന്താശം ആക്ക സപാമിയോ?” എന്ന പറച്ചു; അ പ്രാശജ്ഞം പ്രതാശ്യയുമതിൽ അതുരക്കന്നാജ്ഞാവ അടാക്കം ഉഠപാത്തും ഉണ്ണാക്കുന്നു; അതു കണ്ണ ഡേ

ബുദ്ധ വിഭിന്നം ഗാന്ധാരിയും പുതരാജ്ഞരെ ധരിപ്പിക്കുന്നു. തീരനായ പുതരാജ്ഞർ പാശ്വാലിയെ ആദ്യസിപ്പിച്ച് “നിന്നക്കിഞ്ഞുള്ള വരം എന്ന് തരാൻ; ദേഖേതന്നാണെന്നു വച്ചാൽ അതു വരിച്ചുകൊടക” എന്ന പറയുന്നു; ആദ്യ സ്പൂം അംഗ പാശ്വാലി അമൃഷ്ടരുണ്ടാണും ഒഴിയണമെന്നും ഒരു വരവും തീരാടികൾക്കും നാലുപേരും സ്വന്തരുന്നുനാണു വണ്ണമെന്നും രണ്ടാംതൊരു വരവും വരിക്കുകയും പുതരാജ്ഞർ അരു രണ്ട് വരങ്ങളിൽ നിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു; മുന്നാമ തൊരുവരം തുടി വരിച്ചുകൊടകവാൻ പുതരാജ്ഞർ പറഞ്ഞു ചെക്കില്ലും ഏഴപദ്മി രണ്ട് വരങ്ങു കണ്ണതിയക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ള വന്നും ലോഭത്താൽ മുന്നാമത്രം വരംവരിക്കുന്നത് അധികമാക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു വിരുദ്ധമാണും; പാശ്വാലിയുടെ ശ്രദ്ധയുള്ളിയും തെന്തോസ്ത്രം ധാരിപ്പിച്ചും കണ്ടു കൊണ്ടു എത്തുവയ്ക്കിരിതനാഡിട്ട് അരു ഉത്തമസ്തോം കുറുത്തു കൂടി ചീനത്രു പുകഴ്ത്തുന്നു.

“അ നഃ പ്രതാ മന്ത്രാശ്വരി
പ്രോത്യോ ത്രാപന സമതാഃ
താസാമേതം ക്ഷണം
ന കാസ്യാശുന മഹത്മഃ.
കേരംധാവിശ്വേഷിഷ്ഠ പാതേമംശ
ധാത്രം രാഘവിഷ്ഠ ചാപ്യതി
ഏഴപദ്മി പാണ്ഡുചുത്രാണാം
എശാ ശാന്തിരിഹാം വർക്ക
അപ്പുചവം സി മശാനം—
മഹതിശ്വേഷ നിമജ്ജതാം

പാശ്വാലീ പരണ്യപുത്രാണാം

നെംകേഷാ പാശഗാവേൽ”

എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കും. ഇടയ്ക്കിടക്ക വൃംഖനാശവാൻ കണ്ണാടിന്റെ എഴുകുക്കാരന്തിൽ ലീനങ്ങളായ ഒരു സർപ്പംനാശജീവനും മോചിച്ചു് സ്വപ്നത്രാന്നരായ പാണ്യവിനാൾ യുതരാജ്ഞരെ വനിക്കകയും അദ്ദേഹം അവരെ ഇരുപ്പുമാറ്റിലേക്കുയും ചെയ്യുന്ന. ഇങ്ങനെന്നാണ് കാര്യത്തിൽ പരിചയത്. ഇതിൽ പാശ്വാലിയുടെ ധർമ്മപ്രഭാത്ര പ്രഖ്യാപനക്കുംവു് വിട്ടക്കൂട്ടിരിക്കുന്ന. ദിശ്യാധനകൾ തുടക്കമന്ത്രം ലീംഗം കോപിച്ചു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നതും പാശ്വാലിയുടെ കേശരൂഹാന്തിനു പിബും വസ്ത്രാംശുപത്രിനു മുന്പുമണം” നിബന്ധിച്ചിടക്കുന്നത്. യുതരാജ്ഞർ പാശ്വാലിക്കു വരംകൊട്ടക്കുന്നതും പാണ്യവന്മാരെ സ്വപ്നത്രാന്നരാക്കി ഇരുപ്പുമാറ്റിലേക്കുയും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതും ഇല്ല.

യുതരാജ്ഞർ പാണ്യവന്മാരെ ഇരുപ്പുമാറ്റിലേക്കു വയ്ക്കുന്നതോടുകൂടി മഹാഭാരതത്തിൽ കൂത്തപ്പെട്ടും അവസാനിക്കുന്ന. ദേഹച്ഛിക്കു കമ അന്തരൂപത്വപ്പെട്ടതിലുണ്ട്’ എന്നെന്നിവിശ്വനാത്. യുധിഷ്ഠിരാദിക്കല്ലെ പണ്യത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടതി ശയച്ചുപ്പോരു ദാന്തുധനകൾ ദേഹക്കുറ്റാധാരിപരവന്നുണ്ടി യുതരാജ്ഞരെ പരഞ്ഞതു സമതിപ്പിച്ചു ചെന്നാമതൊരിക്കണ്ടുടി കൂതം നിശ്ചയിക്കുന്ന. അതുപു കുറം യുതരാജ്ഞർ പിന്നെയും പാണ്യവന്മാരെ പാശ്വാലിയോടുകൂടി മന്ത്രിനുപരിപാലനിൽ വരുത്തുകയും യുധിഷ്ഠിരൻ മുന്പിലബ്രാഹ്മപ്പോലെ കൂടി തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന.

ହୁତାଙ୍କ' ଓ ରମ୍ପୁତଂ. କଷାୟିନୀ ଅନୁଭ୍ଵ ଦେଖିଲେ ଏହାଙ୍କ ଜୀବବା
ରୁ ଯଥେ ପାତ୍ର ଶତ ସଂବଳର ବାହୁଦାସବୁ ଅରତୁ + ଫୁଲରେ
କିମ୍ବା ସଂବଳର ଅରାଣ୍ଗାତ ବାହୁଦାସବୁ ଏବରୁଣ୍ଗାମିଙ୍ଗାଙ୍କ
ଅରାଲ୍ପୁତରରେଲେ ପଣବୁଗାୟ. ର୍ମୁତର୍କୀୟାଙ୍କ କୁଟୀଧିବ
ଙ୍କ ଏହିକଣଙ୍କରେ ଶଙ୍କରିଲୁଣ୍ଟ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ଥୁବ ଲକ୍ଷଣେଷ୍ଟୁ
ଲେ ଦୋଷକଳାଙ୍କ, ପାନବୁଗାୟମରୁସାରିତ୍ର' ପାନବୁଗାୟ
ନାହିଁ ପାନବୁଗାୟାରେଣ୍ଟକୁଟି ବାନତିଲେକଣ ପୋକଙ୍କୁ ଏହି
ଯୁଗ. ଆହରତିଲେଷ୍ଟ ନୁହ ଅରାଲ୍ପୁତରରେ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ତାରିଖ
ଉଦେଶ୍ୱରିତ୍ରାମିକଣଙ୍କ. ପାନବୁଗାୟାରେ ପାନବୁଗାୟାକୁଟି
ଯୁଗନେଟାମାଟାରିଲେ ଭ୍ରମୀଲାଗନଙ୍କ ରହିଲୁ ବିଦ୍ରକଙ୍କୁ କାହରବ
ନାହିଁ ନିଲବିଜ୍ଞିକଳକଙ୍କୁ ଏବରୁଷ୍ଟୁରି ପ୍ରତିବାହୁରୁ
ଦେଖୁଣ୍ଡ ପାନବୁଗାୟାରେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଣାରଥ ଛାନ୍ତିର
କଣାମନାପେଚିକଳକଙ୍କୁ ଅର ସଂଖ୍ୟାକଣଙ୍କ ଭାରା କାନ୍ଦା
କୁଟି ଦେମାଚନଙ୍କ ନାହିଁକଙ୍କୁ ଏବରୁତାଙ୍କୁ, ଅରାଲ୍ପୁତି ଦେଖୁଣ୍ଡ
ଯନଙ୍କ ଅରତୁ ନିଷେଧିକଳକହାର ଭ୍ରମୀଲାକଷ୍ଟ୍ରାକଲୁହି
ତ୍ରୁ ଅର ପରି ଅରାଲ୍ପୁତିଦେଖୁଣ୍ଡ ପ୍ରକାରଂ ବନ ପାରାକ୍ରମୀ ଅର
ଜୀବାତ ବାସବୁ ଏବରୁଣ୍ଟ ପାନବୁଗାୟ ବନାର ରାତ୍ରିଶାକଳ
କଙ୍କୁ ଏବରୁତାଙ୍କାରୁମାଙ୍କ' ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ତାରିଖ କମ ପ୍ରତିଷ୍ଠି
ତ୍ରୁମିକଣାତ'.

ପାନ୍ଦୁପ୍ରବୁଦ୍ଧକାରଙ୍କ ମହାଭାରତରତିରିକ୍ଷଣ କମ
ଅତି ବରତର୍କୁଟିଷ୍ଟ ମାରିଣ୍ଡିଲେଟ ଓ ଚିତ୍ରାବନାଶ ଚାତ୍ରଙ୍କ
ଦେଖୁଣ୍ଡ ଦୀର୍ଘମାତ୍ର କି ବିମର୍ଶନ ଏବରୁଣ୍ଟ ନୁହ ଅରବ
ନାନାରେ ଉତ୍ସମିକଣାଲ୍ଲ. ଏହାଙ୍କ ମହାଭାରତରତିରି
ନିରେଣ୍ଟ ଅରାଲ୍ପୁତିଲେଷ୍ଟ ମରଦ ମହାରାଜାଙ୍କିର
ନିରେଣ୍ଟ କମକର ଏହିରୁଣ୍ଡ କଂପ୍ରେଷନ୍ରି ନିର୍ମାକଣାରାଗ
କରିତ୍ରୁ ସାମାନ୍ୟମାତ୍ର ଚାଲ ସଂଗରିକର ପ୍ରକ୍ଷାପିକଣ
2 *

നന്ത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. മഹാഭാരതം മഹാഗ്രംഖങ്ങളായ പല കാവ്യരചനകളിൽ അകർമ്മാ ഗിട്ടിള്ളതാണ്. അകർത്തിൽനിന്നും ദത്യങ്ങളോ സുവണ്ണം ദിവ്യായവയേം മാറ്റുന്നും പൊടിയും തൃടിക്കലുന്നി കൂടായിരിക്കും. അകർത്തിൽനിന്നും ദത്യം കമ്മണ്ണാലയിൽ വച്ചു സംസ്കരിച്ചാൽ മാത്രം വൈകടികമായാട ഒഴുി നിന്നും അവയുടെ ശത്രുവായ നാരാധും തക്കരായ വിവയം കാണുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ സംസ്കരിക്കുന്നേബാധം സംസ്കർത്താവ് നഘ്യവണ്ണം മനസ്സിൽത്തീരിപ്പുകിൽ പോന്നാണെന്നും കു തി മണ്ണംതൃടി കൊള്ളിവാണും മണ്ണാണെന്നും സങ്കുച്ചു പോ സംതൃടി തിള്ളിവാണും ഇടവരികയും ചെയ്യും. മഹാഭാരതം മഹത്തായ ദരിതിഹാസമാണ്. നൂതനിൽ പ്രധാനവും അ പ്രധാനവുമായ പല കമാണ്ണങ്ങളും പലതരത്തിലുള്ള ഉപകമകളും അടങ്കിയിരിക്കും. കവി ഇതിഹാസത്തിൽനിന്നും ഇതിപുതം എടുത്തു രസത്തിനന്നുള്ളണമായ ചില അംഗങ്ങൾ തുടക്കേതും. അനന്നാളണങ്ങളായ അംഗങ്ങളെ വിട്ടു കിട്ടുന്നതും കാവ്യത്തിനും അക്കദാടുക ദയ ചുറ്റുമായ വരയുള്ളൂ. കമകളും ഇരുന്നുവായ വിവരിക്കുന്നതിലുംനും ഇതിഹാസക്കുത്താവിശ്വസിക്കുന്ന ഒഴുി; കവിയുടെ ഒഴുിയാക്കട്ടെ സപ്രദാവന്യ തന്ത്ര രസവത്താക്കിത്തീക്കന്നതിലുമാണ്' എന്നിങ്ങനും ക്രമാദരീംത്തിൽ വെള്ളുകുറം വ്യാപിക്കുന്നവായും കമയിലെ പ്രധാനാഗ്രംതോട് ഏറ്റാവുമധികം ബന്ധപ്പെട്ടുവരുമായ അംഗങ്ങളിൽ അവാഹോപാപങ്ങൾ വരയുന്നതു പ്രത്യേകം വലു പ്രയോജനവുമുണ്ടുകൊണ്ടു മാത്രമേ ശോഭാവഹമാക്കാൻമുള്ളൂ.

കേൾക്കുമണ്ണത്തിൽ കവികൾ ഇക്കാലത്തിൽ മംഗ്രേഖൾ

നം ചെയ്യുന്നത് ഭാഷാഭാരതചന്ദ്രവിവേക ഇതരഭാഗങ്ങൾ വെന്നപോലെ അഗ്നി പ്രട്ടിക്കേൻറെ ബഹുഭാരതം തന്നെയാണ്. വ്യംബാംതരം ഏഴാംസ്ഥം വസന്തതിലക്കണ്ണിലും മനോഹരങ്ങളായ പദ്മാശാൽ നിഖാരിച്ചിരിക്കുന്നതും സംഘമണ്ഡപഗിമ്മാണം, രാജസൂര്യരംഗം, ദ്യുതം, കേരള മണം മുതലായ കമകക അടങ്കിട്ടും എന്നു കാവുന്നതി കേന്ദ്ര നടപാതകമന്ന പരിശീലനത്തായ ഒരു ഭാഗമാ കാണം. പ്രഖ്യാതിലെ ആപൃത്തിപ്രശ്നമ” (9) “രാജേന്ദ്ര കിം” (10) “അതുകുതാ” (39) “അരഭാക്ക് ധമതന യം” (40) “രാജാ തമാഡിത” (41) “ശ്രീ ശനുമാഹ” (42) “തം പ്രത്യുഖം ചാവച്ച ഏഡാം” (44) “പ്രജനാ ദിഃ” (45) “തംമാഹ ഓരുതനാഃ” (61) “ഗജിന്മ പ്രി യാനിക്രതി” (62) ജേജംാരാംതനപരം” (74) “ബം ല്യാൽ കുട്ടപ്പത്രം” (78) “പ്രി നിഖാരിശ്ശരൂഃ” (82) ഇതു പരാന്നാലു “ദ്രോക്ക-ശശിം മധ്യാദ്ധാരതത്താം ഉള്ളിച്ച വത്ത നേന്. “പ്രതനി ചനിശ്ശരൂഃ” എന്നാലു ദ്രാവഡദ്രോക്ക മക്കന്ന. അതിനു യാഞ്ഞതേസന്നിസമേഖം:” എന്നതാം പകരം മഹാകാവ്യത്തിൽ “ദേശം ചംശാ. തംസാഃ” എന്നാം “പ്രസമേമ മഹാനാം പാണ്ഡുച്ചരാ വാംതം” എന്നതി റൂ പകരം “സമബിജ്ഞ സപനാ ധാതരാശ്ശശ്വ രാജ്യം” എന്നമാണു പാഠം കാണുന്നത്. “ആപൃത്തിപ്രശ്നിക്കാരിയാ നിഖിതിരവേലം” എന്നതിനു പകരം “ആ.....തീരം ലേബം” എന്നാണ് മധ്യാദ്ധാരതപാഠം. രേഖ(വര, അതിര്) യോട്ടുട്ടിയത് എന്ന് അത്മം, ഒവലജ്ജം നമുദ്ധതിരഞ്ഞിനു പുറമെ അതിരെന്നമത്തിലുണ്ട്. “രാജേന്ദ്ര കിം മമ മഹം” എന്ന ദ്രോക്കത്തിനേൻ്റെ പുര്വാഖം മഹാകാവ്യത്തിൽ “ഗാ

സ്ഥാരമംഗൾ റഹസ്യിലും ചുരാളും സുരയോ— ദാജുന കിം മഹം മഹം സഹബങ്ങളുടെ കിമേൽ : ” എന്ന കണ്ണന് “കാം വം യ ഗൈത്രവചിത്തേ : കിഴുവാ ചുരുളു : ” മുന്ന തു ചന്ദ്രകാരം സ്ത്രീരൂപത്വം ഉണ്ടാവും “ഗാസ ദാ മാരം” എന്നത്രാം പിന്നീടാക്കണ മുൻപജ്ഞ, “ആപു പുപ്പനാമി” എന്ന രഘുക്കത്തിന്റെ സ്ഥാനം പിന്നെങ്കിലും ചന്ദ്രകാരൻ “പുരാസൂര്യ രഹായ്തു” എന്ന രഘുകം കണ്ണബാം വാക്കണ്ണി ചീത്യപ്പാരിക്കണം. കാവ്യത്താർ

“പുരാസൂര്യ രഹായ്തു സമം ബാലവാഹിഃ :

കണ്ണാദിജസ്സുമര ജനാവനായ ദത്ത ;

ശംഖതല്ലിഭരംസഹ്യാധാ യുധി ശാഖ ദാഹി ;

ദേഹംമുതാഡയ ദാം ദാം പുരുഷിഭാഷിഃ .”

എന്നെതാൽ രഘുകം ദാം പുരാധനവചനാ മാരം കണ്ണന്റെ ചന്ദ്രകാരൻ

“പുരാസൂര്യ രഹായ്തു സമം ബാലവാഹിഃ -

മിശ്രാസനാദിശ ഇംഗ്രാമ സമരാശ ദത്തം .”

എന്ന മാറ്റുകയാണ് പാപ്പളിച്ചുകൊണ്ടു ചൊണ്ട ദാഹി “അം നോരം തതു പുരാതന സമുച്ചിതമാം” (37 എന്ന രഘുകാരിൽ

“ഉത്തിശ്വാസമിതമാമുനം കിതവോന ദാഃ ദാഃ

മാത്രം ദിരന്മവദാ പിത്രാദവ പുഞ്ചിഃ ;

പ്രാം ദാം സുദേതാപരി കുതേന വിശയിഃ ദാഃ

പാതം പ്രിയേംവാം ദാഃ തമെമാവ തമന്തംസുഃ”

എന്ന കാവ്യരഘുകത്തിന്റെ പരംവർത്തനമുണ്ട് “ദേ സർ കുതാ” എന്ന ചന്ദ്രക്കും

“ ନୀତିରେ ମୁଖ୍ୟ ତଥାରେ ପରିବହିଗାନ୍ତ
ଲ୍ପରେ ଅନ୍ତରୀଳରେ କଥିତାରେ ସାଧ୍ୟ କୁଠା
ପାତମ୍ବାଲ୍ଲୁଙ୍କାଂ ପ୍ରଚାରିତ୍ରିଃ କିମେବଲ୍ଲୁ ନାମାଂ
ନ୍ରାଜାଂ ରାଜାମହାଃ ପରିଚ ରାଜିତରେ ଉତ୍ତମା ପ୍ରେସ୍ ”

ଏହିନ କାନ୍ଦୁର୍ଦ୍ରୋକଂ ଲ୍ଲୁଷଙ୍କମ୍ଭାନ୍ଦରେ ବରଣୀ ପକରି
ଅତାଣେ. “ପଲ୍ଲୁର୍କ କେଣେଷ ପରିଶ ବଞ୍ଚିମଳ୍ଲାଙ୍କାନ୍ତାଯିଲ୍ଲେ
ତେବେଷ” (57) ଏହିନ ଚାନ୍ଦୁ ର୍ଦ୍ରୋକାଣେ

“କାହା ରାଜସୁ ଅସବ ରାଜାମାନ୍ଦୀଲ୍ଲୁ ? ତେବେଷ
କେଣେଷ ଓ ସାହି ତରାରୀ ପରିଶର୍ମିତାଙ୍କ ”

ଏହିନ କାନ୍ଦୁର୍ଦ୍ରୋକଂ ରେତିରେଣେ ପରାଵରତରୀତିରେ.
“ରାଜମହା ଭାଇରତିରାଃ” ଏହିନ ଚାନ୍ଦୁ ର୍ଦ୍ରୋକା

“ତୁ ତପା ଶିରଂ ବୈଶୁତଃ ଅମନନ ବାଲୀନ
ପ ଲେଖି କିମ ବିଶୀତାଙ୍କ ? ନ କିମ କାଳୀନ
ଅନୁଶାଶନ ମାତ୍ରରେ ମୁହା ତ ପ ଲଜ୍ଜା ରାଜ୍ଞି;
ବାରତୀ ପ୍ରତିକଳଣିତା ଯାହାକ ବ ଶ୍ରୀମତ.
କ ଲେଖ ଲୁପ୍ତିମା ହାତେମା ; ପ୍ରତିଲିପିରୁକ୍ତ
କରେ ଲରକାନ୍ତ ପୁଣ୍ୟକାରମତୀ ପାତମ୍ବାନ୍ତ,
ଏହି କଂ ମୁଖ ପ୍ରଣାତିନିଃ କର ରାଜେନନ୍ଦି;
ସଂବନ୍ଧ ରାଜମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାଜତାନ୍ତ ”

ଏହିନ ରଣ୍ଜିତ ର୍ଦ୍ରୋକଣ୍ଠାଜୀଣ୍ଠାନ୍ତ ମାନୁକାର୍ଯ୍ୟ ରେତିନେ କାଣେ
ନାହିଁ. ଲୁପ୍ତିମା ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ପରିବାହିଆ
ରେ ହେଲେଣ ରତ୍ନରାଜୀର ଦ୍ଵାରା ପୁରୁଷଙ୍କାନ୍ତ. ‘ଅନ୍ତରୀଳରେ
ରେତେନେଷ ରେତେନେଷଲ୍ଲୁନ୍ତା ସୀମା’ ପ୍ରତିଲିପିରୁ, ‘ଶର୍ମି ପାତମ୍ବିକ

* ଲୁପ୍ତିରେ ରତ୍ନରାଜୀର ପୁରୁଷଙ୍କାନ୍ତ (ଶ୍ରୀ ରାଜମନ୍ଦିର)

തു” എന്ന് ആക്കം) എന്ന ഭാഗം “സാമുദായികവിജ്ഞാനാശാഖയ്ക്കും പരമാവധിയാണെന്ന് എന്ന അനുഭവം വിശദമാക്കുന്നു.

ഈ ഭാഗം സുഖ്യമായി പരിശയിക്കണമ്പോരം പല സമാജങ്ങളിലും ചന്ദ്രകാരൻ മഹാകാവ്യകാരണർ പഠാപജീവിയും പദ്മകാപജീവിയും താജോപജീവിയും സകലോപജീവിയമായി പ്രത്യേകിച്ചുട്ടുന്നു. “സ കിംസവം സംഘ ന ശാസ്തി” എന്ന കിരാതാജ്ഞ ഗീച്ചേരോക്കും “ച ബ്രഹ്മജ്ഞമിത” എന്ന വേണ്ടിസംഹാരദ്ദോക്കും തുടി ഉദ്ധരിക്കുവാൻ അംഗീകാരം മടിക്കണില്ല. പാശ ഈ പരസ്പരാഭ്യന്ത്ര കുവിയുടെ ഒക്കൽവെകല്പവുണ്ടെന്നു ലേംതി പ്രിഞ്ചനു എന്ന നാം തെററിലെറിഞ്ചേര്. അങ്ങനെ തെററിഡിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന നാമു പ്രത്യേകം ഉപാദാനിക്കുന്ന പല സ്വതന്ത്രാജ്ഞായ ഉത്തമപദ്ധതികളിൽ മനസ്സിൽ നിന്നും വിടുവാടാടുന്ന ഭാവുകന്നാക്കി കാണാവുന്നതുമാണ്. പുന്നന ബന്ധനാളികൾ നാനു പ്രകൃതോപജീവിക്കു അഭ്യർത്ഥായ പദ്ധതികൾ ഉം പരിശരിക്കുക എന്നതു ഒക്കെഴുതിക്കുറഞ്ഞു പാശാവന്നുകാരാനാതാട മാത്രമല്ല, സംസ്കാരങ്ങളും ഭാഷാവന്നുകാരാനാതാട മാത്രമല്ല, ഏന്നും വക്കവയപ്പെടുവായ അനിവാര്യമാണ്. ആകും വാഹനാവന്നും അനുഭാവാവന്നും ഒരു സഖിന്റും പരമാവധിയിൽക്കൂട്ടാണ്.

ചന്ദ്രകാരൻ ദാന്ത്യാധാര മഹിതിരാച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു ദിനമുഖിയം താജോന്നാരാധിയും ഒറ്റാം അനുഭവാലു മും വിഭാഗമായ റാജക്കമാരാനാറു നിലവിലുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒരു ശ്രീ ഒരു വീംബാരാത്രമായ ഇല്ലാത്ത ശരൂ അതു അശാച്ചരകാഴ്ചാമന്നു പാശ മന്ത്രം സംശാംശാവിത്രമായി ന

മുട്ട കവിക്ക തോന്നാതെത്തു കൊണ്ടാണ് “കിം മുതെരു
ഹ” ഇത്യാദി വാക്കുകൾ കുറ്റിക്കേൻറ മുഖ്യത്തിനു നിന്ന്
ശിത്രങ്ങളാക്കാതിരിക്കുന്നത്. മഹാഭാരതത്തിൽ ഒക്കാറി ദ
പ്രോധനന്നു അത്രമായി യുദ്ധത്തിലൂ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും
പിന്നീട് അതിക്കേൻറ ഭിന്നത പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി തു
സംരംഭത്തിനു വരുവതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

“യന്മജ്ജും വാന്മുദ്ദേശം
ദീമസേനോ യുധിപ്പിരഃ
നക്കല്ലും മദ്ദേശയു
ദ്രച്ചത്വം സഹംശാജിഃ—
നൈന്തേ യുധി പരംജേത്തും
ശക്രാ ഭേദ ബഹുബന്ധപാ”

എന്നാണ് ഒക്കാറി ദിച്ചുമനു യരിപ്പിക്കുന്നത്; അതു
ഉദ്ധുക്കായാഗ് അടാവാക്ക് പാടിപ്പായ്ക്കുമ്പോൾ. പിന്നു
ഞാതാംഗ് പാശാധ്യമാഥര ജൗക്കാണ് മാറ്റും?

“മുതപ്പിയശ്വര കൈഞ്ഞതാഃഃ;
ന സ ആനാതി ഭേദവിത്രു,
സമാഹൃതശ്വര രാജഃപ്രാ
ന ദക്ഷത്തി നിവർത്തിത്രും.
ഭേദവാന കരാശ്വാഹം
ന ഭേദനി ദാദിശാ ഭവി”

ഇധിപ്പിംഗ ചു തു കഷിഡാർ വദ്ധവര മാഹിഷാസ്”; കൂടി
ക്കാബനാട്ടിന്തുംപും. രാജ്ഞുഡാബദ്ധ രാജാവാക്കുണ്ട്
വിജിത്യാക്കാൻ കൂടി ക്കാക്കട്ട പോംനാക്കട്ട വരിക്കുണ്ടുന്ന
പറവാക്ക് അട്ടപ്പരാശരിരം തൊടുച്ചു. ശക്കനാശപ്പെട്ടു

വെ വിദ്യേന്നായ ഒരു ചൂളക്കുടിക്കാറൻ ഒട്ടത്തുമില്ല
തന്റെ പാന അതപ്പേ വിജയത്തിനാഴിൽ കുറക്കാവത്രെ അ
ചൂളാട്ട് തന്റെ അഭീജ്ഞം സദിക്കവൻ ഭാഷ്യന്നു
പല ദക്ഷ കളിം പറഞ്ഞു മലവിഴ്ച്ചുന്നുണ്ട്. തന്റെ
സ്ഥലജ്ഞാനത്തിൽ കണ്ണിൽ മൈസേനൻ തന്നെ യുതാജ്ഞാത്മ
ജൻ (അംഗാർ പുത്രൻ) എന്ന വിളിച്ചതായിപ്പോലും
മകൻ അശ്വേന ധരിച്ചിരുവെന്ന വ്യാഖ്യാനവാൻ പ്രസ്താവിക്കും
വിക്കൊ. അവിടെക്കണ്ണനു “അതിൻ ബാബന്നേരും
അഡിശ്ചി ശാഖിശ്ചി വാ മതഃ പരാരഃ” എന്ന രൂപാക്രമം
അഗ്നി ഭട്ടക്കവേംലും പക്തിശ്ചരിക്കൊ എന്നു കാണും
വുന്നതാനാശ്വാ. ഭാഷ്യന്നു സ്ഥലജ്ഞനു ഭ്രമിച്ചു ഇവ
അതിന്റെ മുഖ്യനിംബന്നാളിൽ ഭന്നാബന്നു തുടരും സം
ശയമാണ്; അതുപാലെത്തനു അന്തരാഹം എന്നും
നിന്നുന്ന പാശ്വാലിനെ തോട്ടി കണ്ണും റാഡി അ
ധികാശപരാക്രമം ആ മഹാശ്വാത്തേരം പ്രതാശം ദാ
ശാഖാളിൽ ദാനംനു. “പാശ്വാബന്നു ഏ
മെഹപ്രാവാപ്യപാഹം” എന്ന ഭദ്രി നാഥനാം “പ്ര
വിശ്വ രാജാഃ പരിവാരം ഭജസ്ത്” എന്നു. “അംഗാം വൃജാം
ജപ പരിമാത്ര ഭാമിനി! മന്മാഭാസ്യം ന ലക്ഷാ പ്രാജന
നു” എന്നും പാശ്വ വിശേഷം. വരാശനാം “രസ്യം സവി
വന എകാദ്യം സമിച്ചാൻ കെംല്ലം റൂബരം താന്നം വി
വനു” എന്നും നിലവാക്ക ഭാഷ്യനാം ആശനുകാരം
അംഗാം പരിശാഖാ അഭ്യുദാഹമാം നാശ്വാ. ആ നാശു ച
ശ്വാം മരാച്ച വാശ്വാം. ഭാഷ്യനാം ആ ഭട്ട
അതിനു എമ്മും അവിന്നുരുന്നിയും സ്ഥാപണയം പഠാവാം

രെ വസ്തുനിക്കി തന്റെ ഇടവത്തെ തുടക്കം കാണിക്കുക എന്ന
ശ്രദ്ധയിൽ.

“എവരുടുക്കപ്പോ മു കൈഞ്ഞോത്തു-
മദ്ദുഡാഹരി വാസനം സ്വപ്നം
സൃഷ്ടിഭവക്ഷ്യ പാണ്ഡിലി-
ബൈബേപ്പു മദ്ദമാഹാത്മാ-
കളീഡണ്ഡിസ്കുലം
സവുലഭജനാസംഖ്യതം
ഗജമന്മുപരിക്കപ്പും
വജ്രപ്പുതാമാഗശരവം
അംഭ്രിശാഖപ്പൊ അംഗമാം
ദിമമാധമം ദന്താം
ബാശപദ്മാഃ ദ്വൈ ദിഷ്ടമാനാം ചാ-
സ്ത്രം ബുദ്ധിക്കമാശാം”

എൻ വ്യാം ഭഗവാന്മാരു ശര ധാരവാരതെ അന്ത്യാദിദശമായ
മദ്ദനാധമാരു ചുത്താ ഗംഗാം പ്രിഥിവിക്കന്ന. ബൈബേപ്പു മദ്ദ
മേംഗിത നാ ശ അരു കുടകംഡാർപ്പാതീക്രമവാന്ന നമ്മ
ഒക്കവാം നാമു ദാസ്ത്രം സ്ത്രീ കാട്ടി തൈരാനാം”.

“മുനം തോഡേ പാശാം വിവാദത്തെംട നോൻ
വിന്നനാം ദേവത ഹാസം
നന്നാണ്ണം ദണ്ഡണമാം സ്ത്രാജിക്ക സദസി വയ-
ദാനാദേഹം ദ്വാരാജാം
വിന്നനാം തമ്മപ്പുന്നാമാ മഹ മഹിലയുസ-
മംജജ നാശാം ചാരാ-
മന്മുനം കണ്ണാ ദാകി ചാടാം നോന്തു വിരി
ക്കേണ്ണമാധാരാം ദാസം.

നിത്യം വേദ്ധം തഹാരു മമ പിലവിശ്വാസ-

ചുവമാസ്സുന്ന ദാനി—

നിത്യം രോദണമേഷാ ഭ്രഹ്മപ്രസ്തം

പ്രേയസി പാണ്യവാനാം.

അങ്ഗേരല്ലഞ്ചു ഭീമൻ തടിയന്തിര കിളി—

ദ്രോ സമാക്ഷാർഷാത്തിന്ത

വൃത്ത്യം വാഴേണമിന്നശ്ശൈനനിനിജ അമുഖ

കന്നമേരേണ സമപ്പോ.

ബാഡക്കെട്ടം ചുമരാഞ്ചരുമിത്രമെഴുതേ—

ണം മുദം ധർമ്മം താൻ

കേളിസ്ത്രാഗക്രതാജ്ഞിവരു വരദയം

ഒപ്പൽ നീം ശ്രദ്ധനിന്നു ശ്രീം

മേച്ചത്തിന്തെച്ചുനാമേഷാം നാഷ്ടിച്ച നിവരജവം—

ശം പ്രഥമാരണം മഴാ—

ക്രണം നന്നാവ് സദായം വാത്രക്കുലിച്ച—

ചുവിച്ച പാണ്യവക്കും”

എന്നീ രൂപാക്ഷണം പരിശോധിക്കുക.

ഈംഗനയിൽ സംഖ്യകളായിന്ന കമ്പിലെ ശ്രദ്ധാനാഭക്കണ്ണം. വികാരോഗതജക്ഷേപയ എത്ര സംഖ്യവണ്ണം ദാരത്രണ കവി ചിട്ടക്ഷയുന്നാലും. മഹംഭാരതത്തിൽ ഭൂതവച്ചും ഘായിപ്പിക്കുന്ന വ്യാനാക്ഷരഭാഗാട് ഉണ്ടപ്പാക്ക പ്രദാനപ്പറ്റി ചെയ്യുന്ന ഉദ്ദേശംാട്ടുടാശാനം സൗരജ്ഞിക ദാനം പ്രസാദ കെട്ടുവരുക്കുക് ഉം പാതനങ്ങളുടെ മിലം നീ ചേര്ന്നില്ലെന്ന വ്യാഖ്യ പറഞ്ഞ മറുപടി ദയാപ്പിരുന്നു. ദാനം പുജകൾ ഉണ്ടപ്പെട്ടു. അവരിൽ

ക്കമോ എന്ന സംശയിക്കേണ്ടതാണ്. ആ വ്യാസയിൽ രസംവാദംതന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുമാണെന്നു് “ ഉഖാക്കണം. വഴിയാണ്”. അതുകൊണ്ട് അഗ്നിപ്രകടനം ചന്ദ്രകംരം അതിനു തൊട്ടാത്തതു സമുച്ചത്വാശി എന്നാണ്” എന്നു അഭിപ്രായം. താൻ ജിതദ്ദേശാ അജിതദ്ദേശാ, പാസിദയം എ ദാസിദ്ദേശാ എന്നാണു ഭേദപദ്ധതിക്കുടെ ധർമ്മപ്രക്രിയാം അതിനു കീഴുക്കുടെ മറുപടിയിം മറ്റും കമാഡരിക്കുന്നു സാരമാണി സ്ഥാനിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ എ ഭാഗം ചന്ദ്രകാം വി ടുക്കിഞ്ഞതു നന്നാശി. ഭൂതാന്തരാഖ്യത്വം പുരാജ്ഞാം പാ ലാധവന്മാക്കം ഭേദപദിയുടെ പ്രാത്മനയാൽ നഘ്നന മേം കഷം അന്നഭ്യുതത്തിൽ വീണ്ടും നബൈക്കുന്നതിനാൽ ആ സം ഭവവും കവി ചന്ദ്രവിൽ വിന്ദുരിച്ചിട്ടുവഞ്ചിബ്ലൈന് വി ചംരിച്ച പരിത്രാജിച്ചിരിക്കാം. ഇങ്ങനെ ഗോക്കിളാൽ ഭാരതക്കു ചന്ദ്രകാം സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കാതെ ഒരു അ മാശമികവാക്കാരാണ് സൗഖ്യം ചുണ്ണം ചുണ്ണം : ശാന്തിക്രിയാവാനാം സ മേം ഉന്നമാക്കം കാണ്ണാം സാധാക്കുന്നതാനു്”.

അനുകാരാന്തരപ്പാറി ബക്കയപ്പുണ്ണിയാണിന്നു ആദ്യംവാപന്നാസത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ടുഡിത്തിൽ അധിക മാശി ഒന്നം പറബാനില്ല. അവിൽ തോ.എ കിരാതപ്രവു ഗമത്തിന്നു അവിന്നുന്നതിലും

“ ചാരുദ്രോകമാവാഡി,
കുഞ്ചി വിന്ദുരിശം : സ സം
വ സൗഖ്യാഖാ ഭാരതാ ദിഃ പാശം
ഇത്പാദ പ്രസാദതഃ.

ബൈതാം വരപ്രാ വക്കാവും ദ്രോദഭിത്രകം -

ന്താസ്യഭാസമേതാ

ഇത്രാശാം വാണിയവം വിശ്രൂതയജനക്തിം
ജാപ്രതകാന്താരഭാസഃ :

ചല്ലീരുംധൈകരംർ കീചകനിമനക്തിഃ

ഭോഗംഭാമഃ കൃഷ്ണതാഃ

പിഞ്ച്ചാജാം സിസ്യരാജം ക്ഷപിതകരവലം-
സ്സാംപ്രമേധാ വിശ്വകരാഃ”

എന്നി രണ്ട് ദ്രോക്കണം ഉല്ലരിക്കുകയും അടിവിശ്വകരിന്ന
ഡോഡാഹത്ര നുബിൽ (1) വെക്കാവയം (2) എഞ്ചാപിസ്പ
അംവാം (3) സഭാഹരണം (4) വാണിയവാഹം (5) റാ
ജന്മയം (6) വനവാസം (7) കിരംതം (8) കീചകവയം
(9) ഉദ്രാശം (10) ദ്രോക്കാക്കും (11) ഓത്രമ ഡയം (12)
സൗഖ്യാധിയന്നാധി (13) അംഗപ്രാമയം (14) സപ്താംഗരാഹ
ണം ഇഞ്ചൊന്ന പതിനാലു ദ്രോക്കാക്കും അം ഓരിപ്പിക്ക
നേരമന്ന ഉത്തരിക്കുകയും ചെയ്തു ആണ്. രാജാസ്യപ്രവ
സം തു വിശേഷ കണ്ണകിട്ടീട്ടില്ലെ. ഏന്നും വാംശ പദ്മാം
പ്രഥമാന്തരിന്നും അവനാന്തരിൽ

“ഈവി ചൊപ്പി പ്രഥമത സപദി സുരുംാനാം
ദേഹിക്കുമരേല തഴ്ചുള്ളം

പ്രത്രഗ്രാന്നപൊമാധിരിൽ മുളകിമും -

അം കരാന്നുാരശാവി

ഒരുംഭോധുംകാലും ഉഹിതമണി സദം -

കൈശ്ശൈശ്വരിവിവംസം

നിന്തും കണ്ണം പുക്കാന്നു ദ്രുത മമാശ്വം
യമുള്ളനാ നൃത്വാനാപിനു”

എന്നാൽ രിക്ഷന്തുകാണ്ടം കേരളഹണത്തിലെ കമ്മ
ഡിഗർ

“ഇപ്പോൾ നാശം കുറയ്ക്കാൻ പാരിവിനാട് കുറൈ
രാജ്യസ്വയം ദാനം
വണ്ണു ധമ്മാത്മാ കണക്കിലെത്തുനന്നിയെ
രാജ്യവകുപ്പിലെത്താം
പിരിത്തെ കൊച്ചുനാതാശുംപോരാട്ടിയുമണ്ണ-
ശാധികൊണ്ടാതുരാത്മാ
നിത്രം ഭാഷ്യാധനാബേശ ഗുഖലയുചാം
മാത്രലം വംചമുദ്ദേശ”

എന്ന ഭ്രാക്കംകൊണ്ടാരംഭിക്കന്നതുകാണ്ടം രാജസ്സും
മെന്നുവരുന്ന പ്രഖ്യാത പ്രദേശക്കുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു
വിധം തീച്ചുപ്പുടുത്തിത്തുന്ന ഉദ്ദീപകാജ്ഞനിരിക്കുന്നു.
കേരളഹണത്താൽ ഒരു വിലജന രാജ്യ ഭ്രാക്കുളിൽ വ
നപച്ചാരത്തിൽ തങ്ങളായ അക്ഷശപംതുമ്പുണ്ട്, കിമ്മീറവ
യം, കാമ്പുകവനപ്രദാവണം, ദേശമ്പ്രാപ്തഃരാധിത്യം,
ദൈപത ചന്ദ്രഗമനം ശുശ്ര കമകകളിപ്പുറി തുടി പ്രസ്താവി
ക്കുന്നബണ്ണങ്ങളും കിരാതത്തിന്റെ പ്രമാണഗമായ കൈ
വാസങ്ങാനുപ്രഖ്യാതം

“പ്രൂഢി ഭാഷ്യാധനാവജ്ജിത്തുകനിക്കു ത-
മുഖ്യാധനാ നഷ്ടരാജ്യം
യാതാ : കാന്താരമാപാടിത്തുരിവിഭേദം
ഭാരമാവിപ്പസാദം

പ്രിതം: കിമ്മിരംഗേഷാനിയന്മപി വിധം-

അാത്മകംന്താസമേതാ

ദൈപതാരോണ്യ നിശ്ചേടത്തിശമതരയദോ-

മന്യനാ: പാണ്യവംസ്യ”

എന്ന ഭ്രാകുകാണ്ട വീണ്ടും പ്രാഞ്ചണ ആ കമക്കളുടെ
അംഗുംഗാദിതാച്ച സ്ഥിട്ടി ആരംഭിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നെന്ന
ലൂം എാൻ അംമാനിക്കുന്നതു കേൾവഹണത്തെ റാജ
സുയതിന്നീരു പ്രതീയഭാഗമായി കത്തണമെന്നാണ്.
ഡാരതചന്ദ്രവിന്നീരു ഒരു വിശ്വാഗതനൊഴംബ് ഇം ഫ
വാധമെന്നാജ്ഞതിനു ഭാഷാരീതി, ബാഖാരതംലംബനം ദി
തലായവ സംഷ്ട്രം വഹിക്കുന്നു.

കേൾവഹണം ചന്ദ്ര സാഹിതാംഗികരണ്ടു നോ
ക്കുന്നും ഒന്നാംകിടക്കില്ലാജ്ഞ ഒരു ചന്ദ്ര പാണ്ഡണം പറ
യാവുന്നതല്ലും തന്നെ കാടയില്ലാജ്ഞ ഒരു ചെന്ദ്രവായി
കണക്കാക്കവാൻ ഒരു വിധത്തിലും പാടാജ്ഞത്തുണ്ട്. ദ്രോജ്ഞായ
നീൻ ശക്തിശയപട്ട തന്നീരു ആധികാപുരാ പാഞ്ചന

“രാജരബാഞ്ചു ഭരംഗാമോ പുന്നരവസരമെ-

നനവിലിക്കാളുര നിപ്പാർ

കേരം ചെംപ്പാരമോ വിശ്വാലവരജാപ്പതീൻ

ശ്രീപുംബാനാഭപായം

ആരാന്താർ വന്നിവണ്ണം ക്ഷീതിപതികരം പും

നിണ്ണമേൽ നിശ്ചേമങ്ങാ—

ടീണാ ചേംഡിക്കമാറുണ്ടു എഴിസഹിയം

പാണ്യവാനാം പ്രാവം”

ശ്രദ്ധാലി പദ്മണാഥരുടെ എല്ലത്തും സ്വന്ദര്ഭവിക്കുന്നതും ഒരു സംശയമുണ്ടാണ് രാമില്ലിക്കാത്തത്!

മുതരം ചുമ്പൻ യധിപ്പിരുന്നപുരി നല്ല അഭിപ്രായം വരാത്തു് ഇങ്ങും യന്നുനാനു അത്ര സില്പിച്ചുപൂരി ഇങ്ങും യന്നുനാനു പരിജ്ഞനതിനെ വരുത്തിക്കുന്ന ഗദ്ധപദ്മണാഥരു ഏറ്റവും തന്മാത്രപദ്മണാഥരും തന്മാത്രപദ്മണാഥരും കേരം കംണങ്ങതാണ്ടാലിപ്പെട്ടുതു വൈദം, വിഭ്രഹ്മം ശമവിദ്യോഗികൾ വന്നതുമാരുമാതീടുന്നതു കേട്ടിട്ടു തികരം പാണ്ഡ്യവരാന്നപ്പും പോന്നവഗതി ചേതനി ചേന്നീടുന്നു, പാണ്ഡ്യ സുതാനാം വണ്ണതയും നിജപണിയിൽക്കാവുമുന്നതിനായും വന്നും ഡാണ്ടം ദന്തഘട്ടം ചില ഇഞ്ചും യന്നും മന്ത്രാംഗങ്ങൾക്ക് പുനരുറയാവു. തന്മുഖിയിൽ വരുന്നേന്നരത്നതാഴ വിനാശക്കാപ്പും പ്രവണതയും പുനരുറയെന്നല്ലാമാണ് നടപ്പിലായുണ്ടുന്നതു കൈതവരീതി കരം കണ്ണിപ്പു തേങ്ങാം താതനാവരിക്ക് പാരം പ്രേക്ഷം ഭോഗം സ്നേഹമവക്കണ്ണണഞ്ചുംബെന്നാൽ മോഹം നന്നിതു എന്തേ” എന്നം ദിവായ ഗദ്ധഭാഗം അന്നയന്നായ ഒരു പിതം വിനേംട്ട് അസുരാല്പാഡ ഒരു പുതുൻ ചെയ്യുന്ന ഇഞ്ചും ധനരെയും തന്മാത്രപദ്മണാഥരുടുടർന്നി പ്രതിപാദിക്കുന്നവും നാളുതിനു സാന്നിദ്ധ്യവും തന്നെ സംജ്ഞി. ഈ പ്രകൃതി നിന്തുതന്നേയുണ്ട്,

“അംഗാരം ധനാംഗസ്സ് പുനരവരത നിഷ്ഠ—

ഡിച്ചു സന്നാപാവം

നന്നായ് മേളിച്ചു വന്നുപ്പും മഴക്കിനനാടാ—

നീയു നാക്കിടിനാനേ

ക്കും! ഭയ്യാസനാ! മാതൃഥ! ഇനക! മരി-
ചീറ്റവൻ തൊന്ത് വഹാദുഖി-
കനീലങ്കരാസ്സു ദത്തജാം പരിശാസനമതിൽ-
ക്കാറി വൈരേ കാധിതന്നു”

എന്ന ഗുണ മുട്ടപ്പിയ പദ്ധതിയിൽ ഇതു പഠിക്കുന്നതുവായാണ്.

ഈ തം പേബണ്ണന്നാം യഥമാണ് ദവണ്ണതെന്നാം ക്കും
ഉപന്യസിക്കന്ന

“കിം ദൃഢത്വാധി മാമകിനാസമര-
ദൃഢല്ലുമാരംഭരം-
ക്കഞ്ചം മേ വിശാവം എന്നു ചിദ്യതഃ
പ്രാണാഃ പണംല്ലുണ്ണ മേ
അന്തംഹർജ്ജനവർജ്ജനവർജ്ജനമാണാ-
ദേകഃ പരം ശാഖ്യത
തപഞ്ചക്ഷം റൂപ! അതി പാണ്ഡവയനം
താവൻ ഭവേദ്പിശ്വാസഃ..

ദിവസപ്രഭേദ്യവ നാഭ്യഃ പ്രതിഭവപടവി-
കംബികംഭാൻ വിപാംബഃ
പ്രഥംഗ്യാ മേ ഭോടകാളീജിംരപുടമമീ
പംബവം പാടയരു
ഭദ്രമം ദിവസ്തു ഗ്രഹമുമ കലാത്രു കേം-
ദാശഭണ്യപ്രകംബണ-
പ്രംബണശ്യം ശബ്ദാവിവി വാണ്യവദഹനജിതാ_
വണ്യലഃ പംബണയവേംബണം.

സ്രൂംഗത്തെ തുരന്താണി കുപാണമുംതു-
മുണ്ടുകുടിയുന്നാവുതനുള്ളുകുട്ടാനി
ധാവത്തുക്കബ്ദിക്കുതാണാവഡാമരംണി
കുദ്രു റണാനി രിപുമണ്ണവഹാരണംനി.”

ഈ അന്തു അപ്പലണ്ണക്കുറയ് പദ്ധതിയിൽ രസജ്ഞനായ എത്തു
അവനെയാണ് പുഴക്കംകൊണ്ടിക്കാത്തത്! “കിം ഭൂതെതി
ഹ്” എന്നാരംഭിക്കുന്ന പദ്ധതിലെ ആദ്യം കുട്ടി പറ
യുന്നതും ഭൂതെതി യുദ്ധങ്ങാട്ടപമിക്കുന്നതുമായി മഹാ
ശാരതത്തിലുണ്ട്

“കുചാൻ ധന്തംഷി മേ വിഖി
ശരാനക്ഷാംശ്വ ഭാരത!
ശരക്ഷാംശ്വാം ഏപ്പയം മേ ആം
രമം വിഖി മമാസ്യ റം”

എന്ന തോകത്തിലെ ആദ്യഘട്ടിനും ഒപ്പരീതംരക്കുന്ന
മംണം. എങ്കിലും പ്രകൃതത്തിൽ ശത്രുനിംബു പരിഗ്രാമം
അം പരിപ്പും ആം ഒട്ടം അപ്പുന്നുമല്ല.

ഭൂതത്തിനും അനാശാസ്യത്തെയുണ്ടാവി വിഭാഗം പ
റയുന് “കുഞ്ചം കുഞ്ചമിതിതരമാട്ടുകരം പാണാധുതാൻ
പ്രതി തേരോട്ടിന്നതു്” എന്ന മുതലം ഗദ്യം നാജ്ഞത്തിനം
മഹിച്ചിട്ടും വൈംഗക്കാത്തതാണം. സ്വപുമിശ്വാട സ്ത്രിയേതേ
ക്കാരം ഹിതക്കതെ അധികം കുന്തുകാശിക്കാതുന്നവാനുമായ
ക്കു മന്ത്രിസത്തെമല്ലു ചരാവു മന്ത്രാട മുഖവിൽ കാണിച്ചു
താങ്ങാണ്.

ചുത്വന്നനയില്ലാണ്

“രണ്ടാംപട്ടിക റാജ്യം നിജമെ പണ്ടം..

വച്ച തായംനിരത്തി-

കണ്ണ ഭ്രായാപ്പി തോറു പുനരമതിന-

എഞ്ചിത്തം വാരബന്ധംപ്പാം.

ഉണ്ണോ കൈവേംപുരോധം വത്മളവു വിവേ-

ക്കോദയം വ്യാജമേരു.

കണ്ണിടാതേ തദം വച്ചും വര നിവിവം

തോററഹാസിദ്ധശശം.”

ഇത്രാം പദ്മാഖരം അത്മാനന്തരാനമായ രചനാവിശ്വാസം തനിന് “ഉദാഹരണമായി കൊണ്ടുകൊണ്ടുനാനാം”

യധിഷ്ഠിതൻ സ്വീകാര്യം പണ്ഡംവച്ച കഴിഞ്ഞ ദ്രുംബ ദിശയന്നും ദ്രോഗനന്നും പറഞ്ഞ

“നിത്യം വേദ്യാന്തരംഛേ മമ പിവർഭയോ-

ചു മഹാസ്താനി-

ക്രത്യം തേരേന്നമേഷം ദ്രോഗ ചന്ദ്രം

പ്രേശസീ പാണ്യവംനം.”

എന്ന മുടങ്ങിനു മുൻപുലംരിച്ച പദ്മാഖരിൽ കളിയാട്ടന അമർജ്ജനം പരിഹാസായം സഹായയസംവദപദ്മാഖരകനാം.

ദീമദേശനാം പ്രതിജ്ഞത്വായ

“ശാഖോ ദീഖ്യാതിപ്രഭാഃ! സൗംഖ്യമം-

ലക്ഷ്മിതഃ കിം വൈശി-

സ്വാഹാദാന്തഃ്യഃ സംമംനപയമനമഹം-

സ്മ മക്കിതാരദശോജഃ:

തദ്ദേശാ ജാഗത്തു ചിന്തേ ഒഴണമിവ സമരം
മാസു വാ ഭീമസേന-
പ്രസ്താവം പ്രപഞ്ചം ക്ഷത്രിയാം ദിവപരികരണം-
ദോഷം സന്നാനഹിനി.

ധാർശന്മാരുടെ ഗദം താം കരിച്ചി കലഞ്ഞ
രൈഡരവാം കൈശരവാനും
ക്ഷുദ്രത്തിൽ ചെന്നവാടിച്ചിലകളികൾ കളി-
ച്ചിച്ചു ദേശംരാജിവാരതേ:
ക്ഷുദ്രത്താടെ മരിക്കും ദ്രീഹാദമാഹാപാ-
ദംതരക്കരുവന്ത്രാം
പംക്രം ചംടികളിച്ചിപ്പിപ്പിരിഞ്ഞാവാനി-
പ്രംപണായംരാം തൊന്ത്”

എന്ന പദ്ധതിയിൽ വായിക്കാനും വീംധിവിരനായ ശി
മസേനൻ ശൈദാസം മുത്തീജിച്ചിച്ചുതുപോലെ വായനക്കു
ങാങ്ങ കണ്ണിനമുന്പിൽ നില്ലുന്നണം എന്ന തോന്തി
ച്ചാക്കം.

വാസുംശേഷപസമരത്തിക്കൽ പാശുഘാ ഉക്തവശ
പരായ ശൈവാനന്ദ വിളിച്ചു വിലപിക്കുന്ന “ഹരഹര ശി
വ കണ്ണമത്രന്നാണിനം തദാ യാജ്ഞസേനനീ” എന്ന തുടങ്ങന്ന
ഗഭ്യം സദ്യേപരി അക്കഷ്മകമായിതേരുന്നുനും. അതിലും
വിശ്വേഷിച്ച് അതിനീറ്റി ഒട്ടവിൽ ശൈവാനീറ്റി തിവ്യമംഗ
ശവിഗ്രഹത്തെ സൃഷ്ടിച്ചുംകൊണ്ടു എത്തിക്കുന്ന “നമന്നേ ന
മാസു സമാഖ്യകനാമാ! മഹേ ക്ഷണി! വാർത്തുന്നതു മല്ലേ
വിഷ്ണുന്ന പിശുംശൈഷ്ഠ്യപ്രഭവമീച്ചു നംബേണ്ട തുടന്ന

ററിമേൻ പറ്റുമക്കോങ്ങമം വിത്രകം ലേറക്കരണജീവി തീജി
ചു യാർച്ചിപ്പി മെല്ലുക്കുപോളുക്കുടും കനിഃശ്രദ്ധയിൽ
സോക്കുമ്പും കുണ്ണാഡാംഗാതിഗണ്യപ്രഭാം മനസ്സാ
സം മുഖാംഗാജമദ്ദാനമംബാ ഗൈ ഏകശന്മുഖം മാറിടഞ്ഞിക്ക
വന്നാറിപ്പങ്ങൾക്കും പ്രസംഗാപ്പപ്രഭാം പത്രാനംബാ! മാര
താവകം ചുവാങ്കുമെ കാനനാനേര വസിച്ചീടിലും മുത്തുവ
നേരത്തിലും മറുഭാജ്ഞ വസിച്ചീടിലും തേണ്ടുകരിപ്പുവി
ചെരുപ്പാഴമെന്നും” എന്ന ഒന്നും മുഴു കേന്ദ്രമണ്ഡലവു
വിലും എല്ലാ ശ്രദ്ധപ്രഭാജ്ഞയും അതിരേയിക്കുന്നിൽക്കും.
ഇതിൽ വഴിഞ്ഞെന്നതാഴീകരണ ഭക്തിയും പദംത്മംഗിയും അ
തുപ്പംമാറിട്ടുണ്ടു്” എവരും തലക്കലുക്കി സമർത്തിക്ക
മെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

അതിഭംഗംകൊണ്ടിരുന്ന അസുഖം മുച്ചുവിന്തിലു
ം സുഖം, ശാശ്വതവിന്തും എന്നീപ്രത്യേകിക്കി വിം
ചിത്രങ്ങളാണ് മിക്ക ദ്രോക്കങ്ങളിലും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു.
മുച്ചു വിഷയത്തിൽ ഭാഷാചാര്യകംരൂപം മുംഖ്യമായം
തൊക്കെ നിഷ്പാഷ്യമാജംഗിതനിലും. എന്തുവെയ്യും. “പു
ഡ്യേ സാമഗ്രിവിധേയ മുഖാനാം പരംജീവി വിശ്ര
സുഖഃ പ്രവൃത്തിഃ” എന്ന സമാധാനപ്പെട്ടവാനെ തുക്കിച്ചി
വല്ലും.

അഞ്ചും ദ്രോക്കത്തിൽ ഗ്രന്ഥപാം. ‘കേരംചെരപ്പും
മേം’ എന്നാംബന്നകിലും മുലുമംയ പാം ‘കേരംചെരപ്പും’
മേം’ എന്നാംബന്നനും തേണ്ടുണ്ടും. അതുപാശം എന്നും ദ്രോ
ക്കത്തിൽ ‘പറഞ്ഞുന്നു’ എന്നതു ‘പാം ഞംനു’ എന്നും

‘കോഴിടക്കേണ്ടൻ’ എന്നതു ‘കോഴിടക്കാണ്ടൻ’ എന്നും ഒരു ദാഖലാനന്നതേ ഏതെങ്കിൽ ശാഖ പൂജാം.

അപുകൈകളുടെ ശാഖയ്ക്കും ഇത് കേരളമാണെല്ല വാഗ്യവും ഭാഷാഭക്തിമാനികളുടെ അഭിനന്ദനത്തിൽ പാത്രി വീക്ഷണമെന്നു കണക്ക് പരിപൂർണ്ണമായി വിശദസിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം,	}	ഉച്ചിൽ എസ്. പരമേപരയുൾ
വർ-നൂ-ഫ്രൂ.		സുസിഡ്യൻറ്,

കേരളഹനം

കുണ്ടല

പ്രഖ്യാ.

അനുസ്യാംഭോജപീഠം എന്നിതെങ്ങമിടം-

തൃത്തക്ഷാവിലന്തും

ഗൗരീമാതാൻ മുലക്കണ്ണകളിൽ വവമിച്ചം

വാമഹസ്താംഗളിലീകം

മാരംണാം ലക്ഷ്മാക്ഷം കഴുതാഴുതവിലാ-

ക്ഷുദ്രില്ലാതണാംഗം

നേരേ പാണിത്രയോദ്ധർപ്പരത്തുഗവരം

വാദ്യത്രിശം ഭജമാഃ.

എ

അതുന്താപത്രപ്രബാംഗൈ മൃദുക്കിലുമക്-

ക്ഷാന്തി ലക്ഷ്മീസഹായേ

ക്രൂരം ചെന്നണ്ണറച്ചീട്ടുകിലകലുമൊരോ

സങ്കടം ദേഹഭാജംം

മുഖ്യാംഗിക്കണ്ണ മദ്ദേശ്യത്രസംഭരം ദി-

ദ്രീം സനന്ന് (കേരവസ്ത്രം -

പ്രഖ്യാംസത്തിനൊരുണ്ടം) എപാഴുതശ്രംപൈക്കം

ദേശപരിക്കൊന്നപോലെ.

രു

ജിത്പാ ലാനാനരേസ്താൻ പരിചിനൊട്ട കുത്രേ

രാജസ്തുയേ ധനാശാല

ലഭ്യേ ധന്മാത്രാജേ കണ്ണവിലഗ്രാനനിയെ

രാജുലക്ഷ്മീമനുനാം

പിത്രേ കൊള്ളിരതൊള്ളും പോന്നടന്തിരലുമന്തു-
യാധികോണം തുരംതു
നിരും ദഞ്ചും യന്നോസൈം സുഖവരുപസ്തം
മംത്രം വംചാരുചേ.

32

“ഗാന്ധാരക്ഷുപതേ! മംത്രം! എഴി സഹിയാ
പാശ്യവന്മാരിലന്ന-
നേരീടുന്നായ റംജുത്രിയമരിമഹതീം
കണ്ണിൽനേരാളും മേ
ചേണ്ടംവും ഭീമാഖലാ തെളിവു പരമതിൽ-
കംബളമീശം കുറവും
കാരാം പാശ്യാലക്കൂർം വാരവെംട കലങ്ങം
ഭാവമേത്രും പൊരാ മേ.

3

രാജംവണ്ണു തൊഴിംമോ പുനരവസരമെ
നാപിലിക്കാളു വെപ്പുാൻ
കേരം ചൊപ്പുാമോ ചിദരണ്ണാലവാരജന്മപതിൽ
എപ്പു വാനെന്നുപാശം
ആരാന്താൽ വന്നിവന്നു ക്ഷിതിപരികരം പു-
നിസ്ത്രേമൽ നിർക്കുമെന്നോ
ഭീം ചോദിക്കമാറുണ്ടതു എഴി സഹിയാ
(പാശ്യവാനം പ്രഭാവം)

3

പാരോ രത്നങ്ങളും പൊന്നകരം പുടവക്കി-
ത്രാഡി പോന്നെന്നവതം വെ-
രുരോ ചേരുന്ന ചേരും ക്ഷേമിലധൃകൊട്ട റാ-
ല്ലുന്നതിനാറിന്നുണ്ടാ

നേരേ വിപ്രാജിവഞ്ചിജ്ഞമവിലജഗ-
പ്രംസിപ്പിദാജ്ഞാജ്ഞ-
സ്ഥിരംവല്ല്യാത്മേ പാണ്യവഭവനപുര-
ന്തിഞ്ചിമലാദ്ധിമണ്ണ.

34

ശാപംകൈജാതമാദംരാനൊരുപോഴിൽ പിത്ര-
വ്യൻ തൈടായിനാക്കാലം
പ്രാപിച്ചന്നുംനൊളിച്ചുജൈകവിയില്ലടന-
ഞായ കാണ്യാൻ കുഹാരംനു
പാപം കേരം നാട്ടിഭാംകിപ്പുരിച്ചിനൊട്ട് വള-
ത്തന്പിലാദ്ധാക്കി ദോരേ
ത്രാഗത്തെക്കാട്ടത്തീടിന ഇനക്കാനാഴി-
ഞാത ബൈരീ വിചാരേ.

9

മുദന്നതനേന പരാത്താനിവരെ വച്ചവരു-
തൈജൈഞ്ചക്കീച്ചവംനായ്-
അനേന കോപ്പിച്ചക്കേണതു കിമപി മലി-
ച്ചീല മർണ്ണാഗ്രപോഷാൽ
ഇനോന രാജ്യാദയപ്രൗഢിജുമയി ധനവും
കോപ്പിമെല്ലാമവക്കായ്-
വന്തുതപ്പോ പിന്നങ്ങീച്ചകിലവരോട്ട് വം-
രാ ജയം മാദിശാനാം.

23

ആപുച്ചപ്പാവിമഹാജാനിധിതീരവേല-
മാമേതലക്കമവനീവലയസ്യ ജേത്രു:
സാമ്രാജ്യസന്ധിമുദ്ദീക്ഷ്യ യധിപ്പിരന്ത്ര
ഒന്നിം മുജംമി ന ക്കാചിപ്പമഷ്ടപ്പു:

24

രംജ്യേന കിം മമ ധാലം സഹരജേഃ കിമേതിഃ
കിം വാ ധരഹതപചിത്രതഃ കിദു വാ ഹദുണിഃ
കിം വാ ദൈത്യിപി മാത്രലീജ്ഞവെവ്യ—
അർക്കഷ്ടവതഭിര്യുനാ അദ്ദാവി പാതെത്മഃ. മം

മാത്രല! മാത്രല! ഫേ സഹിയം മേ
മേദ്ദാഡാവമനുനമമീഷം
ഇഴ്ചരീതിയിലിനിജ്ഞശാ-
മാധി മരിക്കു നമുക്കിഹ നഖു്.” മഹ

ഇത്രം ദ്രോഘ്യനൾ തീനത വടിവിലെംബേം—
സേ പാഠത്താൽത്തിരാലീ
മെത്തിച്ചേനംരന്മാജപ്രപരവത്തോം
രുജ്ജിരിക്കംപദരായാം
അത്രുന്തം പ്രേമശാലീ സൗഖ്യലാറു പാശതോം
ഒഗ്രിനേശം എഞ്ചാദേശ
“ചീത്താതകുങ്കുംത്തിച്ചുക മരാജപതേ!
കേരംക്കു വാക്കും മദീയം. മഹ

വപ്പുംതേ ധന വേദിച്ചുടലദതിപെട—
അനീടിനംലെത്തു കാച്ചും
നല്ല കേള്ളന്തിഭാനീമഴക്കിനൊടു നമ—
ക്കൊന്തോക്കുംണമപ്പോം
എപ്പോം നേർക്കൊണ്ടു തന്റേ വടിവിനൊടയി സാ—
യിച്ചത്തും ഇന്നാനും—
മുസംപുണ്ടു പോതന്നവരുടു പടക്കു—
ഞേ ഇഡിപ്പാൻ പ്രയം സം. മഹ

സാധിക്കായ്ക്കില്ലപാശവഹാൻ പാദം
 നബ്ലാനിതിൽക്കാരം നാജ്-
 കാധിക്കീണത പോവരിന്ന നിതരം
 മരറാനമില്ലെത്തും
 ചുതിൽപ്പോർവടിവിൽ ചതിച്ചപൊങ്കവൻ
 മുന്പുണ്ടനിക്കുന്നു
 ചുതിൽആനനവൻ യുധിഷ്ഠിരന്നൈ
 തോന്തക്കം മഹാദ്രുവനേ ”

മര

ചുതുലവിജയം പറഞ്ഞ ത-
 നംതുഖം എന്നാവാചാ ശ്രൂതി;
 “തംതനോട് പറയേണ്ണമക്കിൽ നീ
 സംഡിയം നിയതമല്ലയംജ്ഞിൽ മേ”

മര

ഇത്തും പറഞ്ഞിരവയും ത്രെരമാനവിത്തും
 ഗതപാംബികേയദ്ദുനം പ്രതിഭവാല്പ്പ നിന്മാർ
 പ്രത്രംഗമൻപൊട്ട കരേണ്ണ തദലുടി ഏഴ്ചും
 ഒഴും ജഗാട കൈനില്പ്പതരാജ്ഞുമെനും.

മന

“കേരിക്കേണം ധരണീപാതെ! തവ സൗഖ്യതാ
 ഭാന്തും വീഞ്ഞു മെലവിന്തു ദീനതകല-
 ന്നാപനനായീ തുലോം
 അക്കം കേളിതിനെന്തു നല്ലതുനെ-
 നോക്കേണ്ടപ്രതിശ്ലൂരുന്നു
 ഒഗ്രുക്കേടിയ താതനാശ വൈതോ
 ജംതം തുലോമന്നുതാ.

മര

ആദ്യപാസയംതോസയ പുതുമേനം
വാച്ചുംവിവന്നാത്തനി വേദഭാരം
നേഞ്ഞതുശ്രൂതാജനമത്രുഭാരം
സംശ്ലിഷ്ടമാഹാത്മയ നീ തന്ത്രജ.”

മവ

സ്വാലാവംവമുഖാക്ഷിംഖ തന്ത്രജശ്രൂതേ
വോലധിന്നുതമുവാച ശ്രൂപതി:
“ഈം! കിന്ന തവ ചിത്രങ്ങേഭന്നാ—
മുലക്കമതദബിലം വദാരു മേ.

മർ

ലാളിപ്പംനിന്ന് തൊന്നണംയി തവ ഇന്നനീ

പേരുത്തമിശ്ശാശ്രൂപം

മേഴിപ്പാൻ വാഞ്ചിതാശ്രൂപ) നവന്യതി(മിതാ)

ഭാതരണ്ണന്തി വീരാ:

കേളിപ്പോളാളജന്നേ നിവിലവസ്യമതീ—

നാമനായണ്ണ നിന്നെ—

പ്രാവിപ്പാൻ ധർജ്ജനാ തനയ! ധനവുട—

ഓഞ്ചറവും വില്ലുംസേ കിം?”

ഉ

ഗഡ്യം ഫ:— ഇത്തും മെത്തിന കരണംകുട്ടിക്കമ്പജിത
കുദയേ കമയതി താഴെ, ഭംഗശ്രൂം പുനരഭിമഹേരു
ദ്രുത്യാധനനോടു വാചമവംഭിൽ “തന്ത്രന്നേം അംതൊ
നും കേരം കാണാത്താണ്ടാലിപ്പും വേദം, വിഭിരപുഡം
ഗമവിപ്രേഷികൾ വന്നാതുമിരുമോതീട്ടുന്നതു കേട്ടിട്ടതി
കും പാണ്യവരെന്നുപ്പോ പോന്നവഗതി ചേതസി ചേന്നി
ടുന്തി, പാണ്യാസ്താനം ചണ്യതയും നിജപണ്യിതണ്ണവ
ചുമുന്തിവായ്യും വന്നും ഡംഡാ ദിന്തായ്യും ചില ദിവ്യാധ
ജീവിതിജീവനാദ്ദേശ പുനരവിയംവും തംതന്മുന്നിൽ വരും

നേരത്തോട് വിന്മക്കാപ്പും പ്രവണതയും പുനരൗദ്ധത പ്രമാബർ നടിയായന്നരു കൈതവരിതികരി കണ്ണിഹ തേ ഷം താതനാവരിൽ പാരം പ്രേമം ഭാത്യാസ്സഹമവക്കണ്ണ അള്ളിവെന്നാരു ഫോഹം നന്നിരു എല്ലയേ ഫോ ഹം ജനക! ഭാവാന്തരു ഫേ റാത്രുവന്നായതു ഫോ വിചാരേ കണ്ണം കണ്ണം മററാരാഡം കണ്ണം വരു പിത്രവൃക്ഷങ്ങൾ കൈപ്പേരും ക്ലീഡിച്ചു നിരാജനായ കുലഭാതനയാൻ കടിലും കുമതീൻ തുട്ടിക്കാണ്ടപന്നുളാജ്ഞ വേണ്ടതു നാഞ്ചി വഴിത്തു നിതാന്തം ശ്രൂണ്ണിഭാഗമവക്ക് കൊള്ളണ്ടു വഖംവെപ്പും തു മററാരധ്യനാ കരത്രുകിലിപ്പോരം പടച്ചം കടച്ചം പെണ തുഷ്വാസ്സും ഭണ്യാരങ്ങളുമവിലമവക്കംപ്പുന്നതെപ്പോ വിരവിനെന്നെന്നാലിട്ടശരിതികരി കംബാതേപൊപ്പുണ്ണമരിപ്പാൻ ജനകനെനിക്കാരണംജന തന്ത്രണം.

ചുറ്റും ചേരേംപരിരിക്കു സ്ഥടിക്കമണിക്കുതാ-

രാം സംശാമൊയന്നാറി

കണ്ണം വീണിട്ടിനേന്നാസ്യമലജലിപ്പേരോ—

നാണ്ണതു തോങ്കേ തഭാനീം

വട്ടറീക്കാ പാഞ്ചാലിയുമിന്തമിയല്ലും

ഭീമാം ചാത കൈക്കും

കൊട്ടിപ്പോരം ചിനിച്ചുംരു വൈര എല്ലങ്കേ

കാളിക്കുടാഞ്ഞേത ദേമ.

സ്ത

അംഗാരം ധന്മാജൻ പുനാരവരെ നിശ്ചേ—

യിച്ചു സന്താപഭാവം

നന്നാഡ് മേളിച്ചു വരുപ്പരയമഴക്കിവന്നാം—

നീങ്കുടിസ്വാദു

ക്ലാം! ഭ്രഹ്മസനാ! മംത്രം! ഇനക! മതി-

ചീടിവൻ തൊൻ പൊരുക്കാം -

കനീലക്കോപ്പ തേഷം പരിഹസനമതിൽ -

കാരം പൊരുക്കായിയന്ത്.

၃၃

പിന്ന മുംടിക്കണ്ണി കണ്ണാതദിനം

പ്രാരംഭമാർ ചെന്ന തൊൻ

ഭിണ്ണനേററിഹ മനുകേ വിവരണായ

നിച്ചുനവന്മാന്തരേ

അന്യോന്യം നിത്രം ചിതിച്ചിഹ ലവം -

ഒ മേ തദ്ദോട്ടീടിനാർ

വന്നനീ വൈരികളിനു ഹാര നിതരാം

ജീവിച്ചിരിക്കേണമോ?"

၃၄

ഇത്രം പുത്രോദിതം കേടുമ കരുപ്പതി -

ചുംചുമുചേ തദാനീം

"വത്സ! കേര പാണ്യവാനംമധികസുക്തതിനാം

പീഡചെള്ളാൻ പ്രയാസം

അത്രുന്തം ബുദ്ധ തേഷം ത്രിഭവനപെയമാർ

വാസുദേവൻ വിശേഷാർ

തപഞ്ചാജ്ഞാനത്രാസ്ത്രപമിതഴകിൽ നിന-

കല്ലുയോ വിഭ്രാം കിം?"

၃၅

ഇത്രം കേടുക്കിവാനവാച പിതരം

ഇക്കുംയനോ "മംത്രഃ:

സ്ത്രീശ്രൂം മേ മതിമാൻ വിഡാസ്യതി ആയം

ചുതേന കന്തിഛിവാം

അത്രുന്നും വിത്രതുണ്ടിവന്ന നിവിലംസ്

ഭര്ത്തും പറൈ ചെല്ലുവാ—

സദ്യങ്ങോദമിതിനുംശിൽ അരസാ

തന്ത! ത്രയാ ദീഘതാം.”

23

“ഒള്ളുതമിന്നചിത്രമേം പുനരല്ലയോ കേരി

പുമപീഡിജാമിത്ര നമക്ക തിരിച്ചുകൂടാ

അന്ത്രാ ചിതം നിവിലദ്ദു ധിഷ്ടണാപമാനേം

വേതി സ്ഥം വിഭിര്” ഇത്രയമാധ രാജാം. 24

“വിദ്വിഷാമലിമതം വരുത്തു ചം—

സദ്യമഞ്ചരം വിഭിരക്ക് നിശ്ചയം;

അന്ത് മേ മരണമണ്ണ താതനേം

എല്ലമായതു തോഡാജിതം.”

25

ഉവാച ക്രാന്നപനീയവർഗ്ഗഃ

പരംക്ഷുക്രാന്നപ്രകരേ സുപർഗ്ഗഃ

ഹോഡേണ പുംഗ്രാ വാശ്യാവത്രിന്നഃ:

സുന്ത്രഃ പ്രക്രാന്നാംത്രിചാതുപരിന്നഃ..

26

“കിം ദുരത്രിഹ മാക്കീനസമര—

ബുത്രല്ലമാരജ്ഞാ—

മദ്ധാ മേ വിശേഖാ രണം വിദ്യതഃ:

പ്രാണാഃ പാണാല്ലുതു മേ

അന്താഹല്ലനവല്ലുമല്ലി നമാം—

ദേകഃ പരം ശരിദ്ധാതേ

ത്രപ്രപാശം റൂപ! അംഗി പാണ്യവധനം.

താവഞ്ച ഭവേദപ്രിദ്രുമഃ

27

മീനത്തെള്ളുവ സദ്ധഃ പ്രതിഭേദപദ്ധി-
കംഡികംഡാൻ വിവാഹഃ;
പ്രൗഢ്യാ മേ ദേഹാടകാളീജിംഗപുടമമീ
പാടവാൽ പാടയ്ക്കു
വൈഭവം ലിറ്റർ തുറമുമ കലയതു കോ-
ദണ്ഡണ്ഡായപ്രകാശം_
പ്രാചാണ്ഡം ഗരണ്ഡിവീ വാണ്ഡവദഹനജിതാ_
വണ്ണലഃ പാണ്ഡവാസൈ. ഒ.൧

സ്രൂത്തത്തന്ത്രത്തുരുഗാണി തുച്ചംണംലാത-
ലൂച്ചുന്നക്കർണ്ണനാശപുതനപ്പുത്തുതാനി
ധാവത്തുക്കാശന്യക്കുതാണ്ഡവഡാമരാണി
കംഡ്രൂ രണ്ടാനി റിപ്പമണ്ഡലമാരണ്ടാനി. ഒ.൨

സ്രൂത്താന്ത്രം രചനയ്ക്കു സമം വെല്ലശബ്ദം-
ദ്വിലാസനാദയ ഇദേമ സമരാജു അതാം
ശാതത്തേഴ്വെരരസുള്ളും ആധി ശാതാളിഞ്ചു
അതശംകുതാജയവിഭീഷ്ണവപുള്ളുംഡിഞ്ചു.” ഒ.൩

നാംദിണം ക്ഷുമക്കി വാചം
വീരം പരിഷപജ്ജ സുദായദോസൈ
ഭൂതംപി താതം നിജകാംജ്ഞിതാഥൈപ്പു
പാരിച്ച നിബ്രംഗിരം ത്രഞ്ഞം. ഒ.൪

തദാ നയങ്ങിനെന റൂപേണ വേഗം_
കാനീഡി പ്രജ്ഞപ്രജ്ഞക്കുദേഃ ക്രമിഞ്ചിം
ഉ ചാച യീമാൻ വിഭ്രംഗോ വിനീത്രം
മഹീപതിം തം മഹിതോ ഷിജത്തഞ്ചീ. ഒ.൫

“സ കിംസവാ സാധു ന ശാസ്ത്രി യോധിപം
മഹിതാന്മ യസ്തു ത്രിശാരതേ സ കിംപ്രഭഃ:
സഭാശത്രിശാരി വാ ആദ്യഃ ത രതിം
ത്രിപ്രഷ്ടപമാദത്രേഷ്വ ച സദ്ധനഃ. ര. 4

കേരളഹസ്യം ധരണിപരതേ! മമ ഗിരം
പമ്പാമപത്രാനി തേ
പാശ്ചനേവാളിമ പാണയചം അപി ദിശം
തത്താം ജയേ കിം മലം?
പാഴ് കഷ്ടം! ദയമല്ല ബാഹ്യജനശാം
ഭദ്രം വനച്ചുഡാവും
ഭാഗ്യക്കേടിയു വീതിക്കുതു കലാം
നാല്ലു വഴ്ചുംവരാടം. ര. 5

ഗദ്യം ഒ:—കഷ്ടംകഷ്ടമിനിതരമദയുകരം ധരണയാണ്
താൻ പ്രതി തോന്നിട്ടന്നതു. ചെറിയനാലേണ വാഡാരേ
താനപഗതശരണാൻ കരണാചിഷ്ഠാശാസ്ത്രപദ്ധിതും വ്യം
പാരംന്നരമെന്നല്ലാമിരു ചെങ്കുംഭാന്തതു വഞ്ചനമീതി
കളവരിൽ ചെങ്കുതു കിഞ്ചന സുക്തതിഷ്വ തട്ടിലേതും. പി
നൊപ്പോയവർ നാട്ടുപേശിച്ചിപ്പീംപരമഗതിക്കാണണം
സംപോയ് തച്ചനാവിഡഗ്രേ പാഞ്ചാലപ്പാരം ബാഹ്യബലം
ക്കാണായുതഭാരം വിച്ഛുഗണിരാസ്സുവമേ തത്ര വന്ന് കണ്ണകം
വം നേടിവരുത്തി വിചുക്ത വിരോധം നാടം നഗരമവക്കി
കൊട്ടതിഞ്ഞായുമവരുത്തിവയച്ചതു മന ഭവാൻതംനല്ലേ.
സഹജനംവരസ്ത്രജവഹസം നാലത്തുതച്ചരായുധമാറു
സഹായനാരായ ഓരോപിക്കിൽ ചെന്ന നാരംനം ഭജബു
വവിജിത സമസ്യമഹീരമണാന്ത ത മേ ഭരണിവ്യാപിവ്യവിശ്വ

തിവിലോകനവിസ്താപിതജ നസ മെയക്കളിതവിവിധസ്തം
ദേഹ മോഹതരക്തത്പാനവിമാനിതക്കുക്കാവിനി മഹ
തിമവാഗ്രു വിധിവാദനീരേ ഭർത്തമവരിൽ സ്ഥാധിനേഷ്യ
സുധീഷ്യ സ്വലാലിഖന്തിനിനു നാം ചെങ്കുട്ടിനു സേച
ഷാമേഷം ബാഹ്യബലംകാണംജ്ഞിതമായ ധനശ്രദ്ധം
കണ്ണിട്ടന്തിനിനാം വേദിക്കേനു: സകലവുമിനു നു
കാക്കേണ്ണകിലിപ്പൂരംതന്ന ധമാന്തരജനാം രഹസ്യി
പറഞ്ഞാലിപ്പൂരം കില്ല സമന്നു. നന്നകം ഭർത്തമെന്തിനു
വെറുതേവേദ്ധി കിം കിം ബഹുനാ തവ തന്ത്രങ്ങൾ ആറാ
യും ചു നക്രിയംചെത്തം പ്രൂമഖുമെക്കുവുമാൻ പരസ്യം
മൊആവാസിപ്പൂരാജാജ്ഞാതപായം വൈതാ നാമ! വിധേയ
മിഥാനീം.”

അനേന്നം തന്ത്ര പുത്രതാപരി സമൃദ്ധിതമാം

പ്രൂമതോ വാ പ്രഭാവം—

മിനാം ദക്ഷ്യാ വിധേയത്വം ഹിതവചനമനാ—

ദിത്രു സംക്രൂഢചേതാഃ

കന്തിപുത്രപ്രിയോപി ക്ഷീതിപതി വിഭരം

പ്രംഖിഭോദജ്ജസം ചെ—

നന്നിനീജ്ഞാണ്യവംനാനയ കനകസഭാം

പിഞ്ചാമനിപ്പകാരം.

൨

തദ്ദൻ വിഭര ഏഷ വേദഭാര—

ഘൃപിതമവസ്ഥുദാപത്ര പാണ്ഡുപുത്രാൻ

കനകമണിസംഭാവലോകനാത്മം

സപദി സഹംനയതി സ്തു യാജന്ത്രേസന്നം.

൨

തേ സർക്കാരാ ചസനദിജന്മ ചണാക്കെ-
ഞ്ചേന തതു തദ്ദൈവാദിമാവ നീതപാ
അന്നേയ്യറാത്രു ചവിതാവിചസാസ്യത്രുഃ:
പാത്മാസ്യഭാഃ പ്രവിവിത്രഃ കിതവൈസ്യനാമം.

ആലോക്യ ധന്തനയം റക്കനിജ്ഞഗംഡ
“ഭൂതം വയം റു ബര! സാംപ്രതമാചരാമ:
സാമ്രാജ്യമാസമിതവതാം സുഖിനം റുപാണാ-
മാചഷ്ടതേ നാം വിനോദമിമം വിദശുംഃ” രം

രാജാ തമ്മുഡിത “മാതുല! വൈരഹേതു:
കിം കീത്രുതേ കിതവക്ത്രമിദം തപായൈവം
അസ്യാൻ വിജേതുമികാംക്ഷസി വാ കിമക്ഷേഷഃ:
ശ്രൂം മുഹാണ യുധി വിക്രമിനാം ഹി കീത്രിഃ.”

ശ്രയസ്ഥമഹ റക്കനിഃ: “പ്രിയദേവനേസ്യി-
നാംക്ഷുതാമപരമാ ഭവതാ രേ കിഞ്ചിത്ത്
സ്വംപ്രപാദം അം റുച ത്രിയതാം നിപുണി-
ജാഗത്തി ശ്രദ്ധയികൾിരപായങ്കീ.” രം

തം പ്രത്യവാച കിവിതഃ ക്രതവംശക്രൂ-
“ശ്രൂതേ റണ്ണ ച കിതവൈസ്ത്വിമതൈന്യേ വീരരേ:
അപ്പുത യുദ്ധ ന ആഃ ക്രതേ നിപുണിം
സജ്ജംസ്യി ലോഭരഹിതഃ പ്രതിദേവിതം കഃ.” രം

താവച്ച ഭേദനവിധേസ്യിവലസ്യ സുനാഃ
കർക്കാ പണവ്യവഹ്വതേസ്യ സുയോധനോസം
വൈഷ്ണവമംകലയതാപി യുധിഷ്ഠിരേന
സേപനേവ തദ്ദൈമഹപി പ്രതിപനമാസീൽ രം

മർ

കേരളവണ്ണ

പ്രജനാദിഃ ക്ഷിതിപാദഃ പുരത്ത്യുംഡയം
 പ്രത്യേകമാസനഗതേവ നരംഡിപോഷി
 ധമ്മംതുജശ്വ കാരനന്ദനമാത്രലഭം
 ക്ഷാഗ്രംതദഹത്രമപി ദേവനമാദധാതേ.

ർബ

പ്രാരഥ്യേ സതി തത്ര ദേവനവിധ്യം
 നേർപ്പോരിലെങ്ങം ആയം
 വാരാഞ്ചാക്ലിതോ ജിഗായ ശകനി—
 വ്യംജേന കാര്യീസുതം
 ഒന്നോ കോശഗ്രഹാനതിനം പണ്ണയം—
 വച്ചു തദാ പാണ്യവൻ
 നേരേ ചുറ്റു നിന്തു വച്ചിതവദം
 ഭ്രയാപി ധോർ തേടിനാർ.

ർന്ന

രണ്ണംപതിക്ക രാജ്യം നിജമമ പണ്ണയം—
 വച്ചു തായം നിരതി—
 കണ്ണട്ട് ഭ്രയാപി തോറു പുനരത്രമതിന—
 സ്വജണ്യിതം വഠരണ്ണാശം
 ഉണ്ണോ ലൈവോപരോധം വരുമഴിവു വിവേ—
 കോദയം വ്യംജമേരും
 കണ്ണിടാതേ തദാ യച്ചുംര വര നിവിവം
 തോററഹാസിപ്പണ്ണേഷം.

ർജ

കേര തദാ ധനമെംട്ടണിനോരുവി
 ഭീമസേനനെ നിജംനജ—
 ഭേദരം പണ്ണയമംകി വച്ചു പൊത—
 തംരു തോററുവു പിന്നെയും

ഹാ സമസ്യളവന്തില്ലോ പണയു-
മാക്കവാ(നൊക്കുവന്നാട്ടു തോ)-
നീതി വീരവരമജ്ഞനം ഫൂഫയു-
നീചകാര പരിമുഖയീഃ.

ർവ്വ

പിന്നെ നാല്പത്തിയാശ്ശേരി ഭാസജന-
മാംവിഭ്യം സപദി വിന്നന്മായു്
തന്നെയും പണയമാക്കിവച്ചു രക്ഷ-
നിച്ചുബലേരമ പരംജിതേ
മുന്നമാശ്ശേരി യജനാന്തര മഹിത-
വേദിമല്ലക്കത്രസംഭവം-
മുന്നതാമാതിമതാം പ്രിയാമൊരുജാവ-
രജ്ഞി ചുതിനു തൊ ജിഹ്വാ.

ർഹ

മില്ലത്തത്തിനു നില്ലേഖാവുമമ പണയും-
വച്ചു തോറാത്തവാദിന്നും
വക്രാജ്ഞിം തം ത്രി മെല്ലേ വിവരത്തെയാട്ടു ചേ-
ന്നാസ്ഥിതേ ധന്മംജേ
അതുന്നം ദേപാജ്ഞാലിം റൂപതി സദസി ഭ-
ദ്രോധനോ വാച്ചുചേ
“ഗത്പാ ദ്രോസന! പ്രാപ്യ സപദി സദം
പ്രൗഢഗൾിം പാണ്യവാനാം.

രിം

മുന്നം തോങ്ങേ സഭായാം വിവരത്തെയാട്ടു തൊൻ
വീനന്നാരം ചേത്ത മാസം
നന്നാജ്ഞാരോന്നമിദ്ദൂഷാളിക്ക സദസി വരു-
നേരമേഖാം പ്രിയംധാഃ

വിന്നം തന്മുഖനന്നാമാം മമ മണിമുഹസ-
മാജ്ജനവും മഹസും -
മനുനം കണ്ട ഭീമൻ വടിവിനൊട്ട് പിരി-
ക്കേന്നമാക്കുതപ്പോം.

⑥

നിത്യം വെള്ളാന്തരംഞ്ചേ മമ പിവരിയോട-
ചുവമംസ്യുന്ന ഭാസി -
കുത്രം തേടേണമേഷം ദ്രോപസ്താ
പ്രേയസി പാണ്യവാനനം
അത്രേയപ്പെങ്ങെ ഭീമൻ തടിയന്നിഹ കിള-
ഫ്രേണമിക്കഹംനത്തിൽ
പുത്രം വാഴേണമിന്നപ്പെങ്ങനന്നിയ അക്കു
കനാമേരുണ്ണുനമപ്പോ

⑦

ഓലക്കെട്ടം ചുമന്നഞ്ചത്രമിത്രമഴിതേ -
ണം മുഡാ ധമ്മജന്നാൾ
കേളിസ്ത്രിംസുക്രൂഞ്ഞലിലറുവരയും
ചേക്ക് നീയിനിവണ്ണം
മേളത്തിൽ ചെന്നമേഷം എന്തെഴുവു നിവരജ്വോ -
ഈ പ്രധാരഞ്ചം മേളി -
കേണം നന്നായ് സഭായാം വരമേളവിലിച്ച -
ചുടി പാണ്യാവക്കും

⑧

പഞ്ചാനം പാണ്യവാനാമിന്നിയ ഉജനവം
പാരമെന്നിട്ട് പേടി -
അണം ദ്രോണനാ! നീ കതത്രമേളവൻ
സപാക്കദ്ധിംഡംക്കമപ്പോ

ഗാണ്യീവംകരണ കാഞ്ചം നഹി നഹി ഗദകു-
ണ്ണിനു ഭീമനു നഹു-

അതിഞ്ചിടാംമാ കരനാൻ വിഷമഴകുടമീ-
ഷാമസം മാത്രലോ മേ.”

ഒര്

നിശ്ചയിഷ്ടാഷ്ടാജൈവള്ളും നിജാത്മ-

ന്തുഫ്രാന്തമുരുച്ചേത്താരകീതിഭ്രമം

ഭർത്താസനം കേടു സുഖയായനോക്കം

ഭർത്താസനോ വേഗു ആഗാമ തസ്യഃ.

ഒരു

നിശ്ചയാജനാരീഭവാളനീയം

വിപ്രേം സാമ്രമിം ബുദ്ധ പംബ്യവാനം

വിപ്രേപം തതരം താമസ യജ്ഞശാലം

സ ദ്രോവ ഭർത്താസന അസസ്ഥ

ഒന്ന്

യുദ്ധേ സ്മൃതംഹപദയ മാത്രലജാവിജിതാ

ദാസഭാവം ഗതാഃന്നു

ദിനാരോ യാജ്ഞങ്ങിസനി! തപ്രാതകിഹ നയം-

മേഘ ദാസിമിതന്നൂർാ

ഉദ്രാമങ്കുാധമിതമം പദ്മം ചചനമാ-

ഡാശ്യ ഭർത്താസനാസസം

ഗതപാ പദ്മം കേദാഹ പദ്മവദ്മ-

സ്നാനതോധാപ്പു തിഷ്ഠ.

ഒരു

കേദാഹ ഭർത്താസനാകപ്പന വിവരതരം
ഭ്രമിമേക്ക വീജാശിനത്തും

വംചാ ഭീമം പരാജയും പ്രാംഘിലവസനം

ബൈക്കരിംകുംഭേ തട എത്തും

3 *

മിച്ച

കുറവുണ്ടാം

ദേഹംനീം പെറുന്നതും പരിഷ്ക (മമ) സം
നീയമാണോ ക്രാനം
നാശാദ രാഥിമന്ത്രം ഗത്പ്രതി വിലലം—
പാമ പംബുലകന്മാർ.

ഒച്ച

“ശങ്കും ധാപംപി ദ്രോസനനപക്ഷം
കുന്തൽ ചുറാപ്പിടിച്ചി—
ടങ്കും മാമിശക്കനിതു റിവരിവ ത—
സ്വന്തിനിന്നുംബാം?
മന്ത്രാഭാവാനി ചെങ്കുന്നതിനു വരു മഹം—
ഡോക്രോ! ലൈവേമേ! മാ
പൊച്ചും നിങ്ങളുമു മര ഗതി പിഴചെച്ച—
പുലീല ചെറുവാരാച്ചം ഞാൻ.

ഒന്ത്

ഗജം. യഃ— ഹരഹര റിവരിവ കാശംകാശം ദിഷ്ടം
ത്രാവു! ദ്രോസന! നീ മാമാ പീഡയ മാമാ താഡയ പീഡ
ചെങ്കുലിപ്പടനാരാച്ച മംഗളം അടയവരിപ്പുംത ബഹംചുമിനും
കെഞ്ചതാഴ് പീഡകരിം ചെങ്കുടാമേം? ഹാഹം നാമ! യു
ധിശ്ചി! പാഡയ, മാഹാ വീ! മുകോദര! പാഡയ, മാ
ഹം ചില്ലുന! പാഡയ പാഡയ, മാഹം നകല! വിശേം! സ
മദ്ദേവാ! പാപി ഭരംത്രാ ദ്രോസനനിംഗ ആജ്ഞാനാമാമെ
നേന്തിംനീം തബദ്ദി പിടിപെട്ടപ്പതക്കയണമാഴച്ചുടിച്ച
നോന്തും പാപം തന്നിട്ടേരാരച്ചുപ്പി നിതാനം മുറ
അിട്ടു കെട്ടിതന്ത്രോധം ക്രിംജുട്ടിക്കേരംക്കട്ടിനാം പാപി
ക്കുന്ന ആദ്ദേഹാശ്ല്ലാമുന പറിഞ്ഞ തല്പിത്രല്ലിക്കു
സ്വന്തുത മാഹാ ക്രമക്കവപരിപ്പുഡ നാകിയ താതാരം മ
നേയുപബ്ലിച്ചിച്ചുതോ, വായ്യുകലന്നാൽ ക്രാനാരംഗം

ശീഖരമെന്നയപേജ്ഞിച്ചു തോ, എംബേം പാത്രങ്ങളെയോ പറബം അശീസം മെന്നയപേജ്ഞിച്ചു തോ, ഒവരിനാ കുപം നിധി കുപര മഹാത്മാ കുപരാമെന്നയപേജ്ഞിച്ചു തോ, ഹരഹര നിക്ഷം സ്ഥാദമിതിയും വിഭിരക്ക് എ ടാണ്ടമത മംഗലം എന്നാണോടു വിവരതെ പറയു നിന്ത്തുാം, ചെ ആന്റിനെന്നു അനുഭാവിപ്പിയും നിരുപ്പിയും വിലപരാഡി സം നിതാ സഭാസി നിതാന്ത പിഷാം വ്യാമോഹരംതോ ഭൂപദത്തും ആ.

അന്നേരം തന്ത്ര ശീഖരിച്ച വൈ തലവും

താഴീ നീശ്വ ആകാമം

വിന്നാംസ്രഷ്ടപാസ്പിതോഴു ദ്രുമക ചവസനാം

പീഡനസ്രൂഗാത്രിം

തനപീക്രമാഡോക്കു ക്ലാമരി സൗഖ്യവി! നിഃഖീ_

ഭാഗ നീരെയാംസ്രൂപം -

സപ്രാണിക്ഷംമം നിങ്ങാനം ക്രപതിരാമ കം-

ട്ടീടിനാൻ ദൈശ്വര്യാലി.

ന്നും

താമരഹ ഭാന്തനയഃ “കമദയേ ഹിതം തേ
ഭാസ്യം ശതാൻ പുനരിമാനവമത്ര പഠ്ഠാൻ
എക്കം പുണ്ണ പ്രണജിനം ക്രതനദിനാശ
സംബന്ധമാത്മാ ദിഃം ഭൂപദശ അംഗാർ” ന്നുമു

ഗജ്ജൻ പ്രിയാനിക്കു തിമായതൗദ്ദേനന

ഭീമാംബുദഃ ക്ഷരിരാലുമ്പരയഃ കണ്ണാശ്വം

രംജന്മ്യവംശവനദാഹനിപാനഭ്രതം

ദ്രുതാം കൃശാനമിവ ഒവല്ലതമാശംഭം.

ന്നും

തന്മീൻ അജനേ വാചമുഖാവ ദിഃ
മുള്ളൻ മനിന്നുംഭൂദ്രാഗ്രാഡി:
ഉച്ചിക്കരോഷാഗ്രിഡിവാനികംരൈ_
ബ്രീഹപ്രം ദിയാജ്ഞനിവ ലീമസേന: നൂറ്റ്

“ഡോദോ ലീശ്വാദിപ്രഖ്യാ:! സൗതരമരമാ—
ലക്ഷ്മിത: കിം ഭവർഭി_
സ്ത്രാഹാരോധാജ്യ സോമാനപ്രയമമനമഹാ—
ധൂമക്കേതാരദേഹഃ:

തദ്ദേപ്രം ജംഗത്ത് ച്ചിത്രേ അജനമിഹ സമതാ
മാസ്തു വാ ലീമസേന_—
ദ്രൈവാഡം പേജ്ഞിം ക്രാനാം ദിശപരിക്രമി—
സോദ്ധ സന്നാനഹീതി നൂറ്റ്

ധാരിപ്പൂർത്തോടെ ഗദാം തം കരിളി കലയൻ
ഒരിവാം കൈശരവംണാം
ക്രൂരതിൽ ചെന്ന ചുടിപ്പുല കളികൾ കളി—
പ്രിച്ച ഘോരംഭേദംതെതഃ:
ക്രൂരതോടെ മരിക്കം ദ്രിപരമഹാപഹം—
ഭാതരക്കരസുവന്ത്ര്യാം
ചാട്ടംചാടിക്കളിച്ചിപ്പുരിവാനിവിനി—
ബ്രംപണംഡാരദേ നേരൻ. നൂറ്റ്

ചവൈഞ്ഞാലുമിതചണ്യഗദിപ്പംത_—
സഞ്ചുംന്നിതോതയഗളിസ്യ സൗഖ്യാധനസ്യ
സ്ഥ ക്രാനംവബ്ലവാനാണിതോണപാണി—
യത്താംസാധിഷ്ടതി കവാംസ്യവ ഭേദി! കീമ: നൂറ്റ്

പിഴ്ചപാ ഗദാഭിഹതിഞ്ചിലശ്ശേമന്താ-
അതിലാൽത്തരാജ്യത്തെമല്ല പുഃ ക്ഷാണന
സഭ്രഃ ജീവാമി ദഹനാത്മിഷി ധന്ത്സുദനം -
ദ്വീപ്പ് വന്നപ്രജിനകംരിണേമല്ലപാണിഃ”

ന്നെ

പാത്മണ്ണം പവനസ്ത്രാച്ചവാച “എത്ത
പ്രാരംഭത്തേ കയറ്റു തന്നു സവാന്തി സോഹം;
അലമ്മംജം പ്രതി മുഖംസതരം തപ്രോക്തരം
പഞ്ചംമി നോ ശിവാരിവ പ്രതികംരമസ്യ.

ന്നു

ഈ പാത്മമയഭാനമാലി രണ്ട്
മുള്ളി(പുംഗിരിമുള്ളി) ചേ-
അനന്തരമാജ്ഞാലവരജ്ഞികരം തി-
ഗന്തംശ്ച നിറഞ്ഞവിശ്യം
മനിലേരിയോൽ ധാത്തരാജ്യമാം
ത്രിരിങ്കു മുതലരുപോം
മിന്നമദ്ദപദനന്നനാകമലി-
നീ എത്തിന്തയു സ്വമേധതാം

ന്നു

ഗണണ്യിവംഹപദയവല്ലാഹകോശമസ്യ -
നാ ദഹംശാലമഴ പെജ്ഞായ-
തീന്ത്രക്കന്ത്രഭജവിഞ്ചമായ കൊട്ട-
വേനല്ലപ്പു കളിയുംവിശ്യം
വിന്നരായ കയചിരരാം മലയിൽ
നിന്ന വന്ന അധിരാശ്വനാ
പുന്നമം പുഴകരം തീത്രു തീത്രു സ്വ-
മാതനോഥ പദസംബന്ധിയഃ.”

രീ

ತಪಾ ಪವತಿತುಜನಿಗೊಣ್ಣಿ
 ರಣಗಿರೆಂ ನಿರಮಿಸ್ಯ ಯಂಜನಾ
 ತ್ವಿಕಟಿಕಿಂತಿರಣ ವೀಕ್ಷಣಾ
 ಪ್ರಕಟಣಾ ನೀತಿರಾಯ ಗ್ರಂಥಾಂ ೨೨

ಎಂಹಿರು ಕಾಣೇಗಾಮಂಹರಾಷ್ಟ್ರ ಕಾಶ್ಚಂತಪೆಂಧಿತ-
 ಗಾಹ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಗೊಣೆಂ
 ಸಂಕ್ಷಿಂಂ ವ್ಯಾಂತ ಚೊಂಗಾ “ಉಪತಯ ವಸಂ
 ಶಾತರಂಸ್ಯಾರ್ಥಿಂಂಂಃ
 ಶಹಿ ಉರ್ವಿದಂಷ್ಟುಗೆಕಪ್ರಣಾತಿಂ ಹಿಂಡಾ
 ಸೋಧಮಾಹಾತ ಲೀಮಂ
 ವಹಿಂಂ ಗೊಹಿಂಂಿಫ್ರೋಣ್ಣಿತಾಂ ವಿವಸಂ
 ಕಾಣಿ ಮಾಲೋಹರಣಾಂ” ೨೩

ಶ್ರುತ್ಯಾ ಇಂದ್ರಾಯಾಗಿರಂ ತರಸಂ ಭಿರಂತಮಂ
 ದ್ಯುಮಾಸಗಳ್ಳಿರಣೋತಣಾರಂತಣಾಹಜಃ
 ಪಃಶ್ರಂಣಃ ಸಂತ್ರಂತವಾಣಿ ಸಂಖಿರ್ ಸಂಖ್ಯಾಪ್ರಂ-
 ಣ್ಣಂಸ್ಯಾಸವಹಂ ವಸಂ ಭ್ರಾಪಾಣಾಜಾಯಃ ೨೪

ಐಂಣಂವಾತಾಪರಾಣವಬುಷ್ಯ ತಂತ್ರಃ-
 ಗಣೋಽಜ್ಞಾಣಾಂಣ್ಣಿಪಾತಿ ಲೀಂಣಿಂಬಂಂಂ ವ್ಯಂಖಂ
 ಅತ್ಯಾಂತಿ ಈ ಗಣಂ ಯಥಾಣಾಮಧ್ವಿನಾತ್-
 ರಾತ್ರಿಷ್ಯಮಾಣಾಂ ವಸಂ ಚಪಲೋಗ ಸಂಖ್ಯಾತಿ. ೨೫

ಗಂಪ್ಯಂ. ಈ:— ಹಾರಹರ ಶಿವ ಕಷ್ಟಾರ್ಥಿತಾಗೀಂ ತಪಾ ಯಾ
 ಇತಿತ್ಯಾಸಾಂ ಕೃಪಾಸಂಗರ ವಿಶ್ವೇಕಾಂ ಮಹಾರ ಪರಂ ಉ
 ತಿತಿತಾಂಷ್ಟಿ “ಹಾಹಂ ಇಗ್ರಾಮ! ವಿಷ್ಣುಂಾ! ಮಂಂ!
 ಹಾಹಾ ಪಾಪಿ ದ್ಯುಮಾಸಗಾಣೆಂ ತಗಿಕಾಣರಣ್ಣಾಂ ಕಣಂ ಪೀಯ

ഒരു വലാൽ വന്ന നാസല്ലുമാശം പറിക്കുന്നിതഞ്ചും
ഒഴിംകൾ! മറാം മിച്ചുവരും പിന്തു! ചുഹാ! പ്രിഡാ!
മാന ഗാലംവന്നാം കേരളാക്കശ നിരും കഷ്ടക്കുന്ന തു
ക്കണ്ണകലാവിന്റെ ചെറിയിടവും വഴിയീഴ്ത്ത് മാഗവ്യുസ
കേരമേ! നാമ! നാരാധിഷ്ഠാ! വാസുദേവാ! മഹാഗ്രാഹസ
ഓഴു നാമപ്രിഡേപ്രും പുരാ കാത്തിരും നാമ! നീഈല്ലഭ്യോ, മ
സ്ത്രിയാൾ ചെന്നടം ദാനവേദ്രും വധിച്ചുംഗമാൻ വീണ്ടതും
നാമ! നീഈല്ലഭ്യോ, ബംരിയെ താഴുമാ മന്ദരം താങ്കുവംനാ
മാശ്ചേചെന്നതും നാമ! നീഈല്ലഭ്യോ, ധാത്രിശുക്കു മുന്താ
നവംകൊള്ളുവാൻ പോത്രിയായേചെന്നതും നാമ! നീഈല്ല
ഭ്യോ, നാരാധിഷ്ഠാകൃതിം ഏപ്പാടു നാകുഞ്ഞക്കണ്ണം ചെവരിഞ്ഞ
കൊന്നതും നാമ! നീഈല്ലഭ്യോ, മാഖചിക്കശ്ശേ ലോകാന്തര
നീട്ടിവംനു മാണിയായേചെന്നതും നാമ! നീഈല്ലഭ്യോ, റാ
മഗാളും മുഖഭാടിച്ചും പുരാ ഭ്രപതിനു കൊന്നതും നാമ!
നീഈല്ലഭ്യോ, നാവനം കൊള്ളുവാനക്കു ബംഗം പുരാ റാമ
നായു നതും നാമ! നീഈല്ലഭ്യോ? ഒപ്പം പാ! ഒരുവാരിയേ!
ഭാനവംരേ! ഭരണിപ്പുലവന്നേപ്പു ഭായ്യുംയനാജൈപ്പിഡിതി
താ ദാസതാം പ്രാപിതാ ഹ റ ഭന്താം ഏവാതെ നമാസ്യു ന
മദ്ദേശം സമാശ്ശേകനാമാ! ഹരേക്ഷേ! വാർത്തുന്നത്തുമേശ്വര
വിളിഞ്ഞന പിഞ്ഞരഞ്ഞപ്പുവുമാച്ചന്ത്രജ്ഞാനാടാത്ത തുനന
ററിമേൻ പറവുവക്കണ്ണമം ചാത്രകം ലോകരഷ്യും ദിശി
ചു വാർച്ചാപ്പീ മൊസ്യുക്കു ചുപ്പുരുദിക കനിഞ്ഞേന്താൽ കണ്ണ
നോക്കുമെപ്പുംകുണ്ണിയുംലാലേരാതിഗണ്യപ്രശ്നം മറവാ
സം മുഖാംഭേദമല്ലാനമാലം ഗജു കെഞ്ഞും മംറിന്തനി
ങ്ങലുന്നു പേരുക്കു ചും പാദപഞ്ചപ്രശ്നം പത്രാനാഡു! മുടാ
തു പകം ചുവര്ണം കാരണാദാര വാസിച്ചീടാലും മാറാ

ରୋ ଆମାଜଗଂଗରାତଙ୍ଗିଲୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବାହାତିଲୁଙ୍କ ମରଦିରା
ଶ୍ଵେତ ପରିଚ୍ଛିକିଲୁଙ୍କ ତୋଣକରୁଣ୍ଟିରୁ ବୀଲପ୍ରୋତ୍ସମଙ୍ଗଂ” ଫ୍ରାଙ୍ଗିଶ୍‌ଭାଷା
ଲାପିତ୍ତ କେଣ୍ଟିକାନ୍ତେବମୋରୋତରଠଂ.

ଅରାଧାରଂ ଶ୍ରୀଚାନ୍ଦାଶ୍ରମଲବା
ତୁମ୍ଭାମିତରଦୂରବିଦ୍ୟା
ବାନୋରତ୍ତରବିଦ୍ୟାମିତିରେମ-
ନାହାନ୍ତ ଚାହୁଣ୍ଡାବରେତା?
କଳାଙ୍ଗା କାହିଁଯିବିଦ୍ୟା ବସନମ-
ଜୀଜାବାନାରୀ କାଳାମହୋ
ତେଣୁ ପିବାନ୍ତିମାହ୍ରତିଂତ୍ରକରେତ-
ରାହାନ୍ତ ପୃଥ୍ବୀ ସାହା.

୬୭

ଅନ୍ତରୁଧାରୁ ବାନ୍ଧୁରାଣ୍ଯୁତରକରାନ୍ତି-
ଦେଖ କ୍ଷେତ୍ରାସନୋଦାଶେ
ମେହିତ୍ୱାହାନ ବୀଳାନ୍ତକିତତ୍ତକିତ-
ଦେଖ ଦେଖାନ୍ତିମାନୀରୁ କୁଳି-
ଦୀର୍ଘାକାରେ କାନ୍ତିଲାଙ୍କ ପ୍ରାସରତି ଯୁତରେ-
ଦେଖୁଯାମାନରୁ କୁଳି-
ମେହାନେ ସାଲ୍ପି! କୋପ ଜହି କୁତମପଠା-
ଯ କହମରେପତ୍ରବଳିରୁ.

୬୮

“ପ୍ରାସିଦ କୋପଶ୍ୱରପଲେଞ୍ଜ ମା କ୍ରିତ
ପତିଗ୍ରୁତ! ପାହି ସହାତମଜଂ ହାତ
ପଣାପତ୍ରିକରାନ୍ତି ସମଂ ବରର”ରୀ-
ତୁମେ ନିଷିଦ୍ଧିତ୍ୱରର ନୁହେବାଯାଦେବେଶ.

୬୯

“ബാഡ്യംപ്രസ്താപക്താ മയി ലഭ്യവെവരഃ
ക്ഷീഖാപരാഭേദതീഷ്വ ക്രതപ്രതിജ്ഞാഃ
അപനഃ പദ പുനരംപരാ പ്രതിപദ്യ രാജ്യം
ക്ഷീഖവദ്ദേശ്യരംഗത്തോ സന്ധിലമന്മും.” ഏ

ക്ഷീഖാംശവാജൈതന്നു സുതാരാരാഗാം
ക്രതവ്യുദ്ധാവുദയഃ ക്രതരാജവീരഃ
ശീജ്ഞാപ്രകാം ഇണന്യാധിഷ്ഠപ്രാജ്യ പുഖാം
കീം വം വിധേയമിതി സംഭരമനുപാജംക്ര. ഏ

ഉറംഞിഞ്ഞം വത്സരാം ദ്രാഘി വനവസതിം
വത്സരാജഞ്ഞാതവം റം
ക്രത്രം വന്നാം കൈടക്കപ്പു വിഹിണ്ടാടിക്ര റാ-
ജ്യാഖ്യംമെന്നിപ്രകാം
പുഖാംം കൈട വംചം ക്രാന്തുപതി തമേ—
ആവിലാശ്രയ കന്തി—
പുത്രം മാഖ്യംഡം സം വിദമിതി ക്രതിഭിഃ
കപ്പിതാമാഖ്യംഡാശഃ. ഏ

വംഗതേട്ടം ധന്മജഗം തദാഃ “ജനകനം—
ലിനം വംചം ഭാരത
അംതൊന്നംജന്തുട്ട ക്രസ്തവരിശമതിക്രിക്ര തൊം
പാത്ര”മെന്നം സത്രാഭാം
മോദേനാമന്ത്ര സമ്പ്രാം വിഭരനിലയന
വച്ച വിന്നാം ഇതിത്രിം
വീതാങ്കം പ്രത്രേഖം സദ നിജസ്വരഭാജ—
ഖംപത്രം തദാ റീം ഏ

രന്ന

കേരളഹണം

പ്രതനിജനിജരസ്യാഖതംപാസ്യപ്പ-
പ്രഹിനിമഗതാണ്ണ ശാഖതങ്ങൾനീഃസമേരം:
പ്രയയരഹം പെഞ്ചലോകം നിവർത്ത്യ
പ്രസമേമ മഹാന്മാ പാശ്യച്ചത്രം വന്നം. വു

അക്കാന്താരപ്രയാണ കിൽക്കലതിലകാ

ഭാരമാലിപ്രസാദം-

ദാദാ ലഘുപാനപഠനം തഥാദിതവിശ്വ-

പ്രീനിതക്ഷണനിദേവം:

ഉറും നിമ്മം മാദ്ദേ നിശിച്ചരമമ കി-
ക്കിരുന്നിലിതാന്തം

ഭിഃവം വിധപ്രസ്താഷപ്രകരമപശ്വതം:

കാര്യകം കാനനാന്തം.

വു

യിരം: കന്തീതരുജം ധരണിസുരവരം

ഡെശമുന്നനാമാശാം

പെഞ്ചരോഹിതേ വരിച്ചജ്ഞതിമഹിതമഹി-

വല്ലുവാഞ്ചാ വണ്ണംനാഃ:

ബാസപ്രം പ്രസ്ഥായ തസ്യാദവനിസുരഗണാണ്-

സ്സുംകമത്രുന്നതസശവ്യം

വേദം ലൈപതാടവിസീമനി കവിത്രാവം

ചുക്കുരേതേ നിവാസം.

വു

സ മ ഒ ഷ .

കേരളം ഉറന്നു

ടി. സു. കെ.

പാഠം. മ. മംഗലംചാരണം. അതുവാംജോജപിംബ=പ
മാസന്തിലിരിക്കുന്നവനായി, എന്നി..... ഗുഡ്‌കോം
ഗിയും ഇടത്തേരുടമേലിരിക്കുന്ന തൃപ്പാട്ടിയുടെ ദുപക്ഷിയും
ശ്രീകുമാർ വല്ലവയും ഇടത്തേരകയ്ക്കുന്നും ചിഹ്നം കുറഞ്ഞു
നായി, മാരം..... ക്രാന്റോഗം=അനേകലുകഷം കാമലാക
കാൽക്ക തൊഴത്തുംനേകക്കാമനാഥരക്കാം കാന്തിയേറിയ, അ
വില്പാകല്പശില്പാക്കാമാ യ (സറ്റിഡേഷ്യചനകളാൽ അങ്ങനെ
ശ്രീമായ) അംഗത്വത്താട്ടുട്ടിയവനായി, പാണി..... വരം=ഈ
നു കൈകളിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന വഗ്രം=മഴ, മുദം=മാൻ, വ
രം=വരദാം എന്നിവയുംടുട്ടിയ. പാറ്റത്തിശം=ശിവന. ദണ്ഡ
മാഃ=ഒജിച്ചുംലും. പത്മാസനസമനായി, പാറ്റതിരയ ലംജിക്ക
നുവനായി, പംമസുന്ദരനായി, സർവ്വാദരണ്ണാഭിതനാംായി, മുന
തുരക്കുകളിൽ മഴ പും മാസം വരദാം ധരിച്ച പത്രയിരിക്കുന്ന
ശിവനെ ഒജിച്ചുംലും. മ. റ ട ന. റ.
ഒഴുക്കും എഞ്ചിൽ യതിയുമായിരിക്കും സ്രൂഢാവുത്തം. “എ
ഒഴുയു് മുന്നവണ്ണം മരംനയയയും സ്രൂഢാവുത്തമാകിം”, എ
നു ലക്ഷ്യം.

ര. വസ്ത്രനില്പിലും. അതു..... വാദേഹ_വലിയ ആവ
ത്താക്കന്ന ജലപ്രധാനങ്ങിൽ. അക്കാദ്യ=മനസ്സ് ലക്ഷ്യിസ
ഹാദേയ_വിശ്വാസിൽ. ഭക്ത്യാ=ക്കരിശ്യാദേ ദേഹംജംബുദ്ദേ
ഹിക്കാക്ക്. മുദ്രാംഗിക്ക്=സുന്ദരിക്ക് (ദേശപദിക്ക് എന്ന
തിനും വിശേഷണം). മദ്ദുഗ്രാഹണം=ഗ്രഹണങ്ങുടെ മല്ല

മു

കേരളം

ന്തിൽ. കേരവന്നുപ്പുല്ലപസന്തിന്=തലചടിയുടെയും വന്നുണ്ടാക്കാൻ വിധിയും ബഹുംഖാക്ഷണന്തിന് ദശപ്രദിപ്പിച്ചവാലി. ഏതു വലിയ അധികാർണ്ണിൽ പവട്ടാലും വിജ്ഞവിനെ കൈയോടെ സ്ഥാപിച്ചാൽ ദേഹികാരം കൂടുതലും സുകൂടുതലും ഒഴിയും. മുഴുംസന്ധ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കാനും വാലിക്കും കേരംവാകകൾന്നീരന്നീരും പോലെ എന്നപെ. മുന്തം സ്വഭാവം.

ഈ. കമ്മറംഡം. ജിതപാ=ജയിച്ചിട്ട്. നാനാനാജാക്കവാരെ. കൂതേ റാജസ്സുഡയ=റാജസ്സുഡം. ചെയ്യു പ്രക്രൈപ്പാം. ധനനുംവേല ലഭ്യേ=ധനസുഖം. ലഭിക്കേണ്ട പ്രക്രൈപ്പാം. ധമ്മാതാജേ=ധമ്മചുത്തിൽ. അവിലുണ്ടാക്കാൻ എല്ലം മുണ്ടാക്കാം. ഇരിപ്പിടമായ. റാജുലപക്ഷി=റാജുത്തി യെ. അനുനാം = കംബില്ലാത്ര (ഒജുലപക്ഷിവിശ്വാസം). ചിത്രേഷ്മനസ്സിൽ അസൃഷ്ടാധി=അസൃഷ്ടാക്കണ്ണ മനോവ്യുമ. ആതുറാത്മാ=ദിവിതമാനസനായ. മുഞ്ഞാധനാസൗഢ്യം മുണ്ടാക്കാൻ. സുഖവന്നുവസ്തുതം=സുഖവരാജപുത്രനായ. മാതുലം=അമാമദനാട് (ശക്കിയേറ്റ) വാചകുചുവാക്കി നെ പറഞ്ഞു. റാജാക്കമാരാഗ ഉള്ളാം ഒരി മു റാജസ്സുധാനാഡം. ചെയ്യുതിനാടേഷം ധമ്മചുത്തികൾ പരിപൂർണ്ണം റാജുലപക്ഷി വ കൂടുതലാക്കാൻ ഉച്ചുംലോത്താനുവിധി. വാംശിചുവശായയാൽ പിഡിതമാനസനായ മുഞ്ഞാധനാൻ അമാമനായ ശക്കിയേറ്റു ഇന്തനെ പാഞ്ഞു മുന്തം സ്വഭാവം.

എ. ഗാസ്യാരക്ഷാവത്തേ=ഗാസ്യാരാജാഡേ! എഡിപ്പുട യന്തിൽ. റാജുത്തിയം=റാജുത്തിയെ. അതിമഹതിം=എറിം എം വലിയ. ദേശം താനു=ജാശേരിയ. എത്തുവു=അമക്കാം. അതിഷ്ഠം=ഇവക്കാട്. കാന്തം=ഭാംഗ്യം. പാഞ്ചാ ലക്ഷ്മി=പാഞ്ചാലി. അപ്പുംവാം അമമം! പാണ്ഡവനായട വാംശിചുവശന റാജുത്തിയും, ലീമന്നീറ അമക്കാരവും, പാഞ്ചാ

പിയറട കാവും ഏന്തിക്കയിക്കയിക്കുക. സഹിക്കാതായിരിക്കും.
സ്വന്തം ആദ്യമാണ്.

“ஓ. அவர்ஜனாவதின் அநேகமானது ராஜாக்கணவர் ஆகாதாக உட்படுகிறார்கள் என்றதறிந்தினால். கஜிதிவதி கூட ராஜாக்கணவர். ஹஸரை எனவும்! முரையும் மத்தியம். ராஜாவைவிடக் கண் வடிக்கைமோ, ஹஸ் காட்டுவெழுப்பான் ஏது பேராசாளவும் அல்லது ராஜாக்கணவர் கண் வடிப்புான் ஏது கூடுதல். ஏனையினாலென ஒரேசிக்கத்திற்கிணங்க வாய் ராஜாக்கணவர் சூரியத்திலீடுமேல் நிதிக்காரா ஏற்றோடு சொல்கின்றார்கள். அவர்கள் என வாயென் என வாய்ப்பு கண்டிக்கீடு என்கிற ஸ்தலீடு. முனை மூலமாக.

ஏ வெட்டுணவு=முறையா. விழுதுவள்ளுணவு=குடும்பங்காலியாத்திகா. அவை..... வூர்ணம்=குடும்பா ஜா
ஞக்ஷிலி. வசிக்கன ஜனசமூஹங்கா. வாஸயவ.....
..... ஸ்ரீமேன் வாஸயவழுமையிலே வூர்ணம் திற்குயினங்க.
தனமைத் தோக்கி. பொருத்தத் தோக்கி. அங்குபேசுத்தோக்கி. முறைக்கி
லேசு சேர வேர செல்லுநதிநாவுஸாங்கமிலி. குாக்மாங்
குடன்சிய ஜாதிக்கா, எடுக்கேன எடுக்குவத் தோக்கி. வாஸயவழு
மையிலே வூர்ணதிற்குமேலாயிக்கைத் தெடு. வுறும் ருமூர்.

7. அனைத்தாங்களுக்கும் என்றெண் பிரதிவூஸ்-பி
தாவிளக்கர அமைச்சர் (பொன்னி) தொடராயிழைகாலப்-தொடரா
திழைகாலப். பூவிழைகால்=ஒன்றுமறை பூவிழை. அத
வியைக்காட்டில். கண்ணாக் கமாலங்=கண்ணாலய ஏறு
நாலை (கண்ணால்=நாலை சுஜிவிழைகை ஜார்க்கிள்கிள
பிள்ளைப்). ஜாகந்=ஈழன். வெயரி=ஶரு. விசாரே-
வி சார்த்திகள். பிரதிவூஸ் ஶாவங்கொண் என்றெண் ஸுரி
கூட்டிழைகாலதாம்” என்றுமுன்னால் தொகை கூட்டிழை

ന പുത്രനാരായ പാണ്ഡിവഹാര നാട്ടിൽ എംബേദൻ വച്ച തത്തി ദീമിഭാഗിച്ചകാഴ്തു പിതാവുതന്നെയാണ്” അലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടും എനിക്കു ശേരു. പുതം സ്വദാ.

പ. വച്ചവർത്തം=ഒല്ലേഖനംചെയ്യു. കിമപിടകംഞ്ഞും നും. മർറ്റോഗ്രാഹിക്കാൽ=എൻറു റാഗ്രാഹാഷത്താൽ. റം ജ്യോതിശ്യപ്രശ്നം=രാജാധിപത്രപരംകൊണ്ടും പ്രശ്നം. വ നുതന്തേള്ളു=വനവെള്ളു. വാരം=വാസ്തവി. മാദ്യംനും=എൻപ്രോലൈജ്യക്ഷുവക്ക് അവരെ വേറുട്ടുകൂട്ടിവാൻ തോൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കു. എൻറു റാഗ്രാഹാഷത്താൽ അതു ഫലിച്ചുണ്ടി. ഇന്നാണെങ്കിൽ റംജ്യൂമും ധനമും ശക്തിയും അവക്കു സാഖിച്ചിരിക്കും. ഇനി പിണ്ണാണിയാൽ ജയം വാക്കയില്ല. പുതം സ്വദാ.

ന. അപൂർണ്ണ, വേലം = പൂർവ്വവയിമസമുദ്ര ഒഴിവുടെ തീരങ്ങളാകുന്ന അതിക്രമക്കൂലോളം. അമേരിക്കക്കം= മേരു ദത്തൽ ലക്ഷ്യവരെയ്ക്കു. അവനിവുലയസ്യ = ദീമണ്ഡി ലത്തിൻറു. ജേതു: = ജേതാവായ (യുഡിസ്റ്റിരവിശ്ശേഖനം). സംഘാജ്യസന്ധം = സാമ്രാജ്യശ്രദ്ധയ്ക്കുന്ന. ഉദിക്കു = കണ്ണിട്ട്. യുഡിസ്റ്റിരസ്യ = യുഡിസ്റ്റിരന്റു. ശാന്തി = മനസ്സുവ വരു. പ്രജാമി ന = പ്രംബിക്കുന്നില്ല. കുറച്ചിൽ = ഏറിക്കലും. അമൃതവും = അസൂയയാൽ താഴുനായിട്ട് കിഴക്കു സൗം ന്തിൻറും പടിനേതാരെ സൗംതിൻറും. തീരങ്ങളാകുന്ന അതിക്രമക്കൂലുട്ടി മഹാമേരുതന്ത്രങ്ങൾ ലക്ഷ്യക്കുലോളി ദേശ മണ്ഡലം മാറ്റവൻ ജയിച്ച യുഡിസ്റ്റിരന്റു സംഘാജ്യപ്രക്ഷുഖിയെ കണ്ണും അസൂയാതപ്പനായ തോൻ ഏറിക്കലും. മനസ്സുവരു പ്രംബിക്കുന്നില്ല. ത. ട. ജ. ജ. ഗണ്ണങ്ങളിം രണ്ട് ശ്രദ്ധക്കൂട്ടം. വരുകയാൻ പുതം യസന്തതിലകും. “ചൊല്ലാം വസന്തതിലകും തിരഞ്ഞം ജഗംഗം” എന്ന് ലക്ഷ്യണം.

എ. രാജുനും = രാജുംകരണ്ണ് കീം മര മഹം = എ നിബാണന്തിക്ക് മലം. സമരങ്ങൾ = ദേസാദരമാരരക്കരണ്ണ്. കീം = എന്ത്. ഏറ്റോ = ഇം (സമരങ്ങൾ = എന്നതിനോട് യോജന). കീം വാ ധരന്മഃ = എന്നാണ് ധനങ്ങളെ കൊണ്ട്. ഉപചാരത്തഃ = വർഷിച്ചവയായ (ധനവിശേഷണം). കീം വാ ഭവത്തിരവി = എന്നതാണ് സേനകളെ കൊണ്ട്. മാത്ര.....ഇരവുഃ = മാത്ര ലം ഭിജ്ഞൻ ഉത്തരായ (ഭവത്തിഃ = എന്നതിനോട് വിശേഷണം). ഉൽക്കഷ്യത്തിഃ = ഉൽക്കഷ്യം ഉല്ലാസി. അധനാ = ഇപ്പോൾ. തത്തഃ ധരതോന്ന് മേതുവായിട്ട് (എന്നതോണ്ടനാൽ). ഒരിംവി = വൈപ്പു എന്നതുണ്ടായി. പാരതത്മഃ = പുമാപുത്ര മാരാൽ. രാജും, സമോദരമായം, പെരുകിയ ധനങ്ങളിം, സേനകളിം, അമ്മാമൻ ഭിജ്ഞൻ ഉത്തരായായവരും ഉണ്ടായിട്ടും എന്നിക്കെത്തുമലം? എന്നതോണ്ടനാൽ, കന്തിപ്പുത്രമാർ ഉൽക്കഷ്യവാഹാരായി വോച്ചവള്ളു. പുതം ധനത്തിലകും.

എ. മാതൃല = അമമാ! സമായം മേ=എനിക്ക് സമാക്കന്നില്ല. മേഖലാവം = പുഞ്ചത്രം (പുലി). അനുനം = കാവാസ്ത്വം. അമീഷം = ഇവരുടെ ഇഞ്ചശരീതിയിൽ = ഇപ്പുകം രജ്ജു സമിതിയിൽ. അധി = മനോവ്യുമ. അമമാൽ! ഇം പം സ്ഥാവരായട പുഞ്ചിക്കണിട്ട് എനിക്ക് സമാക്കന്നില്ല. ഇം മട്ടിൽ ഇനിയും മനസ്സും വ്യസനം വീക്കം. ഇങ്ങനെ ശ്രീക്കുന്നതിൽ ഭേദം മരിച്ചപോകയാണ് മുന്നു ഭഗവാന്മാർ രണ്ട് ഗ്രാമവും വന്നിരിക്കയാൽ ഭോധകവുത്തം. “എന്ന ദ സ്ത്രീ ദ ഭോധകവു തയം. എന്ന ലക്ഷ്യണം.

എ. ദിനത്തു ദൈനന്ദിം. അത്തിശ്ചല്ലി = ദഃവരണമാട്ടുട്ടി യാവനായി. മെത്താപശുവയം = വർഷിക്കുന്ന ഒ സുയാജ്ഞപരഭാൽ പാവരതപുണിരിക്കുമാളിവിൽ. അത്രുന്നതു = എററ ചും. പ്രേമശാലി = പ്രേമഭരണാട്ടസ്ത്രിയ. സുഖലപുച്ച

സുതഃ = ശക്തി, സംഗീതന്യാസം-മരക്കന്നോട് വെദാദിഷ്ഠിപ്പ് റണ്ടു. ചിത്രരംഗകൾ = മനോദ്ദേശം മനസ്സിലെ രാജാവോ! ഭാഗ്യം യോധനകൾ ഇങ്ങനെ പറയുതു് അസൗഖ്യാജ്ഞപരം വർദ്ധിച്ചു് പരവ ശനംയിരിക്കുമ്പോൾ ശക്തി എത്തിന്നേക്കുത്തുടി തന്നെ മരക്കന്നോട് പറഞ്ഞു് അല്ലെന്നു രാജാവോ! മനസ്സിൽ ദിവസ ഇല്ലതു് കൂടിയും. വുന്നം രൂപഭ്രംബ.

മഹാ. അടുത്തി പെട്ടുന്നിടിനാൽ നശിപ്പിച്ചാൽ. എന്തു കാഞ്ചി = എന്തു മല? നേർക്കേരണം = സത്യം+കുറണം. നേരേ = ദി ജീവംയിട്ട്. ഒന്നാനാം. ഒന്നാം കുറ. വല്ലൂതെ വുന്നതിച്ചു് ശരീരം ഇല്ലാതാക്കിട്ട് മലമെന്നു്? നടക്കാദ്ദേശം എന്താണ് “ന ല്ലാതെനാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത്”. എല്ലും കാഞ്ചിചും. നേരുക്കാണ് തന്നെ സാധിച്ചുത്തുടി. പോകുന്ന ജീവന്ത്വേംടു് പട്ടംകരണം ജയിക്കുവാൻ സംഭിഷ്യിപ്പി. വുന്നം രൂപഭ്രംബ.

ഫർ. സംഭിഷ്യിൽ, സാധിക്കാമകിൽ, നല്ലാണു് = നല്ലതായ ഓന്. ഇതിന്തക്കാഡ = ഇതിനേക്കാഡ ആധിക്കിൽ ഓന്തക്കംഞ്ചു പട്ടപ്പ്. നായരം = ഏറ്റവും. ചോർ ധടിയിൽ = വേംറിലെന്നവോലെ. ചതിച്ചുവൊക്കുവാൻ = ചതിച്ചുവൊക്കുവാൻ. മുന്നു് = സാമർപ്പം. ഒരുപശ്ചാത്യാശം. ഇല്ലാം = വീണ്ടും വിണ്ടും. ഒരവനേ = ചുതുക്കായിൽ. സാധിക്കാമകിൽ തന്നെന്നായവായം. പറയം. നമ്മുടെ ആധി തീരുവാൻ ഇതിലും. നന്നായിട്ട് മംറാനില്ല. ചുതിൽ ചതിച്ചുതേംല്ലിക്കുവാൻ എനിക്ക് സാമർപ്പംഞ്ചു ആധിപ്പിക്കുന്ന ചുതിൽ ഭ്രാന്തനാണ്. സാധിക്കുന്ന കൂടിച്ചും നിന്തായമായും. തോജ്ഞം. പത്രംകിൽ തയ്ക്കിയും മ. സ. ജ. സ. ത. ത. ശണ്മാജി. അന്തുമുഖ്യം. വരുകയാൽ വുന്നം. ശാംഗ്രാല വികുന്നിലിതം. ‘പെരുംജാൽ മസജം സത്തം ത മുജും ശാംഗ്രാലവികുന്നിസിതം’, എന്ന് ലക്ഷ്യണം.

മറ. മുത്തു.....പരഞ്ഞ = മുത്തുവം ജയം വക്കെ നം ചരഞ്ഞത്. തമാറ്റുപം-തക്കൻ അമാമനോട്. എന്നുവാ ചു= ചിന്ന ചരഞ്ഞതു. മുപതിഃ= രാജാവ്. താത്തിനാട്= ഒ ചുങ്ഗോട് സാമിക്കം-സാധിക്കുള്ളില്ല. നിയതം= നിയമമം യും. മുത്തു. ജയം വദിക്കുമെന്ന് ചരഞ്ഞത അമാമനോട്, രംജംവ് ആ വിവാഹം അമാമാർത്തനെ അച്ചുനോട് ചരഞ്ഞാ മെന്ന് ചരഞ്ഞതു. റ. ന. റ. ഗണങ്ങളിൽ ഒരു ലാലു ചും ഒരു മുഖ വരികയാൽ വുണ്ടം രേഖാലഭത്. “ഒ നം ല മുഖം റ മേഖലയും” എന്ന് ലക്ഷണം.

മന്ന്. ഇയവം= ദിശ്യാധനം. ശക്കിയും. തപരമണ്ണ ചിത്രങ്ങൾ = വിശദപ്രകാശ മന്ദ്രാട്ടിക്ക്: യവരാജി. ശത്രം പോയിട്ട്. അംബികേയദ്വാഹം = മുത്തരം-മുഖം. പ്രതി ബോഖ്യ = ഉണ്ടതിയിട്ട് പ്രത്യുംഗം = അംഗങ്ങൾക്കൊടു. കരുംണ = ഒക്കെക്കണ്ണ് എഴും= മംഡി-ചുവന്നായ (മുത്തരം-മുഖിശേഷണം). ദേഖിഃ= ശരീരതനായ. ജഗാദ്= ചരഞ്ഞതു. ശക നിഃ= ശകനി. മുത്തരം-മന്ന്= ഇം മുത്തരം-മുഖനോട് ഇങ്ങ ഒന്ന് ചരഞ്ഞതു ദിശ്യാധനാരം. ശക്കിയും. വിശദപ്രക് മുത്തരം-മുഖ ഒരു മഹത്തിൽ ചെന്ന. വന്ന വിവാഹം ശക്കി അംഗം. തലും കിക്കാണ്ണ് മുത്തരം-മുഖനോട് ചരഞ്ഞതു. വുന്നം വസന്തതിലക്കം.

മറ. ധരണി! പതേരാജാവേ! തവ സുതിഃ= അംഗങ്ങുടെ പുത്രനായ. ദിശ്യാധനായം= ഇം ദിശ്യാധനൻ. ശ്രൂ ചാ= ശേക താരം ദിംബി-ഡിവമാക്കവജ്ഞാ (ക്രീഡി വി), വിശ്രൂ= വി മുഖിട്ട് ദിനതകലപന്നം= ദൈനന്ദിംഗം. ആപനക്കായിഃ= ആത്തന നായി. ജാതാം-ഉണ്ണായി. അസ്യ തി= അസ്യത്പം. മേ റാ ജായേ! അംഗങ്ങുടെ പുത്രനായ ഇം ദിശ്യാധനൻ ശേഖരണാൽ നെടുവിശ്രൂപിച്ച മെലിഞ്ഞതു ചരവശേഖായിരിക്കും. ഇതിനെന്താണം ചെരുപ്പുണ്ണം തന്നു. ആം സ്ത്രീക്കിലുണ്ടുണ്ടു (അരും, ഓൺവാനി)

നൂർ

കേൾവുമണം

എ). അപ്പുനായ അദ്ദേഹത്തോടു കൂടി കുറഞ്ഞാൽ വന്നതു വലിയ ഒരു ക്ഷയം തന്നെ. പുതം ശാശ്വതവികുപിപ്പിതെ.

മവ്. അശൃംഗാസയാശ്രാസയ=ആശ്രസിപ്പിപ്പിക്കു അപ്പുനാസിപ്പിക്കു. പുതമേനം=ഇപ്പുനാന. വാചചൂന്ത്=വാചിച്ചതാണ് അത്മനി=മനസ്സിൽ. വേദഭാരം=ഭാവഭാരം. ന ഇച്ചു തീ=ഇച്ചിക്കന്നില്ല. അബനശ=ഇവൻ. ഭോജനം=ഭോജനത്തെ, അതുഡാരം=പ്രോബന്ധം ഉൾക്കൂട്ടുമായ (ഭോജനവിശേഷണം). സപാശ്ച എം=സുവത്തെ. അവാദയ=ഉണ്ടാക്കിയാലും. തന്ത്രജ്ഞ=പുതുനിൽ. അദ്ദേഹത്തെ ഇപ്പുനാന അശ്രസിപ്പിക്കു അപ്പുനാപ്പിക്കു. ഇവന്നു മന്ത്രിലുള്ള വേദം വല്ലാതെ വാചിച്ചുവിക്കുന്നു. ഭോജനത്തിൽപ്പോലും ഇവന്നില്ല യില്ല. അദ്ദേഹത്തെ പുതുനിൽ സുവത്തെ ഉണ്ടാക്കുക. ത. ത. ജ. ഗണാധരിക്കും രണ്ടു മുത്തു വാക്കും പുതം ഇതുവരു “കേളിസ്തവജ്ഞു തന്മാജഗംഗം” എന്ന ലക്ഷ്യണം.

മാൻ. സ്വാലഘംചം=സ്വാലപന്നറ (രോധ്യാസദമാദരപന്നറ) വാക്കിനെ. ഉപകരം=കേട്ടിട്ട് തൽക്കണ്ണ=തസ്മയുണ്ട്. ലോലധി: ഇഴുകിയ ബുദ്ധിയേംകൂട്ടിയവനാണിട്ട്. സുതം=പുതുനോട് ഉഖാച്ചപരമൈ. കുപ്പതി: =ബാജാവ്. ബാലം=ഉണ്ണീ. കിന്നവട്ടം=എന്താണ്. തവനിപ്പറ. ചിത്രം... ദാം_മനോഭവദനയുടെ കാരണം. എത്തവിലം=ഇത്തല്ലം. വദം=വായു. അത്രു=വേഗത്തിൽ. മേ_എനിക്ക്. സ്വാലപന്നറ വാക്കു കേട്ട മനസ്സിലുകി രാജംവു പുതുനോട്ടപരമതു:—ഉണ്ണു! എന്താണ് നിപ്പറ. ക്കനോഭവദനയുടെ കാരണം? എല്ലാം പായു. പുതം രംമോദ്ദത.

പഠം. അയി=എഡോ. തവജനനി_നിപ്പറ അഥ. മേതിപ്പാം=വേക്കംവാൻ. വാഞ്ഛിതാവെച്ചു=ഇഴുപ്പാഖിക്കു. നവം...മിതാഃ=മൊണ്ടുവെറാവത്തുവേച്ച്. ഭാതരഃ=ഭാനജനാർ.

സന്തി=ഉണ്ട് വീം=വീരനാരായ. അല്ലജ്ഞേ=നിന്റെ ജേരുള്ളൻ. നിവി.....നാമൻ=മുഹിങ്ങുചുവൻ നാമൻ. ധന്മാർഗ്ഗം=ധന്മാത്രതുന്ന വിദ്യുതേസ കിം=എന്തിനാണ് നി വേദി കുന്നതു് ലാൽഡ്രൂപ്പൻ തോനം, ഇഷ്ടങ്ങൾക്കു നൽകവാൻ അംഗം ആം, വിചാരിച്ച കായ്യുംാം സാധിച്ചിട്ടുവാൻ തൊന്ത്രുംരാം വത്സജ്ഞാം, ഒക്ഷിപ്പാൻ ചക്രവർത്തിയാഡ ജേരുള്ളൻ ധന്മാത്രതു ശ്രദ്ധപ്പാഡ നീവെന്തിനും വ്യസനിക്കുന്നു? വൃത്തം ശ്രദ്ധയം.

ഗഭിം ഫഃ— ഇത്മം=ഇണ്ണെന. മെത്തിന.....എം യേ=വലിച്ച കരഞ്ഞാറയന്നാൻ കവബ്ദിതമായഹരാഭന്നു ടിയ. കമയതി സുതിര്=പരമ്യനസമയരു് താംതേ=അംഗും. മന്ത്രശസംപുന്നഃ=ഭജ്ഞിത്തിക്കാക്കാക്കട്ട. ആദിമഹത്രഃ=ആദ്രകാരനമായ. വാചം=വാക്കിന. അവാദിൻ=പരാഞ്ഞ. വിഭിര... ഷിക്കാ=വിഭിരന്ന തുടങ്ങിയും വിഭോധിക്കാ. അഗതികാം=ഗതിയില്ലാത്തവർ. അവഗതി=അറിവ്. ചേതസി=മനസ്സിൽ. പാണ്ഡിസ്തനാം=പാണ്ഡിവിജയം. ചണ്ണത=കോപശിലപത്പം. നിഃ...ഡോഡം=തന്ത്രം പണ്ണിത്തമാരാബന്നന നാഥം. ഉന്നതിവായ്യു്=ഒപ്പന്ത്രത്രിക്കുന്ന വല്ലപ്പം. ഭന്നയം=അപവഹയം. ഭജേന്നുംയണ്ണാം=ഭവിച്ചാംനാം. താത്തംജവിൽ=അംഗും നീറ ദബിൽ. പ്രവാനത=താഴെ. നടിയായുന്നതു=നടിക്കാരാമത'. കൈതച്ചു തിക്കാംകപട്ടണിക്കുന്ന സന്നദ്ധായ നാം. തേഷണം=അവകാദ. പ്രേമം=നേരുമം. ഭാന്തുനേരുമം=സേംദാനേരുമം. മോഹം=അമം. എഡിയ=മനസ്സിൽ. മാഹം=കിഴും കിഴും. ജനക = പിതാവേ! ശാതവൻ = ശതു. വിചാരം= വിചാരത്തിൽ. പിതൃവ്യക്തിത്രേ=പിതൃവ്യക്തിനും റോയ്യൽ, കലാതന്ത്രാന്ന = വേദ്യാച്ചത്രമാരായ. കടിലാൻ=വക്രസ്പദാവനാരായ, കമതിൻ = ഭർണ്ണിലിക്കേത്തേ. അസുദ്ധം ശ്രേ= നമ്മുടെ രാജ്യത്രു. നിതാനം= ഏറ്റവും. കേജാണീഡം ഗം= ഭാരം. അവിലം= എല്ലം. അവക്കണ്ണുന്നതലേഡം = അ

വക്കംയി വന്നവല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷ് കുടിക്കു = ഔദ്യരം സമ്പദായ അഡി. അഹാണതെ അന്നവാദം. ഇങ്ങനെ ദയവേണ്ടത്രുടി അച്ചൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ മധ്യീത്തിക്കാക്ക് എത്തികാരണമായ മന്ത്രാധികാരി പറഞ്ഞു; — അച്ചന്ന് ഒന്നം കാണാൻ വയ്ക്കാണുയാൽ ഒന്നില്ലോ ഒരു വേദഭൂമില്ല. എന്നതെന്നയല്ല വിശ്വാസികളായ വിശ്വാസിക്കു പാരുന്നതു കേട്ട വാണിയവനാർ അതിക്രമാനന്ന രിച്ചു. വിശാഖിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, റാണിയവനാക്കു വന്നു. മറ്റു, അറിയുന്നവക്ക് അറിവാൻ കഴിക്കുംല്ല. അച്ചൻറെ ഒരിൽ അവർ നടപ്പിനു വിനയം കണ്ടിട്ടു അവരിൽ പ്രേമം തോന്നുകയാൽ അവക്ക് ഏതും തുണ്ട്രിൽ സോദരന്നേറ്റുംബന്നുണ്ടുവെന്നു ഇവിടുന്ന മാറി അഥാളിച്ചിരിക്കുന്നു; ആലോച്ചാപ്രശ്നവോഡാ വാൻ തന്നെയാണന്നിക്കും ശത്രു. കൂടാവുതുന്നായ അവരുന്നാട്ടിൽ കൊണ്ടവനു വളര്ത്തി വെല്ല. വയ്ക്കിച്ചു രാജ്യം ഭാഗിച്ചു കൊടുത്തതു മറംബാണോ? ഇപ്പോൾ ദൈനന്ദിന ധനവുമെന്നു കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇനിയും ഇവക്കുത്തല്ലോ. കണ്ണിൻ കൊതെ വല്ലവികിലും പോയി വിണു മരിപ്പുണ്ട് അച്ചൻ എന്നി കൊഡാദം തരണം.

ച. സ്‌ഫടി.....തായം=സ്‌ഫടികക്കല്ലുകരാണിണി കുറയ. സഭാധാരം=സഭാഡിൽ, സമലജലഭിഡ=സമലജലഭിഡ ദേഡം. തോറേ=ജലത്തിൽ, ഇതം=ഗീതം, ചാങ്ങ=ഭംഗിയോ ദിക്കിംവയ്ക്കും (കു). വി.) വത്കുകയ്ക്കും. കാഴ്ക്കുടായതേ=കാഴ്ക്കു വിഷ്ണവോലെ എച്ചരിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം സ്‌ഫടികസം തിരിച്ചിരിയായ്ക്കും താൻ വയ്ക്കു കുറിൽ വിണു. അതു കണ്ണ പാശുബിയും ഭീമനം കൈകൈട്ടി ചീരിച്ചതു കാഴ്ക്കുവിഷ്ണവോലെ എന്ന ദഹിപ്പിച്ചുന്ന സ്രവണവാസം തന്നെ.

ച. ധമ്മംജനം=ധമ്മപത്രം. നിശ്ചയിച്ചു=വലക്ക്

കു്. സന്താപദിവം_ദിവം_മേൽച്ചുകലവം. വസ്തുപയം_രണ്ട് വസ്തുങ്ങൾ. ആന്തിക്കാണവന്ന് അതിനേക്കാൾ എ സമയത്രയർപ്പത്തിൽ അവരും വിചകിവുസനം നടിച്ച രണ്ട് വസ്തുക്കൾവന്ന് എനിക്കു തന്നു. എ അവരുമാണു എനിക്കു സമീപ്പാൻ വയ്ക്കു. പരിഹാസം. സഹിക്കുന്നതു അതിലും ദേഹമായിരുന്നു. പുതം സ്വശ്വരം.

രഹ. സ' ഹാടിക്കലിൽക്കു_സ' ഹാടികനിമിത്തമായ ടിന്റി. ദ്രാഹംകാൽ_ഡാതിലാബന്നനു മേതാൽ. മസ്തകേ_തലയിൽ. വിവ..... റൈറോ. പരവഗനായി നിൽക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ. നിട്ടതം_ചൂഡായി. ലലാടേ_നെററിയിൽ. വെരുകം_ഒരുക്കാം. പിന്നു ഒരുവിവസം. ഞാൻ സ' ഹാടികലിൽക്കു കണ്ണ വാതിലാബന്നനു മേഖല നെററിയിൽ ടില്ലേനു മട്ടി പരവഗനായി നിൽക്കുന്നും എന്നും ശരൂക്കാം തക്കിൽത്തമ്മിൽ നോക്കിച്ചിരിച്ചു് എന്നും നെററിയിൽ തലോടി. ഇം അപമാം. സമീച്ചിട്ടും ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നോ? പുതം. ശാന്തിലവികുംഡിതം.

രഹ. പുത്രാദിതം_പുതുക്കുന്നു യാക്കു. കുരുവതിം_യുതരാഷ്ട്രം. വാചം_വാക്കിനു. ഉച്ചേ_ചുരഞ്ഞു. വസം_ഉള്ളീ! പാണ്യവാനാം_പാണ്യവാനാക്കു. അധികസൃതത്തിനാം_അധികം സുകുതജൂഡി (പാണ്യവിശേഷണം). പീഡ_ദിവം. തേഷാം_ആരക്കു. ത്രാംവനപെരുമാം_വരുപോക്കുനാമും, വാസുദേവകു_ആകുഡ്യുനു. വിശേഷാൽ_വിശേഷിച്ചു് തപജ്ജു..... ദിവം_നിന്നും ജ്യേജ്ഞസമോദരന്നും രൂഡിജ്ഞി രണ്ടും എല്ലാ ധനവും. വിദ്രുശേകിം_നീരെന്തിനു വേണിക്കുന്നു? പുതുക്കുന്നു യാക്കു കേടു യുതരാഷ്ട്രം പരഞ്ഞു_ഉള്ളീ! കേരളം. പാണ്യവാനാർ അധികം സുകുതികളാണു് അവരും ഉപദേശിച്ചു. വിശേഷിച്ചു. അവക്കു

வினாக்களும் பார்த்து அதுவும் என்று விடுவது மாண்பும் கூடிய ஒரு நிலையால் கொடுக்கப்படுமா? பின் ஏது நிலை வெளிக்கொ? வுறுது முறை.

உடம் - வருத்து. பிரதம்-விதங்களோடு. இதேயே செய்யும் நிலை = ஸ்ரீமதி பூ. மே=ஏற்கு கூடும். மதிமான்=வூலிமானாய். வியாஸுதி=உள்ளகம். ஜயம் = ஜயத்தை. தூதேன = தூதுகொள். கந்திமலை = கந்திபுதுக்காலை ஜயம். ஏற்குதினோடு யோசனை நிலை=ஏற்பூவுரையு. இத்தேவதை = கஷ்டத்திற்கு. உது மோதம்=உத்திகளை மோதுதோட்டிடு (கு). வி. அநாஜதை அநாயங்கள். தாது=அஷ்ட! தபாயாத்தியதை=அநாயங்கள் நஞ்சுக்கூடு களை. அது கேட்கப்போது இதேயே நிலையை விதங்களோடு புதுத்து=ஏற்குதிற்கு அதிஸ்ரீமதி சூதாவும். வூலிமானமாய் அம்மாகள் தூதுகளை வானையுமாக ஜயம் வகுக்கின்றன. அதே முறையின் ஏழுவேணு கஷ்டத்திற்கு தோழிக்கவான் வித்து என். அஷ்டால் புஸாத்திஷு⁹ அதிகாவாது தரளை. வுறுது ஶாஸ்திரவிகுப்பிதம்.

உடம் - கஷ்டத்துத் துறை. உபிதம்-யேங்கு. பூதுப்பிழை=நாஞ்சாக்கையாக்கு. திரிசுத்திடம்=அரித்துக்கூடு. அநாஞ்சுத்திற்கு. நிலைப்பட்டு=ஏற்பூம் காளங்களுமாய். யிசு ஸோபமானம்=வூமலைதிஸமங்காய். வேறு=அரிசுகள். பூதும்=பூஷ்டு (கு). விசுரி=விசுரி. இதை=ஏற்கு அயம்=ஆப. அதை (பூ)=புதுத்து. நாஞ்சு=யுத்தமாக்கு. கஷ்டத்துத் தாஞ்சாக்கையாக்குத்துமோ அஷ்டுயோ ஏற்கு ஏற்கிக்கிவிலை. அது வூமலைதிஸமங்காய் விடுதிகளியரை. ஏற்கு யுத்தமாக்கு வருத்து. வுறுது வுறுது வகுக்குப்பிதம்.

உடம் - இதேயே வகுக்குப்பிதம்.

അമീമതം=അടിശ്വിഷ്ടം.. ഉദ്ധമജ്ഞാ=ഉസാധജ്ഞാ. നിശ്ചയം=നിശ്ചയം. അദ്യ=ഇന്ന്. മെ=എന്നും. മരണമസ്തുതിഞ്ഞാം. ദവിക്കൈടക്ക. ഭദ്രം=ഭദ്രദയത്തിനു പ്രിയമായതു്. തദ്ദീയഭാഷിതം=അഭ്രദേഹഭാവിന്റെ (വിഭ്രംഗട്ട) വാക്ക് ശരൂക്കുക്കൊണ്ടിഷ്ടണി അം വാക്കുന്നവാനാണു വിഭ്രംഗട്ട ഉസാധജ്ഞാം. അലേമം പറഞ്ഞതെതെ അച്ചുനു ബോധിക്കുവെള്ളു. എക്കയാൽ ഇന്നന്തിക്കു മരണം ദവിച്ചുകൊണ്ടുടെ. മുത്തം. രദ്ദുമാശത.

ടവ. ഉവാചപാണതു. കണ്ണ്=കണ്ണൻ. തവനിയവ സ്ത്രീ=സപ്ലിവിന്നനായ. പരാ.....കരോ = പരമാർ ശ്രദ്ധ കരാം എക്കുന്ന അക്ഷിക്കണ്ണ് ഭാരക (വാനുകജ്ജട്ട) സൗമത്തിൽ. സൂപ്പിൾ=ഗണഘനായ. രോഷണ=രോഷംകൊണ്ട്. വൃഥ്തി= നിരത്തെ. വസുധാവതിണ്ണ്=ഭൂമിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ്. സൂര്യു്=സൂര്യൻ പ്രകിണ്ണാംഗ്രു=ചാനിച്ചുതിരിയ രൂപിക്രോട്ടട്ടുടിയ. ഇവ=എന്നവോലെ. അതുഡിണ്ണ്=പീരാച്ചം ഉദിക്കുന്നായ. സപ്ലിവിന്നതോട്ടട്ടുടിയവാം, ശരൂക്കുംകുന്ന സപ്പുംജീവിൽ ഗണധനാധിക്കുവന്നമായ കണ്ണൻ ക്രൂയച്ചുണ്ണനായിട്ടു് അംഗ്രേഷക്കൈ ചാനിച്ചുംകൊണ്ട് ഭൂമിയിച്ചിരിയ സൗര്യനോ എന്നതോന്നമാറു ദീപുംകാംനായിട്ടു് പറഞ്ഞു. ഉപജാതി മുത്തം.

ടൻ. കി=എന്തു്. പ്രൂതേരം= പ്രൂതുക്കരുടുക്കാണ്. ഇഹ= ഇവിടെ. മാമ..... പ്രൂതഃ=എന്നും യുദ്ധമാകുന്ന പ്രൂത് സമാരംഗത്തം= അരംഭിക്കുപ്പുട്ടേ. അക്ഷാം= അക്ഷാംജ്ഞാം (ക്രയക്കാം). മെ= എന്നിക്കു്. വിശാവം= ശാജുദ്ദാണ്. രണം ആശത്തെ വിദ്യതഃ= ചെയ്യുന്ന ഫേ എന്നതിന്റെ വിശ്രേഷണം. പ്രാണാം= പ്രാണങ്ങൾ (ജീവൻ) പ്രാണഃ സപ്തം= പ്രാണങ്ങൾ (പ്രാണയങ്ങൾ) എവ്വുംവിക്കൈടക്ക. അതും ഇതിൽ, അഹംഗ്രം..... ശ്രേക്കി= അഹംഗ്രംഗ്രം. (നിസ്സാംമല്ലാത്തതും) നവയൽഹ്രം (മനോധാരമല്ലാത്തതും) അയ ഹർഹന്നന്റെ

ദർപ്പാതിരേകം. പരം= മാത്രം. അഭ്യന്തര = നഷ്ടമായും വികസന. തപത്വക്ഷാ = അജ്ഞയുടെ പ്രകാശവന്ന. രൂപരാജാവേ! ധാരി= പ്രാപിക്കുന്ന. പാണ്ഡിത്യാധനം. പാണ്ഡിത്യവന്നാകുന്ന ധനം. താവൻ= അതുവരെ. ദാവൻ= വിജം. വിത്രമഃ= പരംതുമം. ചുത്രക്കൈക്കാണാൽത്തുമഹലും? എൻ്റെ യുദ്ധമാകുന്ന ചുത് ആരംഭിക്കുന്നു. അതിനു കരക്കും യുദ്ധംചെയ്യുന്ന എൻ്റെ അസ്ത്രങ്ങളിലും, വന്നയും എൻ്റെ പ്രാണം ആയിരിക്കുന്നു. ഈ യുദ്ധപ്രത്യേകതയിൽ നിസ്സാരമല്ലാത്തതും മനോഹരമല്ലാത്തതുമായ അജ്ഞന്മാരുടെ മദ്ദതിശയം മാത്രമേ കൂടിയിൽ നഷ്ടമായും വികയിക്കും. ഹേ! രാജാവേ! ഇതു ചെയ്യാൽ പാണ്ഡിത്യവന്നാകുന്ന ധനം അജ്ഞയുടെ പക്ഷത്തിൽ വരും. അതുവരെ എൻ്റെ വിത്രമം ഉണ്ടാകം. രൂപകാലക്കാരം. സുന്ദരം ശാംപ്രദായവികുലിപ്പിതം.

നം. തിന്ത്രം= ദേദിക്കുന്നു. അബദ്ധവു= ഇന്നത്വന്ന സദ്ഗംഭീരുമായ വേഗത്തിൽ. മുതി..... കംഡാൻ= പ്രതിഭവപദവി യിലെ (മുതിൽ സേനനാനിരയിലെ) ഗജങ്ങളുടെ മസ്തകങ്ങളെ. വിപാരാഃ= വിപാംബാഃ (വലിയ ശാഖാഃ) മല്ല സംഖാഃ= മല്ലംഖണങ്ങളായ (വിപാംബിശേഷണം). ദേഹം പുടം= ദേഹംകൊള്ളിയുടെ (അശ്രസ്ഥമത്തിൻ്റെ) ഉദിദേഹത്തെ. അമീ= ഇവ (വിപാംബാഃ). പാടവാൽ= സാമന്മുഖ്യത്വാംബ. പാടയന്ത്രം= പാടനും ചെയ്യുന്നു (കീറുന്നു.) ഒക്കെം= ഭീമ കെല്ലുംബണ്ണിച്ചു (തുന്നവിശേഷണം). തുന്നം=കടവയറിനെ. കുലയത്ര=അറിയുന്നു. കോദ.....പുംബണ്ണം=ദേഹംബണ്ണദണ്ഡം പ്രകാണ്ഡത്തിൻ്റെ ശ്രേണിജീവിയുടെ ഉല്ലതത്വം. ഗാണ്ഡിബി=ഗാണ്ഡിവചനപ്രധാനിയായ. പാണ്ഡി= പാണ്ഡിവദാനത്തിൽ ആവണ്ഡിലെന്ന (ശ്രൂതനും ജയിച്ചു. പാണ്ഡിവേംസംശ്ശിഷ്ട പാണ്ഡിവൻ (അജ്ഞന്മാർ). എൻ്റെ മല്ല

വംശദ്വായ വിപാംബാണഃ ശരൂസേനയിലെ എന്ന ക്ഷീടം മനുകങ്ങളെ പിളക്കുട്ട്; കതിരമുട്ടഞ്ചിൻറെ വശദക്ഷി തുട്ടു ആകീറുട്ട്; ഭീമസേനകൾ പൊരുവയറിനെ ദേവിക്കയും, ചെയ്യുട്ടു. വാണിയവദമന്ത്രത്തിൽ ദോഗ്രനെ ജയിച്ചു ഗാണിഡിവ ധനപാഖായ അജ്ഞന്നർ എൻകും വിപ്പുണിൻറെ ഉറുതരെ അണിയുട്ടു.

രഹ. റൂപം... ഗാണി=ശുന്നംദ്വായ (പുരാത്തവോന്ന) അതുന്നും (കടക്കമാലകൾ), അക്കണ തന്മാദ്വാട (അലക്കാര വിശ്വശ്വന്നദ്വാട്) സ്ത്രീയ കതിരക്കദ്വാട സ്ത്രീയ; കുപാ..... കരിണി=കുപാണ ലാതന്നും (വല്ലഗ്രഹപാഠന്നും) ഏകാണം ആണ്ണനം ചെയ്യുന്ന (വട്ടംചുററും) എനക്കദ്വാടക്കുടിയ; അന.... തംനി=അനൈന്മകൾ (അന്ത്യംഭാബം) എന്ന നൃതന്നദ്വാട (പിശാചണ്ഡാം) ഹൃസ്തകാരന്നദ്വാടക്കുടിയ; ധാവൽ..... റാണി=ധാവനം ചെയ്യുന്ന (ഭാടന്ന) കവന്യന്ദ്വാട (ശൈരസ്സറാം കും ചെഞ്ചു വേറിടാതെ ദേവമാദ്വാട), കട്ടതിശ്വാസവണ്ണം (ഉറുന്നതന്നും) ഏകാണം ദയക്കന്നദ്വായ (ാദിസ്ഥാം റാണിവിശ്വശ്വണം). കിരുപ്പം=ഞാൻ ചെയ്യുന്നണ്ണ്. റാണാനം=യുദ്ധദക്ഷി. രിച്ച..... റാണാനി=ശരൂസുമാർത്തിന്നു മാണാത്തരിച്ചുന്നുന്നു. കതിരക്കദ്വാട കടക്കമാലകൾ പുരാത്തു ചാട്ടി അവത്തനു അവയ്ക്കും റാണമായി തനിനിട്ടുണ്ടിയാണും, വല്ലഗ്രഹപാതന്നദ്വാടരു ശജമാം പട്ടം ചുററുവയ്ക്കും, പുതന്നന്നദ്വാടന്നു പിശാചണ്ഡന്നും വല്ലിയ ഹൃസ്തകാരം ദുഷക്കണ്ണവയ്ക്കും, തലയരിട്ടം ചെഞ്ചുശമിക്കാതെ തുജ്ജിച്ചാടി ഓടിനടക്കന്ന കവന്യന്നദ്വാടക്കുടിയവയ്ക്കും, ശരൂസുമാർത്തിന്നു മരണകരന്നദ്വായ യുദ്ധന്നും ഞാൻ ചെയ്യുന്നണ്ണ് വുത്തം റാണന തിലപകം.

രഹ. ശ്രൂരാഃ=ശ്രൂരമാർ തത്തം=അതുകൊണ്ട്, അദ്ദു)=ശ്രൂരം. രചയാത്തു=ചെയ്യുട്ടു. സമം=സ്ത്രി. വലെഴുവെന്നും=ഒരുസ

രൂ

കേരള മണം

ന്റുസൗഖ്യങ്ങളുടെ. മുറ്റാ... ദയഃ=മുറ്റാസനൻ തുടങ്ങിയുള്ള. ഈ മേം ഇത് സമരായ=യുദ്ധത്തിനായിരക്കാണ് യതം =പ്രധാന അവന്ന. ശാരതത്വഃ=നിശ്ചിതങ്ങളും. ശവരഹഃ=ശരണങ്ങൾ ക്കാണ്. അസൂർദഃ=ശത്രു ക്കാണ്. യുദ്ധി=യുദ്ധത്തിൽ. ശായയി ദശഃ=ഞാൻ കിട്ടുന്നാണ്. തേഷാം=അവരുടെ. ഉത=ഈ ലൈക്കിൽ, അതു..... യുദ്ധഃ=ആയുധങ്ങളാൽ പിഴക്കുപുട്ട ദേഹത്തോടുടർന്നവനായിട്ട്. ശയിപ്പേശഃ=ഞാൻ കിട്ടുന്നാണ്. അതിനാൽ മുറ്റാസനാദികളും ശ്രാന്താർ യുദ്ധത്തിനാശാഫി ക്കാണ്. ഞാൻ ഒന്നക്കിൽ ശരണങ്ങൾക്കാണ് ശത്രു ക്കാണ് നി ലം പതിപ്പിക്കാം; അല്ലാതെവകും അവരുടെ ആയുധങ്ങളുടെ നിലപാതയിലും പതിക്കാം. വുന്നം വസന്തതിലപകം.

നൂറ്റ്. സംരംഭിണം=കോവത്തോട് കൂടിയ. കണ്ണം=ക്കണ്ണന്. വാചാ=വാക്കുക്കാണ് വീരം=വീരനെ. പരിഷപജ്ഞാ=ആലിംഗനം=ചബയ്യിട്ട് സുധേരാധനോന്നും ഇംഗ്രേജ്യനും. ക്രാഡാവി=പിന്നെയും. താതം=ശ്രദ്ധനോട് നിജ ... രൈപ്പറ്റ=തനക്കു അലിപ്പസിലിക്കാരെയ്യുണ്ട്. പാരിച്ച=വാൺ ചു നിംവ്യസഗിരം=നിംവ്യസവാക്കിനെ. മേൽപ്പുകാരം കോവത്തോടുടർന്നിപ്പായന കണ്ണനെ നല്ലവാക്കുക്കാണാതുക്കാം ഇംഗ്രേജ്യനും സപാണിപ്പസിലിക്കവേണ്ടി വീണ്ടും അച്ചുനൊന്നും സിച്ച. ഇതുവരുത്തുന്നു.

രൂത്. തദം = അപ്പും, നയങ്ങളെന്നും നിതിജനനായ. റൂപേണം=ാജാവിനാൽ വേഗാർ=വേഗത്തിൽ, അന്തിയ=വക്രങ്ങിട്ട് പുഞ്ചഃ=ചോദിക്കുപുട്ട (വിളക്കിശേഷണം) ശക്കനേഃ= ശക്തിയുടെ, ക്രമജ്ഞിം=ക്രമസിതദർശനത്തെ (ക്രമുക്കാഴ്ച ചെയ്യും ഉവാച്ച=പറഞ്ഞു, ദ്രീമാൻ=ബുദ്ധിമാനനായ. വിഭരം=വി ഭരിക്കുന്നു. വിന്തിത്രം=വിനയത്തോടുടർന്നി. മഹിപതിം. തം=ആ രാജാവിനോട് തഹിതഃ=ചുജിതനായ. ഹിരത്തശ്ച=ഹിത

നീതിജനനായ വിഭിന്നവിനേഷണം). നീതിജനനായ രാജാവ് വിഭിന്നരാധകനി ശക്തിയുടെ കസ്തിത്തുജീവയ ക്ഷരിച്ച ചൊദിച്ചപ്പോൾ സുഖമാരം മാനിതനം മിരതെങ്ങി യുമായ അദ്ദേഹം വിനയത്തോട്ടുടർന്നു വരുത്തു. വുന്നം ഉപജാതി

നാ. സഃ= അവൻ. കിംഗവാ= കസ്തിതനായ സവി (സുഖത്ത്) അണ്. സംയു= മിതനേത, നശാന്തി= ശാസിക്ക നില്ല (ഉപദേശിക്കനില്ല). യഃ= ധാവനാക്കൻ. അധിവം= സപാമിരയ മിതാൽ = മിതനായ ആളിത്തിന്. നയഃ സം ശ്രൂതേ= ധാതനാക്കവൻ ശ്രവിക്കനില്ല. സഃ= അവൻ. കിംപു ദി= കസ്തിതനായ പ്രഥവാണ്. സദാ= എല്ലാപ്പോഴും. അന്തി ലേഷ്യസത്സു= അന്തരക്തിനാരാധിരിക്കം സമയത്ത് കൂട്ടേരേ ചെയ്യുന്ന. ദതിം= ദതിയെ. റുപേഷ്യ അമാദത്രുഷ്യച= രാജാ ക്ഷമാരം മന്ത്രിമാരം (അന്തിലേഷ്യ എന്നതിനോട് ദയാജന). സദ്ധസമദിഃ= എല്ലാസന്ധിത്തുകളിൽ. ആർ മിതമായ കാര്യം സപാമിരയ ഉപദേശിക്കനില്ലയോ ആ സുഖത്തു നിന്തുന്നാണ് ആർ മിതകരംക്കിയായ സുഖത്തു ചാഞ്ഞതതു കേൾക്കനില്ല യോ ആ സപാമിരയും നിന്തുന്നാണ്. രാജാക്കമാരം മന്ത്രിമാരം തന്മിൽ അന്തിലുപ്പത്തിക്കൂട്ടാധിരിക്കം സമയത്തിക്കു മാത്രമേ എല്ലാ സന്ധിത്തുകളിൽ. ആണ്ടുകൂട്ടുണ്ട്. ഒ. റ. ജ. റ. ശാഖ കൂട്ടുകയാൽ വുന്നം വാഗ്മൈ. “ജതന്വാം വാംഗമമതാം ജര അഡ്വീസ്” എന്ന ലക്ഷണം.

ഓ.എ. ധരണിപത്രേ= രാജാവേ! മമഗിരം= എൻ്റെ രാക്കിനേ പത്രം= മിതനായ. അവത്രാനി തേ= അംഗങ്ങു എ മക്കളാണ് വാണിഘ്നാഃ അപി= വാണിഘ്നമാരം. ദുധം= നിയുദം. തേഷം ജയേ= അവക്കുടെ ജയത്തിൽ. കിം ഫലം= എ മുഹമ്മദം. നൗമല്ല= നീതിയല്ല. ബംഗാജിഷ്ഠാം= കിഷത്രിയക്ക്. ദിംവാദ്ധൂതം= കിഞ്ചിത്തുകന്ന വ്യാജം. വിത്തേരു= മെത്ര

४८

കേരള ഹിന്ദി.

വിസ്താരത്. അല്ലെങ്കാം രാജാവേ! തൊൻ പറയുന്ന മിത്യാക്ക് അഞ്ചു കോക്കണം. ആദ്ദോച്ചിച്ച നോക്കേബോം പാണ്ഡവമാരം. അഞ്ചയുടാട മക്കാതതെന്നുണ്ട്. അവരെ ജയിച്ചിട്ടു മാറ്റം? ക്ഷതിയക്ക് കഞ്ചിച്ചുതു കൂടിക്കുന്നതു നീതിയുമല്ല. ആതോ ഒരാഗ്രക്ഷയമാണ്. അക്കാരണമായ കലാമം ആരോടുംഖാലും നന്നല്ല. മുതം ശാം ലവിന്റുംപിരം.

ഗഭ്യം ച:— അടച്ചക്കാർ = വിഭൂക്കാർ. പാണ്ഡിസുതംൻ പ്രതിഃ = പാണ്ഡവമാരക്കരിച്ച് ചെറിയനോ = ചെറപ്പുകാല അം ആദശം=ആദിയിൽ. മാഹാതേനാൻ = സ്വാല്ലംഭാരായ ഇവരു അപൗത്സാഹാനം = ശാഖമില്ലംത, കരണാധിക്ഷയാൻ = ദയക്ക പാത്രിച്ചതമാരായ (പ്രൈതാൻ എന്നതിനും വിശേഷണം). ഉന്നുലയിത്രം = മൂലത്രൈബാടു നശിപ്പിക്കുവാൻ. വൃഥാ രാത്രം = മംറ പ്രപുശാം. വഞ്ചനർത്തിക്കാർ = ചതിമട്ടക്കാർ കിഞ്ചന = കംബനാണം. സുക്തതിച്ച. സുക്തതിക്കുംായ (അവരിൽ എന്നതിനോട് യോജന). വിദേശരേ = അന്തരേശന്തിൽ. പാഞ്ചാലപ്പരേ = പാഞ്ചാലഗന്ധരത്തിൽ. വൊള്ളവലം = കയ്യുകൾ. ആഹ്വാഹാഃ = ദാന്തയൈ ആഹരിച്ചവരായി. വീഞ്ഞൻിരാഃ = വീഞ്ഞംകൊണ്ട് ഗംഭീരപാരായിട്ട്. വിചുക്തവിരോധം = വിരോധം ക്രിക്കറ (ക്രി. വി.) മഹാ = കുഞ്ഞം. ദവാൻ = അഞ്ച്. സമജം കാർ = സമോദരനാർ. അഗ്രജവചസാ = ജേജേകുന്നരു വാക്കിനാൽ. എയു..... റായ് = ആയുധം. മാത്രം. തൃശ്യം തൃശ്യരായി. നിതാനം = പ്രീറ പും. ഭജവല വിവിധ്യാദേശം = ഭജവലംകൊണ്ട് ജയിക്കപ്പെട്ട സകലരാജാക്കന്നിനിനം ആഹരിക്കപ്പെട്ടവയും മേരുകൾക്കും (വഞ്ചിച്ചവ) അയ ദിവ്യംവിവ്യ വിഭൂതികളിടുന്ന വിലോകനംകൊണ്ട് വിസ്തിപ്പിക്കപ്പെട്ട ജനസഖയാളം ചെയ്യപ്പെട്ട നാനാദ്രോഹക ദ്രീംടക്കിയ, മോംല വിനി = മോംവതരം (സഹലം)

എക്കംവയ്ക്കും ചെയ്യേംപൂട്ട ദാനംകാണ്ട വിമാനിതങ്ങൾ തീരുമ്പു രിക്കാപ്പട്ടവ്) എയ കല്ലുക്കുകൾക്കുട്ടിയി, മഹതി = മഹ സായ, മബാഗ്രു = ശ്രേഷ്ഠമായ ധാരം (രാജസൂയം), വിധി വർ = വിധിപ്പോലെ, അതിൽ (സതി) = കഴിഞ്ഞപ്പോം സ്വാധീനേഷ്യ = സ്വാധീനംനായ, സുധിഷ്ഠി=വിദ്വാന്മാരായ = (അവരിൽ എന്നതിനും വിശേഷണം) സേപ്പഷാം=സപ്പകീയ നാരായ, ഏഷ്യാം=ഇവരുടെ, എജജിത്തമായ = സന്ധാരിക്കെല്ലപ്പും, ധനശഖം= ധനസ്ഥം, റഹസി= വിജനനതിൽ, കിം കിം വൈദിനം= വളരെ പറയുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടു്? തവതനയനാർ = അഞ്ചുവട മക്കൾ, പ്രേമം- ഭൗമം, ബഹിക്രൂം= ഒരു ദിവസാ= അഞ്ചുവടാൽ, നാമം, രാജാവേ! വിധേയം= ചെയ്യേംപൂട്ടണം, ഇദാനിം= ഇപ്പോം, പാണ്യവരുമാരോടിങ്ങനെ കുപടവിശ്ര കൂടു പ്രയോഗിപ്പാൻ തോന്നുന്നതു കുഴുമണം, കൂട്ടിക്കാലത്തു തന്നെ റഹണമില്ലാതിങ്കന അവരിൽ എന്നതും കൂപ്പുവന്നിക്കും ചെയ്യില്ല? അവർ സുക്താക്കിക്കൂട്ടകയാൽ ആ വഖനക്കാം അവക്ക മച്ചിച്ചില്ല, പിന്നെ അവർ നാട്ടവിട്ട് എവിടെയെല്ലാമോ സ ഷ്വരിച്ചു് പാണ്യാലപ്പുവിയിൽ ചെന്ന ബാഹ്യവലം കൊണ്ട് ഭാ റൂപവരിശ്രമം ചെയ്ത സുവാധായി വസിക്കുവേം അവരെ ആ കുയച്ചു വരുത്തി നാട്ടും നശരും കൊടുത്തു് ഒരു വരുത്തിയതു അനുസന്ധാനനിന്നുയെല്ലോ? ഭാതാക്കളായ അവർ നാലുവേൽം ജേരു സ്ത്രീകൾ കല്ലുന്പുകാരം എഴുയം, മാത്രം സഹായമായി ഓരോ ദിക്കിൽ ചെന്ന സർവ്വരാജാക്കന്മാരെയും ജയിച്ചു് അവരിൽനിന്നു ദിവ്യസംഭിം, അഭിവ്യഞ്ജകമായ വളരെ ധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവ നീ ജനങ്ങളെ വിസ്തൃതിപ്പിച്ചു അവരാൽ കൂറാലാക്കെപ്പട്ടിൽ, നാനാദാനങ്ങൾക്കും കല്ലുക്കുകൾക്കും അഭിമാനത്തെ അകരുന്നതുമായ രാജസൂയയാഗം, വിധിപ്പോലെ നിംഫലിച്ച തീരു ശേഷവും നാമെന്നതിനാണു് നമ്മക്കയീനരായിരുന്നുനെന്നയിരിക്കുന്ന അവരിൽ മുന്നയും ചെയ്യുന്നതു്? സപ്രജനനാക്കായ അവർ സപനം ബംഗളവലം കൊണ്ടു് സന്ധാരിച്ചു ധനസംബന്ധം കണ്ണി

ഈ

കേരളമണം

എന്നുമെന്തിനു വേദിക്കുന്നു? എന്ന ധനം മുഴവൻ നടക്ക കിട്ടുണ്ട് മെക്കിൽ യമ്മായുന്നുനോടു ഉമ്പല്ലിക്കൽ ഒരു യാസ്സ് പറഞ്ഞാൽ തിച്ച്ചയായും തങ്ങം, മുന്നായം വെറുതെയാണ്. എന്തിന്തയിക്കും? അങ്ങയുടെ പുതുനാൽ എറ്റാണുപേരും തക്ക ഒരുപായമാണ് അങ്ങ് മു യോഗിക്കുന്നതും.

ഓ. പുതോപരി=പുതുനാൽ മേൽ. സമൃദ്ധിതമാം=
ഉണ്ണായ. പ്രുമതഃവാ= പ്രുമം മേതുവായോ. പ്രാവം= ഒ
ചിന്തുക്കുന്നതി. ശ്രദ്ധാ വിധേയഃവാ= വിധിച്ചുടെ ശക്തി മേതു
വായോ. മിതവചനം= മിതവാക്കിനെ. അനാദ്ദത്രം= താ
രീളുംരിച്ച്. സംകുലപ്പതം= കോപിച്ചു മനസ്സുംടക്കുന്നിയവനാ
യിട്ട്. കന്തി.....പി= കന്തിപുതുനാൽ പ്രിയനെക്കില്ലു..
ക്ഷിതിപതി= രംജാവ്. വിഭരം= വിഭരനെ. പ്രാഹിണോൽ=
ഈയച്ചു. അഞ്ജസാ= വൈത്തുന്തിൽ അപ്പാബാധിനു= എന്ന
ബാധാവാരം. ആനയം= കൊണ്ടവരിക. കനകസംഘം ദശ്ചി=ക
നകസംഭയ [ഇം സം റാബാധാവമാരെ കൂട്ടുച്ചുതുക്കുന്നു കുബ
ക്രിപ്പിപ്പാൻവേണ്ടി ആയിരം തുണക്കേണ്ടും. എറ്റ ദാരുങ്ഗങ്ങേണ്ടും
കൂടാ അദ്ദോം നിമ്മിക്കപ്പെട്ടതാക്കുന്നു കാണവാൻ. വിഭരരിംങ്ങ
നെ പറഞ്ഞതേപ്പോൾ ധൂതരാഷ്ട്രം, പുതുന്നേയമന്ത്രാലോ ദൈവശ
ക്രിയംപോ, എന്ന മാതോവദേശവൈ തട്ടിന് കുക്കയാണണായ
ത്. അദ്ദേം പാബാധാപ്രിയനെക്കില്ലും വിഭരരെ “പാബാധാ
ധാരെ കനകസം കാണവാൻ കൂട്ടിക്കാണുവരിക” എന്ന
കല്ലിച്ചയച്ചു. മുത്തം സ്ഥാപം.

റബ്യ. തദന്നപിനെ. വിഭരം: ഏഷ്യഃ= ഇം വിഭരൻ.
വേദ=..... മുഖഃ= ദു:ബദ്ധനത്തിൽ മുഖം വാടിയവനാ
യിട്ട്. സമുദ്ദേശം= പ്രാവിച്ചിട്ട്. പബാബാധാനും= പാബാഡ
വാരാരെ. കനക്കു...നാത്മം = സപ്താംഗിസം

നെ കാണുന്നതിനുവേണ്ടി. സപദി = വേഗത്തിൽ, സമാന്തരം. എന്നതുകൂടിയും = കൂടിക്കണംവുന്ന. യാജകത്തോന്തരം - പാശ്വം ലിയോട് (സമാന്തരിനോട് യോജന). മാറ്റം ദിവംതി രേക്കത്താൽ ഭവംവടം) പാണ്ഡിവസ്ഥിപ്പെത്തു ചെന്ന് അവരെ പാശ്വംലിയോടുകൂടി കനകസംകാണവംനു കൂടിക്കണംവുന്ന. വിഷമപാശങ്ങളിൽ ന. ന. റ. യ ഗണങ്ങളിൽ. സമപാശങ്ങളിൽ ന. ജ. ജ റ. ഗണങ്ങളിൽ. മുക്കും വരികയാൽ പുസ്തിതാലും തന്മ. “നന്നായ വിഷമതിലും സമത്വിൽ പുനരിഹജം. ജജരംഗ ജൂതംഗം” എന്ന ലക്ഷ്ണം.

എൻ. തേ=അവർ സർക്കുരുക്കൈപ്പുട വരായിട്ട്. വസണാരെദ്ദുഃ=വസ്തുംഡാ, ദ്രശ്യം ഡാഡാ, ഡോജനം ഏന്നിവകാണ. കുപ്പേന്താരാജാവിനാൽ. തത്ര=ഒവിട. തദഹഃ=ആ ദിവസവന്ന. സുവരേവ=സുവ മാക്കിവസ്തുംതന്ന. നീതപര=കഴിച്ചിട്ട്. അന്തേദ്ദുഃ=പിണ്ഠം നാ. അമ്മു=വേഗം. റവികുത്രാഃ=സംസ്യുക്ത ത ദാക്ഷില്ലാം ചെങ്കുവായിട്ട് സദാം=സദായ. പ്രവിവിത്രി= പ്രദേശിച്ചു. കീതവെവി=കീതവന്മാരാട്ട് (ധൂതന്മാരാട്ട്) സനാമം=കൂടിയതായ, പാണ്ഡിവസ്ഥാർ ധൂതരാജുന്നാൽ യ സ്ഥാനംഡാദിഭാനംകാണ്ട് സർക്കുരുക്കൈയായിട്ട് അനേകിവസം. അവിടെ സുവമായി വസിച്ചു. പിണ്ഠാടിവസം. സന്ധ്യാവസനം ചെങ്കും അക്ഷയുത്താരാട്ടുകൂടിയ സദയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. വുന്നം. വസന്നതിലുകും.

രം. അപ്പോക്കു=നോക്കിട്ട്. യമ്മതനയം=യമ്മപുത്ര നെ. ശക്കിഃ ഇഗാദ = ശക്കി പഠന്തു. ഭൂതം=ചൂതുക്കു ചെയ. വയം=നമ്മാഡ. മുക്കും=രാജാവേ! സാമ്പത്തം=ശ്രദ്ധം. ആ ചരംഹഃ=ചെങ്കുക. സാമ്രാജ്യം=ചക്രവർത്തിസ്ഥാനത്തെ. ആ

ശ്രവ

കേരളമണം

സ്ഥിതിവരാം=ആസ്ഥാനം ചെയ്യു. സുവിനാം=സുവഖ്യാഹാരായ റപറണാം=രാജാക്കാഹാരം. ആചക്ഷതേതരം=പറയുന്നണബ്ലോ. വിനോദമിമം=ഈ വിനോദത്തെ. വിദശമാഃ=വിദ്പാഹാർ. ധമ്പത്യതന നോക്കി ശക്കി പറഞ്ഞു:—മേ രാജാവേ, നൃ കീന ചുത്രകളിക്കണം. ചക്രവർത്തിസ്ഥാനത്തിൽക്കുന്ന സുവ പരമാരാധ രാജാക്കാഹാരം ചുത്രകളി നല്ലോടു വിനോദമാണെന്ന വിദ്പാഹാർ പറയുന്നു. മുത്തം വസന്തതിലകം.

ര്മ. രാജം=രാജാവ് (ധമ്പത്യാർ), തം=ഔവനോ ടി. അല്ലെങ്കിൽ=പറഞ്ഞു. മാത്രല=ഔമാഹാമ! ഏവരുമെത്തും= ഒരുവരണ്ണിനു കാരണമായ. കിം കീത്രുതേ=എത്രക്കാണു പ്ര ശംസിക്കുമ്പുചുനു. കീതവക്ത്രമിചം=ധൂതന്ത്രമായ ഇത് (ചുത്ര) ത്രപയാം=അഞ്ചയാൽ. ഏവം=ഈവാം. അസൂാൻ= എന്നും അനുഗ്രഹിക്കുന്നവോ? അവക്ഷേഷഃ=ചുത്രക്കുക്കുള്ളുക്കാണു. ശ്രൂപം=ആയുധത്തെ. ഗുഹാണം=ഗ്രഹിച്ചാഥം. ആധി=ആദിത്യാം വിക്രമിണാം=പരാക്രമിക്കുക്കു. ഹ'ക്കിത്തിഃ=കീത്രുതിഭവിഷ്യു. സാന്നിദ്ധ്യം=ആവാഞ്ചലാംവും. ധമ്പത്യാർ ശക്കിയെണ്ട പറഞ്ഞു:—ഏവരുക്കാരണാവും ധൂതന്ത്രത്രാവായ ചുത്രകളിരയ ഇണ്ണതെന പ്രശ്നാക്കുന്നുണ്ടോ? ചുത്രക്കുക്കുള്ളുക്കുണ്ടുണ്ടു. അനുഗ്രഹിക്കുന്നവോ? എന്നാൽ ആയുധമെന്തുണ്ടു. ആദിത്യാം വിക്രമിണാം=പരാക്രമിക്കുതി. മുത്തം വസന്തതിലകം.

ര്മ. ഓയഃ=വിനെയും. തം=ആരാജാവിനോട്. ആഹ (സു)=പറഞ്ഞു. ശക്കിഃ=ശക്കി. പ്രിയദര്ശനേ=ചുത്രകളി പ്രിയമാഡിച്ചുണ്ടു. അസൂാൻ=ഇവന്തിൽ (എന്നിൽ) അശക്കുതാം.....മിശ്വിൽ=ഭവാനാൽ മരംാദവിധന്തിൽ നീക്കുക്കു ചുപ്പച്ചതും സ്വാഭദ്ധപ്രശസ്യദി=ഏവശ്രസം (സുവക്കെട്ട്)

എവിക്കുമെങ്കിൽ. മുഹമ്മദ്‌വാദി! കുയതാം നിറുത്തിഃ—നിറുത്തി (നിവർത്തണം) ചെയ്യുമ്പുട്ടാലും. ജാഗർത്തി—ജാഗരിക്കുന്ന. ശശ്രഷ്ട—എല്ലുംപ്പോഴും. അധികമ്പിഃ—അധികം സന്ദേശം മാറ്റുവൻ. അപായശക്ഷി—അപായത്രയാഥും ശക്തിക്കുവന്നാബാട്ട്. ശക്തി വീണും. രാജാവ്‌നോട് പരഞ്ഞു:—ചുത്തുകളിയിൽ അത്രാസംതിരുമ്പും ഇരും ഇരും മാറ്റുവനിൽ അഞ്ചുന്ന മരിച്ച ശക്തിക്കുന്ന. അല്ലോ, അന്തം യൂട്ടിൽ സുഖക്കേട്ടുണ്ടുകിൽ വേണ്ണനു വച്ച പിന്തിരിഞ്ഞുകൊംക്കാക്ക. അധികം സന്ദേശം മാറ്റുവൻ എന്തും ആം. അപായത്രയാഥും ശക്തിചുംകൊണ്ടിരിക്കും. മുത്തം. വസന്തതിലകം.

ഡം. തം—ആ ശക്തിയോട് പുതുവാച്ചു—മറവടി പരഞ്ഞു. ക്രമിക്കും ക്രമിതനായ. ക്രമവാദക്കുളം—ക്രമവാദത്തിനു കൊടിച്ചുന്നയായവൻ (യംമ്പുതും). മുത്തേരണു ചുച്ചുതീഡം ചോരിപ്പം. ക്രിതകവും: വിമര്ശനു:ചുച്ചുത്തമാരം ഭം ശരൂക്കുള്ളാലും. വീംഹാരായ. അമൃതഃ—ആ ഫ്രാനം ചെയ്യുമ്പുട്ടാൽ ഏഷ്യഃ: ജനഃ—ഇരും മാറ്റുവൻ. നക്കരേത നിറുത്തിഃ—നിറുത്തിരെയെ ചെയ്യുന്നില്ല. സജ്ജംസ്യഃ—ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. ലോഭരമിതഃ— ചോദ്യേതാടക്കുടാനു വന്നായിട്ട്. പ്രതിഭവിതാ— എത്തിൽ കളിക്കുന്നവൻ. കു—ആ രാണം ശക്തിയോട് ധമ്പുതും മറവടിപരഞ്ഞു:— വീംഹാരായ അക്ഷയ്യത്തമാർ ചുതിണും ശരൂക്കും ചോരിനും വിളിച്ചാൽ ഞാൻ പിന്തിരിക്കുകയില്ല. ലോഭം ചെടിപ്പത്ത് ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. എത്തിൽ കളിക്കാരൻ ആരാണം? മുഞ്ഞു. വസന്തതിലകം.

ഡം. താവച്ചു—അപ്പോഴാകട്ടെ. ദേവനവിധേയഃ—ചുത്തുകളിക്കും സുഖലസ്യഃ—സുഖലസ്യം ചുത്തും— (ശക്തി) ക്രത്തം—ക്രത്താവാം— പണവുവുള്ളതഃ തു—പണയമിടവാ

ടിനാകട്ട്. സുരയോധനാവസ്ഥ = ഇത് സുരയോധനനാണ് ഒരു ഷമ്പും ശാഖയ്ക്കുള്ളേണ്ടത്. ആകലയതാ അപി = അഗ്നിയുന്നവനെ കുറിപ്പ്. ഘൃതിജ്ഞിരോഗം = ധമച്ചതനാൽ ഉസ്പെനൈവും തന്നു തന്നു. തന്ത്രപയം അപി = അതു രണ്ട്. പ്രതിപന്നമാസിൽ = സപ്രിക്കാക്കിപ്പുട്ടതായി ദിവിച്ച. എതിർഭാഗത്തു കൂട്ടിക്കുവാൻ ശക്കിയും പണയമിടവാട്ടാണോ മുദ്രാധനമാണെന്നും വെവ്വേണ്ടിയാണെന്നും അതു രണ്ട്. ധമച്ചതും ധമച്ചതും സപ്രിക്കിച്ച. മുന്തം. വാസനയിലെക്കും.

താഴെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ബുദ്ധിഖാകന ക്ലോംട്ടട്ടിയ (അംഗനായ) ക്ഷീതിപത്രങ്ങൾ റാജാവികൾക്കും (ധൃതരാജ്യരാജ്യരാജ്യ). ഏ രതഃ = ഇന്ദിരി. സദായദി. സദയിൽ. ആദ്രേക്ഷ = ദാരോധ തന്ത്രം. ആസനഗതേഷ്യ (സംസ്കാരം) = ആസനസ്ഥമാണായിരിക്കും സമയത്തിന്റെ. നഹായിപ്പോയി = രാജാക്കന്നാർ (ആസനഗതേഷ്യ എന്നതിനോട് യോജന). ധമച്ചതും ജമ്പു = ധമച്ചതും. കൂടുന്ന ഒന്നുനമാത്രല്ലവും കൂടുന്ന ഒന്നും അമ്മാമ നം. ക്ഷത്രാന്തമേതുമപി = ക്ഷത്രാന്തക്കുടിയെടുത്തു നാശന്തിനു കൂടാനു മെക്കിലും. ദേവനം = ചുത്രക്കളിലെ. ആദ്യാത്മ ചെഡ്യു. അഡി നായ രാജാവികൾ ഇന്ദിരി, സദയിൽ, രാജാക്കന്നാർ ആസനസ്ഥമാണായിരിക്കുന്നേരം ധമച്ചതും. ശക്കിയും, ക്ഷത്രാന്തക്കുടിയെടുത്തു നാശകാരണമാണെന്നും ചുത്രക്കളിൽ ആംബിച്ച. മുത്തം വാസനയിലെക്കും.

താഴെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ബുദ്ധിഖാകന ക്ലോംട്ടട്ടിപ്പോൾ. തന്ത്രം = അവിടെ ദേവനവിധേയം = ചുത്രക്കളിൽ (പ്രാരംഭം) എന്നതിനോട് യോജന), വാരംബാത്രം = വരാംബാത്രം. ആകലപിത്തം = പൊവശ നായിട്ട് ജിഗായ = ജയിച്ച. വ്യാജേന = ചതിക്കൊണ്ട്. കിന്തി സുതം = ധമച്ചതും. കേശേന്തും = ഭാജ്യാരണം ചെയ്ത്. മുയും ദിവി = പിന്നൈയും. നഹായിട്ടും പോരിൽ ജയം. കിട്ടാജ്ജയാം

ശകനി വ്യാജങ്കൊണ്ട് ധനമാനുതന ജീവിച്ചു. അദ്ദേഹം അതിനു ബണ്ടാരങ്ങൾ പണായം വസ്തു കയ്യും, പിന്നെയും ഇരവകൾ മുത്തനിന്ത്യി കളിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും ശാഖലവുകുറിപ്പിതോ.

ഒ. ഉജ്ജാവിൽ=ഉപേക്ഷിക്കുകയുട്ടു. വാരണ്ണാംഗജ സന്തുഷ്ടം കൈമോഡരോധി=കൈവവിരോധി. വിശക്കാ ദയം= വിനോദനംവായൽ. അച്ചാസിൽ=ഉപേക്ഷിച്ചു. അംഗേ ചിംഗിച്ചവൻ. റണ്ണം വായ്യും രാജ്ഞിയും പിന്നെന്നു വരയ്ക്കു ഗജം സന്തുഷ്ടം എന്നിപ്പകാരം വെച്ചു വരയ്ക്കുന്നും തോറ്റു ധ മമ്പുതുകൾ സകലവും കളിത്താർ. കൈവവിരോധി വരങ്ങോഡി വിവേകക്കുണ്ടുപ്പേണ്ടു. ഗുത്തം മുഖ്യമാണ്.

ഒപ്പ്. നിജം=..... തരം= തന്റെ കൂടിപ്പുണ്ടാതാവോ യ ക്രീമസേനവിശേഷണം. മോട്ട് കാശ്ചം. സമ അടിലും= എല്ലാ ലോകത്തിലും. പിരവം=വിശദമുള്ളനായ. അജ്ഞനം= അജ്ഞനനെന. ക്രൂരധനനിചകാരം = ക്രൂരധനം (പണാധനവ്യാജ) അക്കിരച്ചു. പരിക്ഷുദ്ധി= അമിച്ചുബുദ്ധിയോട്ടുടർവ്വയനായിട്ടും. ധനങ്ങൾക്കുള്ളം ഒരുപ്പിനിയപ്പോൾ ക്രീമിക്കന്നനെയും, വിരാന വീരാധിവീരനായ അജ്ഞനനേയും ധമ്പുതുകൾ പണാധനം വെച്ചു. റ. ന. റ. ന. റ. എന്നി ഗണങ്ങൾ വരികയാൽ മുത്തം കിസ്തു മരജാരി. “രംനരം നനനരം നിരന്നവരുമെങ്കിലോ കിസ്തുമരജാരി എന്ന ലക്ഷ്യം.

ഒന്ന്. നാലുകൾ= നാലുംപേരും, അവക്കം= ഒക്കെവന്നാണ്. ഭാസ വിഡിയും= ഭാസനാരാധ സമയത്തും സവഭി= വേഗത്തിൽ. വിന്നനായും= ഭിംബിതനായിട്ടും ശകനിച്ചുവാലേം= ശകനിയുടെ വ്യാജങ്ങളാൽ, പാജിതേ (സതി)= തോറ്റുസമയത്തും യജനാന്തരേ = യജനമല്ലാത്തിൽ. മഹിത ഭവാം= മഹിത (പുണിത) ധാരയ വെറിയുടെ മല്ലുത്തിൽനിന്നുംതുഡിവിച്ചു.

ഉന്നതാം = ഉൽക്കണ്ണയായ അടിമതാം = ഇഷ്ടയായ. പ്രിയാം = ദാർശനയും ആദിത്യം = ത്രജിച്ച. സന്ദേഹാദാനാംനാലുംപോൾ. കൈപ്പരവ്യാക്ഷം ദാസഭാബാക്ഷംപ്രാഥം ധർമ്മപത്രം വേദിച്ച തന്നെയും പണ്ണയപ്പുറത്താണി. ഒക്കനിഞ്ചുടെ വ്യാജപാശിനി അദ്ദേഹം. തിരഞ്ഞെടുപ്പാം, അജാതവേദം ആടുമല്ലെന്തീരിൽ നിന്നുത്തവിച്ച പ്രിയപതിയായ പാശാലിനേയും പണ്ണയധാക്കി. വൃത്തം. കണുമുഖം എങ്ങാണി.

ഓ. ഭർദ്ദുതത്തിനും ക്ഷേത്രാച്ചട്ടതിനും. നില്ലേഡിഷ്ടിംഗിം വരും. അത്രക്കെത്തുപ്പം = ഉണ്ടായ ദീനതയോടുള്ളി (ക്രി. വി.) വക്രുംവേജിം ആവപ്പെരും. വിവശതപാരവശ്രം. അഞ്ചിത്തേരുസ്തി ധർമ്മപത്രം സമിതനായ സമയത്ത് അത്രം = എറിരും. ദേഹശാലി = വിശോധനയും. ഉചതിസദസ്തിം സാജസദയിൽ. ഭദ്രാധനഃ = ഭദ്രാധനകൾ. വാച്ചുചേപ്പാക്കിനെപറഞ്ഞു. ഗതപാപോശിക്ക. ഭദ്രാസനം = എടോ ഭദ്രാസന! പ്രാവയ = പ്രാവിപ്പിച്ചാം. സപദി = വേഗശക്തി. സംബന്ധം = സദയിലേക്ക്. പ്രേയസിംഭായ്യതെയ. പാണ്യവാനം = പാണ്യവാശാക്ക. ധർമ്മപത്രം സകലവും പണ്ണയംവെച്ച ഒരു നൃംഖാജവം താഴ്ക്കി ഇപിപ്പായപ്പോം അത്രുന്നവിരോധിയായ ഭദ്രാധനകൾ ഭദ്രാസനനെ വിളിച്ച്' പാണ്യവും തിരെയ സദയിലേക്ക് ശ്രീക്കണ്ണവാക്കം പാഠത്തു. വൃത്തം സ്വല്പമാണ്.

ഓ. ഭദ്രാധനവചനം. തോന്ത്രേ = വെച്ചുത്തിൽ. സദായാം = സദയിൽ. വിവശതയാട്ട = പാരവശ്രൂത്യാക്ക. മാസം = ചിരി. ഇഹസദസിം = ഇഹ സദയിൽ. ഏഷാം = ഇവക്ക. പ്രിയായാഃ = ദംഞ്ചുടെ. വിന്നാം = വേദിച്ച. തന്ത്രപ്രാണനാമാഃ = തന്ത്രം പ്രിയതമാക്ക. മനി മന്മൂം = മനിച്ചും. അടിച്ചവാങ്ങന്തിൽ വ്യാപ്തത്തും കൈക്കുള്ളം

കൂടിയവളായിട്ട്. അസ്യം - കുട്ടി ശ്രദ്ധാരത (കു. വി.) ചന്ദ്ര തോൻ സദയിൽ വെള്ളമ്പോൾ പാഞ്ചലിഖി ചി റിച്ച് ചിരി അധിക ഇം സദയിൽ വക്കന്നസമയത്ത് എന്നിങ്ങാണ് കാണണം. തന്റെ ഭാംഗ് എന്നു മുമ്പായിൽ മുറിച്ചിട്ടും ഒരുമടിച്ച് മുറിക്കുന്നതു കണ്ട ദിമേസന്നം ചിരിക്കണം പുതം രൂപുര.

ഉ. 2. നിത്യം = ദിവസനേരാദം. വേശാന്തരാദ്ദേശം - ദു മണിന്നാളിൽ. പിലവിഡാം. പ്രഭാതത്തോട്ടുടി. ദാസിക്കു തും - ദാസ്യപ്പണി. തേഡേം - അനേപശിക്കണം. ഏഷം - ഇം ദേപ സുതാ - പാഞ്ചാലംജുത്രിയായ പ്രേയസി_ഓ റ്റ. പാണ്യാബാനം - പാണ്യാബാഡ. അംഗരയല്ല - അത്രയുമ ല്ല. കഷ്ണത്തിൽ വൃത്ത്യം - കുഷിപ്പണിക്കയാട്ട ശ്രീ. യക്കശ = ഇം ക്രവറാവർത്തകലപസമദേവമാർ. പാഞ്ചാലി ദിവസനേരാദം. പ്രഭാതത്തിൽ ചൂടുമായിവന്ന് അടിച്ചുത്തിള്ളണം. തടിയനായ ദീമൻ കിളിയ്ക്കണം. മഞ്ഞനീന് കുഷിപ്പണി നടത്തണം. നക്കലസഹദേവമാർ കന്നമേയ്ക്കണം. പുതം രൂപുര.

ഉ. 3. ദിവാം = മേംഡത്തോടു. ധമ്മജനം - ധമ്മപുത്രൻ. അസ്യ നൈതിൽ = നമ്മുടെ ദാസ്യപ്പണിക്കുളിൽ. മേം താം = മേംടിയിൽ. ഏഷാം = ഇവരുടെ. പ്രധാനംജാം = അടി കാം. ദേശിക്കണം = ചേക്കണം. പാഞ്ചാലകന്ത്രം = പാഞ്ചാലി യെ. ധമ്മപുത്രൻ രാഹക കുട്ടം ചുമന്ന് ഓരോനെന്തിരിക്കാണി റിക്കണം. ഇപ്രകാരം. നമ്മുടെ ദാസ്യപ്പണിക്കുളിൽ ആദ്യപേരേ യും ചേങ്കക എന്നിങ്ങനെ വലിയ ധാടിയിൽ പറഞ്ഞിട്ട് പി നൊയും പാഞ്ഞു. ഇവരുടെ തെളിവിം (ഒരുംഭാവം) നിവി കുന്നതുവരെ അടിക്കുയും, പാഞ്ചാലിയെ സംയിൽവക്കേബാൾ ഇഴയ്ക്കുയും വേണം. പുതം രൂപുര.

ഉ. 4. പശ്വാനം. പാണ്യാബാനം = പാണ്യാബാരാഞ്ഞ പേക്കം. കുഞ്ചവലം = കിയു കി. ധാരം = വള്ളര. എന്നിട്ട് = ഏ

നാ വിചാരിച്ചിട്ട്. അമർ ഇവർ. നാണ്യിവം അജ്ഞനർഹം വിസ്തീരിക്കാൻ കരണ. അമിഷാം-ഇവക്കെ. അതിനും ഇ. മാത്രലോകേ എൻ്റെ അമ്മാമൻ. പാണ്യവാങ്ങ വലിയ കയ്യുക്കുന്നു വിചാരിച്ചു, എടോ ഭദ്രാസന, നീ പേടിക്കേ സ. ഇവരിപ്പോൾ ദിവസം നായ്ക്കുകൾ സമമാണ്. അജ്ഞനർഹം വിസ്തുക്കാണും ടീമർഹം ഗദകരണം ഇപ്പോൾ കാഞ്ഞമാനമി ലി. അധക്കണ്ണായിരുന്ന വിഷം എൻ്റെ അമ്മാമൻ കരണകളു എന്തു. പുതം ബുദ്ധി.

ഒ. നില്ലേ രക്ഷിം= എസ്റ്റാറ്റോഷൻസ് കൂ യു. നിജാന്തരനിൽ തന്റെ ആര്ഥാവിൽ. അതുനും= എസ്റ്റാ റൈറ്റിംഗ്. ഉംഗ്രേഡുത്താൽ= ഉള്ളിൽചേത്ത. അക്കിത്തിഡ്മാ= ഓ കിത്തിഡ്മെ അതിശയമായ (ഭദ്രാസനവിശേഷണം). ഭദ്രാസ നം=ഉള്ളിയ ശാസനം. സുരയാധനാക്കം=ഭദ്രയന്ത്രം പ രയപ്പട്ട (ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വിശേഷണം). ഭദ്രാസനഃ= ഭ ദ്രാസന്ത്. വേശാ-മഹത്തെ. ജഗാമ=ഗമിച്ചു. തസ്യഃ=ആ പാണ്ഡാലിയുടെ. സമുദ്രാഷ്ണമുള്ളു. ദന്തിചേരുതു കേവലം ദജ്ജിത്തിപ്പാപ്പുതന്നൊന്നായിരിക്കുന്ന (ഉത്തിക്കത്തായ ദജ്ജാദ്ദേശം എന്ന തോന്മാരിരിക്കുന്ന) ഭദ്രാസനൻ, ഭദ്രയന്ത്രം പരത്ത ഭദ്രാസനം കേട്ടിട്ട പാണ്ഡാലിയുടെ മഹത്തിലേ കുവോയി. ഇ ശ്രവജ്ഞാവത്തു.

ഒന്ന്. നില്ലേഷ നിയം= എസ്റ്റാസ്റ്റീഗ്രം ഏക്സിക്യൂട്ടീവിനും നേരുക്കുന്നും. ലാളന്തിയയായ. വിശ്രാംസണ്ട്രേ= വിശ്രാംസ തനിനിരിപ്പിടമായ വെത= കണ്ണം. പാണ്യവാനാം= പാണ്യവ മരങ്കെ വിശ്രാംതരം=ലോകത്തിൽവച്ചു ഉത്കുഞ്ചയായ. തരം= ആ. പാണ്ഡാലിയെ. യജ്ഞശാലാം= യാഗശാലെയെ. സഃ= ആ. ശ്രദ്ധ=ശ്രദ്ധവന്നേപാലെ. ഭദ്രാസനഃ= ഭദ്രാ സന്തൻ. അസസാദ=പ്രാവിച്ചു. സ്രീകഥക്കുവണ്ണ സംഗ്രഹണങ്ങും. തിക്കണ്ണതാഴീം പാണ്യവാങ്ങുന്ന വിശ്രാംസവാതും ദേശം

കോൽക്കള്ളുമായ പാശാലിയുടെ അട്ടക്കിലേക്ക്, യജത്രീഥം തീവ്രക്ക് ശ്രാവനപോലെ ദ്രോസന്ന് ചെന്ന. ഇദ്ദുഖിയാ വുന്നു.

ഒ. യുദ്ധം = യുദ്ധത്തിൽ. ചുതാധ്യായേ = ചുതന്നംവേ റായ രൂഹവിശ്വാസണം. മാത ജിതാഃ = അമ്മാമ കീറ ലൈക്കാണ്ട് ഇയിക്കുപ്പുട്ടവരായിട്ട്. ഭാസംഭാവംഗതാഃ = ഭാസത്പരത പ്രാഘുമാരായി. തേം നികീറ, ദത്താരഃ=ദത്താ ക്ഷേമാർ. യാജത്രോപനി=പാശാലി! ത്രപരിതം=വേഗത്തിൽ. നയാമി= കൊണ്ടപോകുന്നണ്ട് എന്നിഷഃ= (അഥം)= ഇം തോൻ. ഭാസിം=ഭാസിയായ. ഇതഃ=ഇവിടെനിന്നു. ത്രാം=നിന്നെന. ഉദാമത്രീഡം= വലിയ കുന്നാട്ടക്കുട്ടി (കു). വി, ഇതം പരിഷ്വവന്നം= ഇപ്പോൾ ശ്രൂ പരിഷ്വവാക്കുവരത. ആദാഷ്യ= പരിഞ്ഞിട്ട് ദ്രോസനോസൗ= ഇം ദ്രോസന്ന്. ഗതപാംപോ യിട്ട്. പസ്തം= പുംശിച്ച. കേശേഷം=തലചുടിയിൽ. അദയം=ദയ കുടാതെ (കു). വി. അവ തേഷഃ=അവക്കമസ്താനജ ലത്താൽ അഭിഷ്ഠിക്കുന്നതുായ (കേശേഷണം). ഫേ പാശാലി, നികീറ ദത്താക്ഷേമാർ മാതുപനാൽ ചുതാക്കന്ന പോ രിൽ ഇയിക്കുപ്പുട് ഭാസനാരായിത്താനിരിക്കുന്ന. ഭാസിയാ യ നിന്നു എംബ വേഗത്തിൽ ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടപോകുന്ന ണ്ട് എന്നിങ്ങനെ പരിഷ്വവാക്ക ചരാന്നു ദ്രോസന്ന് റാജസു യയാഗത്തിൽ അവക്കമസ്താനജലത്താൽ അഭിഷ്ഠിക്കുമായ പാശാലിയുടെ തലചുടിയിൽ കടവപിടിച്ച. വുന്നു സ്ഥലം രൂപം.

ഒവ കേശേ= തലചുടിയിൽ ദ്രോ തരാം ദ്രോസന്നെന്നു ആകഷണത്താൽ ഏററാണു പാശയായി. വാ ചാ= വാ.ഈക്കൊണ്ട് ദിനം=ദിനമാക്കിവള്ളും (കു). വി.) പ്ര ശി സനം=കീഴിന്നു വസ്തുതയെ ദ്രോശാൻ= ദ്രോശജീ തെ. ഇംശാ= ദൈവമേ! പാശഃ= സക്തയുപേക്ക്. നിയമാ നാ= കൊണ്ടപോകുപ്പുട്ടാണ. കിങ്കന്നം= കക്ഷശവാക്കുംബാക്കും. നാ

ഒന്നാ..... മഹം = നാശവാദത്തിലെ അഭ്യർത്ഥ മഹം ദൈ, ഗതയ്തി = ദൈയ്യമകന്ന (കു. വി.) വിലബാപ = വിലപിച്ച. വാഞ്ചിലവകന്ന = വാഞ്ചിലി. മുറ്റാസനൻ തച്ച ദടി പിണിച്ചവലിച്ച കിങ്സ്ട്രീലേഷൻ കൈംഗിഫോക്സേഡ് പാക്കാലി പാവക്കയായിട്ടു താഴേപായും. വിധം കൈംഗിഫോക്സേഡ് നാശവാദത്തിലും പ്രമമമത്രമായ വിലബാപദൈ ചെയ്തു. മുഖം രൂഖ്യരം.

ഒന്ന്. മാപാപി=മഹാപാപി. ഔപകരണം = ദയക്കാടാ ദൈ (കു. വി.) മാം=എന്ന. ശിവ ശിവ=കണ്ണം കണ്ണം. മഞ്ഞാലാ മാനനം=മഞ്ഞാലാഡംഗം. മഹാബോക്രോ=മഹാജനങ്ങളും! ദതി= ശരണം. അദ്ദേഹം മഹാജനങ്ങളും! അദ്ദേഹം എദേവമേ! മഹാപാപിക്കായ മുറ്റാസനൻ എന്നിൽ മഞ്ഞാലാഡംഗം ചെയ്യുന്നതിനു നിണ്ണുക്കു ശരണാട്ടും. തൊന്തം അഭ്യർത്ഥം. ഒരു പീഠിയും ചെയ്തു. മുഖം രൂഖ്യരം.

ശ്രൂം ദ. മുജ്ജംതാബേ= മുജ്ജമാനസ! മാമാപിഡാ യ = എന്ന ഉപദേവിക്കരതെ. മാമാതാഡയ = എന്ന അടിക്ക ദതെ. കൊട്ടതംയു= കുന്നിനമായ” ആധിക്ഷിം പാലയ=ആധിക്ഷിം സ്ത്രീരാ, രക്ഷിക്കണം. മുകോദര പാലയ=അജജുനാ, രക്ഷിക്കണം. നക്കല= മേ നക്കലം! വിഡേ സഹാദവ=സപാമിൻ സഹാദവാ! ആജ്ഞ നാമാം= നിണ്ണാട്ടുടെ ദായ്യുരായ. അപഗതകരണം= ദയക്കാ ദൈ (കു. വി.) നിതാനം= എററും. ഉദിതദക്കായം= ഉണ്ടായ കേരാമത്തേരാട (കു. വി.) കേരാക്കട്ടിനം= കേരാക്കട്ടേടു + ഇന്നം എന്ന പരാശ്രീ=എന്ന പരാശ്രീതന്നെ കൊല്ലുന്നതു= കൊല്ലുന്ന. കുത..... താത്രം=കുതക്കലം=ആജ്ഞനായ അച്ചം (യുതരാജ്ഞം). ഉപേക്ഷിച്ചുതോ=ഉപേക്ഷിച്ചുവോ? വാങ്ങ..... രംഗം= വയനക്കലൻ ദയയുടെ രംഗമായ.

ക്രിസ്തൻ... എന്നു_ക്രിസ്തയായ എന്നു. ഏപ്രി..... നി
യി_വലിയ ദയയും ക്രിസ്തമായ. കുപഞ്ചമഹാശ്വരം_മഹാശ്വരം
വായ കുപാശാംഗം. കുപണാം_ദിനയായ. നിമന്ത്യാദം_മ
ഞ്ചാദക്ഷിണാം പ്രവൃത്തി. അംഗതമാംയാ_സമതമാംയോ? ശാ
സ്ത്രാവ്_ശാസകൻ. ഇല്ല..... എത്രപ്പേരു_ഇല്ലന്നായ
പ്രോ. ബഹുവിധി_ബഹുപ്രകാം. വിലപന്തി_വിലപാഖകന.
നീതം_സദസി_സദയീൽ നയിക്കരപ്പട്ട. നീതം.....
ന്താ_കരിനമായ വിഷാദം_കരാണം. വ്യാമോഹം_കരാണം ആ
ന്തായായ. ദ്രവദത്രജാ_വാഞ്ചാപി. “പീഡക്കാ ചെങ്ക്
ടാമോ” എന്നതുവരു_ദ്രോസനനോടും വാക്ക്. “മാഹം
നാമ” എന്നതുഉത്തരം “തല്ലിക്കാലുന്നതേ” എന്നതുവരു ദ
തകാക്കൊണ്ടായ മുഖിയിരാറിക്കേണ്ടും വാക്ക്. “മാഹാ ക്രി
ക്കലു” എന്നതു ഉത്തരം “ഇല്ലന്നായി_തെപ്പോ” എന്നതുവരു യ
തരാഖ്ലാറിക്കൈ ഉദ്ദേശിച്ചും വാക്ക്. ശേഷം സുജ്ഞം.

ന്നു. ടിപ്പാറിഷ്ടു_ഭാജ്ഞ മുതലായവക. വിനാസേ
ഷ ആസമിതേഷ്യ (സർസ്സ)=വിനാശവന്നാണി സമിതനം_ഒരു
സമയമുള്ള സർസ്സ=അഴിഞ്ഞ തലചുടിയേംടും വ
സ്രൂത്യമാട്ടം. ക്രിയവക്ഷായി. പിസന്റുസ്ത്രാത്മി_പിസനം_കൊ
ഞ്ച സ്രൂത്യമാട്ടായ അവയവങ്ങളേട്ടുക്കിയവക്ഷായി. നൈപ്പി_
കുശയായിരിക്കന. ആലോക്രൂ_കണ്ണിട്ട് കുഞ്ഞി_പഠാനുംലി
യെ അയിസുമുഖി_ഒറ്റ സൂന്തി! നിഞ്ഞിഭാത്ര_ഇവിടെ ഇരുന്നാ
ലു. ഉദ്ദേശി_ക്രിശ്ചാരം_മാരാശ്വട്ടുക ചൊന്നിട്ടുക്കുട്ടിയി.
നിജോനം_തന്ത്രം തുടങ്ങ. കുപാതി_ദിന്യാധനൻ. മെഡി_
ശാലീ_ദിന്യാധന്യാദു തന്നുമയം. ക്രിശ്ചാരികാം തലചുടി_ഉഖം
വാടി_ഇരിപ്പായി. അസ്ത്രാം ദിന്യാധനൻ തലചുടിയും വസ്ത്രം
സ്രൂത്യമാട്ടം. പിസനം_നാമിനം_ഒരവയവങ്ങാം ഉല്പാദം_മെല്ലി
ന്തുമാരിക്കുന്ന വാഞ്ചാപിയെ നോക്കി “ഹേ സുജ്ഞാ, ഇവിടെ

ഒവ

കേൾഗ്രഹണം

ഇരിഞ്ഞ് എന്ന പരിത്യ ചൊൻകസുവട്ട് ഉച്ചസയം തുകാട്ടി. മുതം സ്വല്പം.

സ്വർഖം. തും ആ പാശാലബിയോട്. അമ (സ്വ) = പാശ എന്തു. ദോതനയഃ = കണ്ണൻ. കമയേ = തൊന്ത് ചരയൻ. മിതം = മിതരത്തു. തേനിനക്ക് ദാസ്യം = ദാസ്യത്തു. ഗതാന്തം = ഗമിച്ച. പുനഃ = പിരന്ന. ശ്രമാനം - ഇം. അവമത്രം = അനാദാരിച്ചിട്ട്. വാത്മാനം - കന്തിപുത്രമാരു. എ കം - ദയവാനെ മുന്നാം വരിച്ചാലും. പ്രണയിനം = ഭർത്താവായിട്ട്. ക്ഷയനുണ്ടെങ്കിൽ. സംഖ്യാം = സംഖ്യനെന്നു. ആരമ്പണം = തനിക്കു ചേറ്റ്. ദ്രവദശം = പാശാലബരാജാവും. ധായം തം = പ്രം പിക്കം. ആ പാശാലബിയോട് കണ്ണൻ പരിത്യ : — നിനക്കു നല്ലതു തൊന്ത് ചരയം. ദാസ്യം പ്രാപിച്ച ഇം കന്തിപുത്രമാരു വിട്ട് ഗുരുദവരിലോകത്തെന ഭർത്താവായി വരിക്കുക. എന്നാൻ ദ്രവദരാജാവും തനിക്കു ചേറ്റതായ വേഴ്ത്തേയ പ്രാപിക്കം. മുതം വസന്തതിലകം.

ഓവ. ഇന്തി ഭീമാശ്ശൈനാനാതട കോപം വക്കുന്നിക്കണം : — ഗജംൻ = അലറ്റനവനായിട്ട് പ്രിയം നേന്തംഡ്യൂമോഹമാകന്ന കാരാരിക്കുന്ന അടിക്കാണ്ട്. ഭീമാംബുദഃ = ഭീമനാകന്ന മേംലം. കഷ്ഠി എന്നാശ്വം = കഷ്ഠി തമായ (പുരാഘ്രവിക്ക്രൈപ്പട്ടം) എമ്മചയഃ കണ്ണാട്ടുടിയ (വിയ കൂടാവ ഇം ത്രഞ്ഞൈക്കളിടു) സൗധത്തേംട്ടുട്ടിയ. രാജ തുരം - കഷ്ഠത്തിയവം ശമാകന്ന വനത്തിന്റെ ദഹനത്തിന്നു കാരണമായും വീച്ച. കുറായം - കോപവെന്നു. കുന്നാം ഇവ = അഗ്നിയെരയന്നപോലെ. വെവ്വേതം = വില്ലുത്തിനെന്നല്ലം വിശ്വിച്ച (കശാംവിഹാശണം). ആവെംരം = ദരിച്ച. ഭീമസേനനാകന്ന മേംലം, ഭാഡ്യൂമോഹമാകന്ന കാരാരിക്കുന്ന അടിക്കാരിയാൽ ശല്പാക്കണം. ദഹനത്തിലന്നുനിന്നുവിയപ്പേജു വെള്ളം ത്രഞ്ഞൈക്കുള ചിതറം

കുന്നതു. ക്ഷതിയാംഗമാക്കു വൻകാട് കത്തിയെരിയുന്നതിനു കാരണവുമായ ഭ്രാധനത്തു, ഇടിത്തിയിനന്നെല്ല, യ മീച്ചു. അപകാരം അപകാരപ്രാണിതമായ ഉചമ. വൃഥം. വസ നതിലകം.

നൃ. തസ്മീൻ കഷ്ണേ_= എ സമയത്ത്. വാചകവാ ച_വാക്കിനെ പറഞ്ഞു. ദോഷം_ ഒക്കക്കാണ്. മുദ്ര_ = മട്ടി ക്കുന്നവനായിട്ട്. മനിസ്സും_ = മനിത്തുണിനെ. ഉദഗമം_ = ഉൽക്കടമായ അമകാരത്തൊട്ടിടിയവനായി. ഉഡി കാരഭയും_ = വയ്ക്കു കോപാഗിയുടെ ജപാലാസും ഒപ്പെടുക്കാണ് വിശ്രം_ = ലോകത്തെ. ദിയക്ഷൻ ഇവ_ദഹി പ്രാനിച്ചു_ ക്കുന്നവനേനു എന്ന തോനമാറ്റ്. അപ്പാം ഭീമസേ നീ, ഒക്കക്കാണ് മനിമയകായ സ്ഥംഭത്തെ മട്ടിച്ചു_കൊണ്ട്, ഉൽക്കടമായ അമകാരത്തൊട്ടിടി, ക്രമിജപലിക്കുന്ന കോപാ ഗിയുടെ ജപാലാമാലകളാൽ ഭവനത്തെ ദംപിപ്പാൻ ഭാവിക്ക ചേരാ എന്ന തോനമാറ്റ പറഞ്ഞു. ഇതുവഴ്താവുന്നതം.

നൃ. ദോഡോ..... വുലാഃ = അസ്തിയോ അ സ്ഥിയോ ഭീഷ്മ_ ത്രട്ടുകിയ വുലുന്നാരേ! സ്ഥൂതരാഃ_ = അതിസ്ഥൂജ്മം ആിട്ട് (ആ. വി.) അയം_ഖ്ര. അലക്ഷ്മിതഃ: കിം_ = കാണബപ്പട്ടി യോ? വൈക്കിഃ_ = വാന്മാരാർ. വ്യാവാഃ_ = പ്രവൃത്തി. അജസ്യ_ = ഇവന്നീ. സോമാ_ കേതോഃ_ = സോമവംഗത്തി നീരു നാശത്തിനു വലിയ യുമകേതുവായ (അജസ്യ) എന്നതി നീരു വിശ്രേഷണം. അശേഷഃ_ = ദൃഢവസം. തത്ത_ = അതിനാർ. വഃ_ = നിഃബന്ധിട. ജാഗത്തു_ = ഉണ്ണന്നിരിക്കുട്ട. ചിത്രേ_ = മനസ്സിൽ കഷണം_ = കഷണാനേരം, സമതാ_ = സമാപം, മാസ്യഃ_ = വികാ തിരിക്കുട്ട. ഭീമസേനഃ_ = സോധഃ_ = ഭീമസേനനായ ഇംഗ്രേസ്സ് വേഷണം. ചെസ്താൻ_ (ഫനി പ്രാം). ദിഃ_ വൈന്യഃ_ = ദിശമായ പരികരവ

സ്വത്തോട്ടുടർന്നിയവനായിട്ട് അദ്ദു-ഇന്ന. സന്നാനമിൽ എറി രംഭം സന്നാമം ചെയ്യും. അല്ലെങ്കാം ദീപ്പൻ തുടങ്ങിയും വു ശബ്ദാശേ! നിന്നും സോമവാനത്തിന്റെ നാശത്തിനുനായു മക്കളുവായും ഇവക്കാം പ്രവൃത്തി ഇഴവൻ സ്ഥാപ്തമായി കണിക്കു? അതിനാൾ, നിന്നും മനസ്സിൽ ഒമ്മയുണ്ടായിരിക്കേണ്ടു, എന്നാൽ സമത്വമില്ലെങ്കിൽ വേണ, ദീമസേനനായ എന്നാൽ, ഇതാ ഇല്ല കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നും വധിക്കുന്നതിനു, ഉറപ്പും എ കൂച്ചക്കട്ടി സന്ധാനായി വുരപ്പുട്ടുണ്ട്. വുതം സ്ഥാപ്പം.

നൃം. ധാർശ്ച്ചരണാടെ=ദൈയങ്ങളുടെ. ഗദാംതാം-
ആഗദാദൈ കര ലഫൻ = കരുംിലെച്ചത്തുംകൊണ്ട്.
വെരേവാം = ദയക്കുന്നായ (ഗദാവിശേഷണം) കെരംവാണാം.
കെരംവനാടെ. ഫോറാംിവാതെതി:—ഫോവാരാജ്ഞത്തായ അടി
ക്കാക്കണം. പ.പിപ വന്ത്രം = ആന തേൻ കുതിം
കാല്പാഴക്കാടെ രക്തനാഡിയിൽ. പാറി പണായ=
പരിഡിവാനിയെ കെട്ടത്തുന്നതിനു, ആരംഭേ=ആരംഭിക്കുന്ന. എന്ന
നിതം, ഗദയം കയ്യിപ്പേന്തി, കയ്യുട്ടത്തിൽ ചെന്നച്ചടി, ചാ
ല കളിക്കാ കളിച്ചു, ഗദാപുമാംഞ്ചീരൽ ചത്തുവിഴുന ചത്തു
രംഗസേനയുടെ രക്തമാകന നാഡിയിൽ ചാടിക്കളിച്ചു, ഇം പ
രിഡിവാനിയെ കെട്ടത്തുവാൻ ആരംഭിക്കുന്ന വുതം സ്ഥാപ്പം.

നൃം. ചഞ്ചൽ നസ്യ)= ഇല്ലകന കൈ
കൊണ്ട് ചുഴിരംപ്പുട ദയക്കാമായ ഗദകൊണ്ടും പ്രഹരണ
ക്കാൽ പൊടിപെട്ടതെപ്പുട ഇരുതുക്കേംട തുടിയ. സുദയായ
നസ്യ=ഒന്നുംയന്നെന്നും. സുശ്രാനാ പാണി:—സുശ്രാ
നം (കട്ടപിടിച്ചത്ര) അയും വധിക്കുപ്പുട്ടതായും ശുശ്രാനായ
രക്തംകൊണ്ട് തുട്ടതു ഏകത്രലുന്നുംക്കുടിയവനായിട്ട് ഉ
ത്രംസാധിപ്പിതി=കെട്ടിക്കണം. കചാൻ=തലചുടിയെ ഭേദി
ക്കും പാണ്ഡാലി! ഭീമി:— ദീമസേനന്. അല്ലെങ്കാം പാണ്ഡാലി,

ഈ ഭീമസേനൻ, ഇളംകുന കൈകെകാണ്ട ദുഷരറിയ പെരിയ ഗദകൊണ്ട് മുഞ്ഞാധനക്കുറ ഇരുടുകളും അടിച്ചുവോടിച്ചു് അതിൽനിന്നു പുരബ്രഹ്മ കട്ടപിടിച്ചു കുളിണ്ണം എന്നു ദുവന പരക്കരുളംകുട്ടി വേതിയുടെ തന്മാടി രക്തചേദ്യക്കാം.. ദുരം വാസ ന്നതിലുകും.

നൃ. പാജ്ഞാ = അരംച്ച ട' ഗദാഡിഹതിഡി:—ഗദാപു മഹാജന കൊണ്ട്. തിലശഃ—എഴുപ്രമാണമായി. സമന്താൻ = ദുരംം. തൽ ധാത്രം രാഷ്ട്രം എന്നു ധാത്രം രാഷ്ട്രമാർ നുറിനേ യും. അദ്യ=ഇന്നു. പുരഃ—ഇന്നു തൽ. കഷണാന=കഷണനേരം. കൊണ്ട സദ്യഃ—വെട്ടനു. കഷിപാമി. ഇളംകുണ്ട്. ദേംനാച്ചീ സ്ഥി= അഗ്നിജ്പനാലഘവിൽ. ധമ്മസൂനോഃ— ധമ്മചുതുന്നേരം. മുംഖം—മുംഖതമാക്കുന ചാപം ചെയ്യു. അശ്രവാ സ്ഥിം = കാംഗരത്തെ. തൊനിപ്പോം നീരുന്നു ഗദകൊണ്ടിച്ചു ആ ധൂതരാജ്യപത്രമാർ നുറിപ്പുന്നും എഴുപ്രമാണമായിട്ടും ധമ്മചുതുന്നേരം ഇൾ മുംഖതവാപം ചെയ്യു കരാറുത്തെ തീയി ലിളംകുണ്ട്. മുത്തു. വസന്തതിലുകും.

നൃബി. പാത്മഃ—അജ്ഞനുന്ന പവനസൂര്യം ഉവാച— ഭീമ നോട്ട പരഞ്ഞു. ധാത്രഃ—ധാത്രാനാകട്ടേ. പ്രാംഭതേനും ദിക്കലുപ്പുനു. കുരഞ്ഞു—കുരഞ്ഞിൽ. തസ്യ=അതിനു. സവാസ്യഃ— സഹായമായു ഡോക്കുനു. സോഹം— ആ തൊൻ. ധർ=ധാത്രാനു. ധമ്മജംപുതി=ധമ്മചുതുന്നേരംചുരിച്ചു് റണ്ടംസതയാം നിന്മാംവനേരംകുട്ടി. ത്രപ്രയോക്ഷം—നിന്നാൽ പരായപ്രസ്തു. പ ശ്രൂമംനോ—തൊൻ കാണുന്നില്ല. പ്രതികാരം—പ്രതിവിധിയെ. അസ്യ=ഇതിനു. അജ്ഞാം അജ്ഞനുന്ന ഭീമനോട്ട പരഞ്ഞു— അഞ്ഞുനു കൈശരവന്നാരിൽ ആരംഭക്കുന്നതിനെല്ലും തൊൻ തുണ തായി നിൽക്കാം. എന്നാൽ ധമ്മചുതുന്ന നിന്നിച്ചു പരഞ്ഞ

ତିରଣୀଙ୍କ ପ୍ରାୟବୈତତଂ ତାଙ୍କ କଣାଙ୍ଗାଳ୍ପି. ପୁତନ. ଯଥ ଗା
ତିଲକଂ.

ଗୁରୁ. ପାତମିମଧ୍ୟକାଳମାହୀ=ଅଞ୍ଜନଗାକନ ଶୁଣୁଳ. ରଣଦୁଷ୍ଟି = ରଣଶିଳ୍ପୀକଣ. ପୁତୁଗାଠିରୁଷ୍ଟି = ଉତ୍ସଯପ୍ରୟତିର
ଶୁଣିଲ. ଶୁଷ୍କଜଳପର୍ଦ୍ଦିକଣ = ଶରଣିରକତ୍ତାକଣ ରଦ୍ଦିକଣ. ଶିଶୁଗରେଷ୍ୟ=ତିଙ୍କମଲୁଙ୍ଗାତ୍ମିଲ. ଯାତନ.....ଶୁରୀଇଟ୍=
ଯାତନରାଷ୍ଟ୍ରଜୀବାକଣ ଶୁଅଟ୍. ଦିଲରଦିପୋଂ=ଆଚିରେବାଟ ନ
ଶିକଣ. ଶ୍ରେ.....ଲୀକି=ପାଖୀଲିଯାକଣ ତାମରଶ୍ରୀ
ଜୀ. ଶୁଵଂ=ଶୁବେନ (କୁ. ଯି) ଏହିତାଂକାଳିକଟ. ଅଞ୍ଜନ
ଗାକନ ଶୁଣୁଳ ଫୁଲଶିଳ୍ପୀକଣ ଉତ୍ସଯାଠିଶିଳ୍ପୀର ଏବ
ନ ଶରଣିରକତ୍ତାକଣ କଣନ୍ତା ତିକକତ୍ତିଲ ପୋଡ଼ିଫୁଲୋହ
ଯୁତରାଷ୍ଟ୍ରପୁରଜୀବାକଣ ଶୁରୀଇଟ୍ ଦୁଲଭେବାଟ ନଶିକଣ. ଅ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଖୀଲିଯାକଣ ତାମରଶ୍ରୀଜୀ ପୁଲିରେ ପ୍ରାପିକଣ
'ଏହିତାଂ' ଏହିନ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତକାଳତାଳିଲ ଲୋଟ୍ ଅପକଂ ଅଲବ
କାରଂ. ପୁତନ. କିମୁମମଙ୍ଗାରି.

୧୦. ଗାଣ୍ୟି.....କୋଯଂ = ଗାଣ୍ୟିବମନ
ପେରାଯ ଝର ମେଘ. ଅଯୁଗା=ଅପ୍ରୋତ୍ତା. ଶରତାଲମତ୍= ଶାର
ଦୂହମାକଣ ମତ. ଉତ୍ତାଳୀନ.....ବୀରୁମାଯ=ଉତ୍ତକଶ୍ରମାଯ
କଣ୍ଠିରୀର ଛିପରାନ୍ତମମାକଣ. କୋଟ.....ପୃଷ୍ଠ=କଠିନ
ମାଯ ପେନଲିରୀର ଚୁଟ୍. ବିନରାଯ=ବେଳିତ୍ର. କରିବୀରକ=
କେତରିବନାର. ଅଧିରଂବୁନା=ରକତଜଲତନାର. ଶୁବଂ=ଶୁବ
ତନ. ଅନୁତନୋତ୍ର=ଚର୍ଚୁଟକ, ପାତମଂଗିଯେ=ସତ୍ତାତନୀନ. ଗାଣ୍ୟିବମାକଣ ମେଘ, ଶାରିରଯାକଣ ମତପେତ୍ର,
କଣ୍ଠିରୀ କର୍ଯ୍ୟକାଳିକଣ କଠିନମାଯ ପେନରିଚୁଟ କିମ୍ବାରୁ, କେତାଯ
ନାରାକଣ ମଲଯାତିନିନ ବନନ ରକତମାକଣ ବୟଜ୍ଞଂକରଣ
ନିରଣତ ଅନେକଂ ନାତିକରେ ନିମ୍ନିତ୍ରୁଷ୍ଟ ସତ୍ତାତନୀନ ଶୁବ.
ଉଣ୍ଠିବନାଟକ. ଅପକଂ ଅଲବକାରଂ. ପୁତନ. କିମୁମମଙ୍ଗାରି.

ചെ. തന്റെ അതിന്റെ പദ്ധതി... പവ... അനോ...
ഭീമാജ്ഞന്മാരുടെ. താഃ നിസന്ദഹിഃ = ആ നിസന്ദഹിക്കേണ്ട
വേഗവചനങ്ങളെ, അമധ്യം പുംബാവാവിചാരം കൂടാതെ വാക്കു
കൈളി, നിശമയ്യ=കേട്ടിട്ട് ധമ്മജന്മായമ്പുതുന്ത്രിക്കി
ഒണ്ണ=ഭൂംഗത്താൽ കറിനമായ. വീക്ഷണന്തനോട്ടുകൊം
ണ്ണ്. മുക്കയശ്ച=പുംബമായ രോഷ്ടനോട്ടുടിയ (വീക്ഷണവി
ശേഷണം.) നിക്രമാധിക്രമാധി. ഗുംഗളും=അതിനും
മാകംവള്ളും (കു. വി.) ഭീമാജ്ഞന്മാരുടെ ആ വാക്കുകൾ കേട്ട
പ്രോം ധമ്പുതുന്ത്രിപരിക്കു. വള്ളുകൊപ്പത്തു പുംബമാക്കന്ന
ഒരു നോട്ടുകൊണ്ണ് അവരെ അതിനും മാകംവള്ളും. വിലക്കി.
വുത്തം പുണ്ണിതാരു.

ചെ. ഒക്കെപൊഴിയ്യു് = ഓക്കൽ. ദ്രശ്യാധനാവസ്ഥ=
ഇല ദ്രശ്യാധനൻ. സംക്ഷാരം=മനസ്സേക്ഷാരം. അപനയ=അക്കി
റടക. വസന=വസ്ത്രത്തെ. ഭാതഃ=മേഘ അനജാ! അസ്ത്രഃ ശ
ഡായാഃ=ശഡയായ ഇവഴിട. അനേകപ്രണായിനി=അനേകം
പുഞ്ചമാരുടെ ഭായ്യ. കലടാ സേയ=കലടയാണിവാം. ആമ
നൈ=അദ്യൈ (അനുകവാദ്യൈതകം.) സദസി=സദയിൽ. വിവസ
നാം=വസ്ത്രാർന്നയായി. മാലോക്കർ=മഹാലോകർ. ഏന്നാം=
ഇവളെ. ഭീമാജ്ഞന്മാരുടെ വാക്കുകേട്ടപ്രോം ദ്രശ്യാധനൻ, എ
ന്നാൽ ആ കോപ്പുകൈളിനു കാണണം, ഏന്ന പരഞ്ഞു മനഃ
കേശാദിനോട്ടുടി കല്പിച്ചു:—അനജാ, ഇല ശംഖുടെ വസ്ത്രം. അ
ഴിച്ചുമാറുക. ഒട്ടം ശക്തിക്കുണ്ട്, അനേകപുഞ്ചമാരുടെ ഭായ്യ
യായ ഇവരുടെ വ്യക്തിചാരിണിയാണ്. വകനായ ഭീമൻ
നോക്കിനിൽക്കേ സദയ തീവ്യച്ച മഹാജനങ്ങളും ഇവളെ വ
സ്ത്രാർന്നയായി കാണബ്രെ. വുത്തം റൂശ്വര.

ചെ. ആത്പാ=കേട്ടിട്ട്. സുശ്രാവനഗിം=ദ്രശ്യാധ
നന്നൻ വാക്കിനെ. താസാ=വേഗത്തും ദ്രാവനാ=ഡ്രശ്യനാ

നുർ

കേരളവണം

യ ക്ലോസന്‌=ക്ലോസനൻ. സർ എം കെ. = അദ്ദേഹത്തോടുടർന്നിയവയും ചുവന്നവയും ദയക്കരമപ്പെട്ടിരായ കണ്ണുകളോടുടർന്നിയവനായിട്ട്. പശ്ചിമം = (സത്യം) സർവ്വവരേഷ്ടു-പഴി പ്രിയാരജാക്കാരായിരിക്കുന്നോം. സമർത്ഥം = അംഗത്വം ചെന്നിട്ട് സാഖ്യപ്രാംബികാരായിരായ. തസ്യം = അ. ചക്രവർത്തിച്ചു. വസന്ത-വസ്ത്രത്തെ. ച്രാദംതുജായാം-വാം എന്നാലിയുടെ. മന്ത്രാധികാരം വാക്കുകളുടെപ്പോലെയും. ക്ലോസന് യ ക്ലോസനൻ കണ്ണം ചുവന്നിരുത്തുന്നു, സകല രാജാക്കാരായാം. കണ്ണംകൊണ്ടിരിക്കു, പത്രിപുത്രയായ പാശാലിയുടെ വസ്ത്രം പിടിച്ചു വലിച്ചു. വുന്നു. വസന്തതീലകം.

നുർ. ജോൺ പരാൻ=ജോൺനെ അംഗസറി ക്കൊതിൽ നിരതനാരായിട്ട് അംബുല്യം=അറിഞ്ഞതിട്ട്. ഒന്തുന്നു=തെന്താക്കാരാ. മനോഭൂണഃ=ചുടി കിരണാദവരായിട്ട്. ഭിഷ്ണുഭാൻ ച മുഖം=ഭിഷ്ണൻ തുടങ്ങിയ മുഖമംരണയുംഈവ മുഖ്യ ഏന്നതിനോടു യോജന. അക്കാദതിന്നു-നിലവിച്ചി ചു. ശംഖം=രക്ഷിതാവായ. അടനംമം=ആക്രൂഢംനെ. ഉ ചെമ്പി=ഉരക്കെ. അകുപ്പമാണവസന്നം=വലിക്കുന്നപ്പട്ടനു വ സ്രൂതേശാട്ടുടായ ചവലേന=ചവലനാൽ. സാഖ്യം=ചവതി ആത. ചവലനായ ക്ലോസനൻ വസ്ത്രം അഴിച്ചു-കുംണിരിക്കു നേരും, തന്റെ ദേഹാക്കാരം ജോൺനെ അംഗസറിച്ചു" ഒതു ണ്ണിയിരിക്കയാണോം ഓഷ്യാടിക്കുഡായ മുഖമാർ ഉദംബരിന മാരായിരാക്കാരാണോം അറിഞ്ഞതിട്ട്, പാശാലി സർവ്വദ മും രക്ഷിതാവായ അക്രൂഢംനു വിളിച്ചു ദായ കു. വുന്നു. വ സന്തതീലകം.

ഗംഭി 4. അത്രുന്നതിനാ-പ്രിററ ചും ദിനയായ. അഞ്ചെ ഫേണ്ടി=പാശാലി. കുചാസാഗരേ=ദയാസംഗ്രഹായി. വി ശ്രാക്കരേ=വിശ്രാത്തിനു മുലമായിരിക്കുന്ന. ശുക്രനേ=ക്ലോസനിൽ.

പറ്റം കുടിയെ = പറയായ അതിയെ. മാ മാ=അദ്ദോ ഒ ദ്ദോ. ഒന്നാമ = ലോകനാമ! വിശ്വാ= സദിവ്യാഹക! മര മര = മരാർത്ഥ! ഭൂമാസത്തോഴനശ = ഇം ഭൂമാസനൽ. കനം = ഏറ്റവും. പിസയിത്രാ=പിസിച്ചിട്ട്. ബലാൽ = ബലാൽക്കാ രണ്ട്. വാസഃ = വാസഃ സമക്ഷഃ = പ്രത്രക്ഷമായിട്ട്. ഒ സീക്കശഃ = ഇസ്തിയാദാക്ഷി നാമനായവനേ! പാശി = പാശി = കഷിക്കണ്ണ കഷിക്കണ്ണ. പ്രദോ = സപാമിന്ത! മം അനാലു. നാനാം = ആത്രയമില്ലാത്രവള്ളായ എന്നെന്ന. കുടിലോകശ്വരഃ = അരജനാദാളിൽ. തുക്കൻ മേം. കടാക്കശവിലാസം. വാ അങ്ഗിട്ട = പ്രദോഹിഞ്ഞ. മംഗലപ്രസക്തതമേ = മംഗലപ്രസക്താക്ഷ നിവാസസ്ഥാനമേ! മഹാ ഷ്ടനം = വലിയ മുതല യാൽ കടിക്കപ്പെട്ട. ആറുജേദ്രം = ആഗജേദ്രനെ (ശജതപനാ യ ഇസ്തുപ്പുനെ). പുരാ = പണ്ട്. മസുമായ് = മസുരുത്തിയാ യ. ദാനവേദ്രം = അസുരാദ്രുതനെ (മധ്യഗ്രീവാനു). ആഗ മാൻ = രോദണദേശ. പിണത്രം = പിണഞ്ചനത്രം. വാരിയശ = സദുദാന്തിൽ. മനരം = മനരാദിയെ. ധാത്രിയെയക്കട്ട = ഭമിയെ കവന. ഭക്താനവം = ഭജ്ഞക്കെത്തുനെ (ശിരണ്യാക്കണ്ണ). പോതി യായ് = പനിയായ. നാരസിംഹാകൃതിം = നാസിംഹാക്രമാവനം. നാക്കുകസാം ദവരിണം = ദവകാക്കുട ശരുവിനെ(മാരണ്യ കണിപ്പിനു). മാഡലി = മഹാവലി. പോകാൻ = ലോകങ്ങ കൂടി. മാണിയായ് = ആമചംരാ (വാമനദുത്തി) യാഡിട്ട് രാമ നായ് = പരശ്രാമനായി ഭയത്തിന്റെ ക്ഷതിയരാജാശ്രമാരാ. റാ വണ്ണം = റാവണാനെ അക്കവിശാഖ = സൗഖ്യവിശാഖ. നാമനായ് = ശ്രീരാമനായി. ദേവദേവാ = ദേവഡാങ്കും ദേവനാഡവനേ! ഭ അഡാരിയേ = കുപാസശുദ്ധേ! ദാനവാദേ = അസുരാനുകം! ഭ രക്ഷപ്പെട്ടം = ക്ഷുശ്ശ പൂരാക്കണ വ്യാജം. ഭദ്രാധാനാക്രൂഹം = ഭ ദ്ദോധനൾ മുതലാഡവനാൽ. ദാരിദ്ര്യത്വാം = ദാരിദ്ര്യാരാക്കി = ചാരിദ്ര്യപ്പട്ട. ദാസതാം പ്രാപിതാം = ദാസുരനെ പ്രാപിപ്പിക്കി

എപ്പടി. തന്ത്രാഃ എറ്റേ = ഇം ദത്താക്കന്നാർ. നമസ്കൃ = നിന്മി അവടിക്ക നമസ്ക്കരം. സമബന്ധൈക്കനാമാ = എപ്പോ പ്രപഞ്ചം താം ക്കം എക്കനാമനായവനേ! പിഞ്ജനംഡാ = പിലിക്കു. കെഴക്കു, ചിത്രകും = കുക്കമംകൊണ്ടപ്പു ചൊട്ട് കുപാചുരം = കുപാജലസ ദുരം. കണ്ണക്കാ

..... ദ്രോ = കടാകഷ്ടാം ചൊന്തിഖണ്യലപ്പം ക്കുവ ക്കാണം മിന്ന ന കവിത്തക്ക രണ്ടം. മദ്ധാസം = ചെറുപുണ്ണിരിയോട് ത്രി ടിയ. ദിവാംഭേദജിം = ദിവാം. അറ്റാനമാലാ ഗണ്ഡുക്കുണ്ടാ ലുശ്ശ വാടാനമുലു. കെഴസ്തും = കെഴസ്തുരം. നീഡിപ്പക്കു മം = നാഡിപ്പനം. പാദപ്പംപ്രയം = പാദപ്പംരവിന്നം താം. ദ ദം = മോദത്രേക്കാട്ടുടി. താവക്കം = നിന്മിക്കവടിയെസ്സുംബന്നി ആ. സ്വാരുമെമെ = മുട്ടേമേനി. കാനനാന്തേ = കാട്ടിക്കുറ മദ്ദ തമിൽ. ഒമ്മജനാന്തരം = ഒമ്മനേക്കജനാന്തരം, മുത്രു = മണം. മറ്റ രാജ്ഞി = അന്ത്രാജ്ഞിത്രു. തോന്നക്കുതോന്നനാം. അദ്ദോഹ അതിപീനയായ്ക്കു മാത്ര പാഞ്ചാലി, കുപാസ്തുദും സപ്തപ്പ പാഞ്ചുലചുമായ ത്രാക്കുഡിഗവാനിൽ പാമടക്കിപ്പുണ്ടാ വില പിച്ച “മാ മാ ജഗന്നാമ” എന്ന ത്രട്ടായ രം. വിലം ഹം. അതിന് “മഹാഗ്രാഹസന്നിധി” ഇത്രാദ്യംശംകാണം ഗ ജേസ്റ്റേമോക്കം, മൺസ്വാവതാരം, ത്രിമംബതാരം, വാഹാവതാ രം, നസിംഹാവതാരം, വാമനാവതാരം, പാത്രരാമാവതാ രം, ത്രാക്കാമാവതാരം എന്നിവയെ സ്ഥിരിക്കുന്ന “ദേവദേവാ ദ യാവാദ്ദേഹ” ഇത്രാദ്യംശംകാണം കേശാദിപാദാന്തം. ചുക്കു അമിൽ അരസ്സുംചു “ത്രാക്കുഡി സ്ഥിരിക്കുന്ന സാരം സ്ഥാജ്ഞം.

ച തി. ദേവാൻം = തത്ത്വാദ്ധിട ഉൽപ്പത്തി, വിപത്തി, ആ ശത്രി, ശതി, വിത്രി, അഖിദ്രി എന്നിവയെ അറിയുന്നവൻ (കു ഷ്ടുന്). അംഗരഹലഭം = അംഗരഹലേശം. തസ്മാം = ആ പാഞ്ചം പിയറിൽ ഇരുന്നുംവിധിയാം ചെങ്കുന്ന അവസരത്തിൽ അത്രു ...

..... ശയം-ആക്കാൻവേണ്ടം സംസ്കരണവേണ്ടം ആധിക്രമം. ഒന്നും വിഡിയോ-ഓഫോൺഡായി വലിച്ചുകളിൽ പ്രോബം. വസന്തം- വസും. അമോം- അദ്യവ്യം. ആവും ശത്രൈ- ആദാരിക്കാട്ടപ്പട്ട വസുംഡാക്ക സൗഖ്യങ്ങൾക്കാണ്. ഷംഗ്രാം- സംഗ-സം നിർത്തു. മെൽപ്പുകാരം വഞ്ചാലി വലബി ശുശ്രാം, സംഭ്രംതാഡാക്ക ഉച്ചപ്പത്തിവിവശ്രാദ്ധിക്കു എ റിഴന ശ്രീകൃഷ്ണൻ ആ സാഖ്യപിക്കിൽ കാരണാനാനന്ദമം ചെയ്യു. അദ്ദോഷം അത്രം ചരിച്ചാവത്സ്യ. അംഗിൾനിന്നു വസും. ഓരോനോരോന്നായി അഴിക്കുന്നതോടു. പിന്നും. ഓരോ നോരോന്ന് അഴിയാതെ കാണാനാരായി. അഴിച്ച വസുംഡാക്ക ക്കാണണ്ട് സം നിർത്തുവശായി, മുങ്ങം. ശാംഗ്രാംവലബിന്റൊം.

ഇപ്പ. അവുത്രാഛത്രം- അഴിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടിട്ട്. വസുണി- വസുംഡാക്ക. ഉച്ച ദേന= എറിവും വലതായ കരസാദം (രേകെക്കിച്ചിൽ), കൊണ്ട് മോഹിച്ച് = മോഹാലസ്യ ചുപ്പട്ട്. അഴകിതാക്കിത്രും ഇതു നല്ലതു് നല്ലതു്. ദാഖാഷ്ടി- ശമ്പും. സമാസിൽ- ഉണ്ടായി. മാറാകാശോ= മാ മാ എന്നി. ശമ്പും. കിന്താം = കിൽക്കാഡം. പ്രസംതി (സതി)= യുഡാക്കിക്കൊ സമയത്രും യുതരാഡേശ്വരായം= ഇം യുതരാഡേശ്വരൻ. ആനമു= നമ്മും ചിച്ചിട്ട്. കൃഷ്ണം- പാഞ്ചാലിക്കെ. ഏകിക്കേന്തം- വിജനത്തിൽ. സംഖ്യപി- ഒരു പതിപ്പുതേ! കോപം. ഒമ്പിക്കും പാശ കൂടുതാറിം. കുതം അവരാധം ചെയ്യുചുപ്പട്ട അവരം ധരണ. ക്ഷമാസപ= ക്ഷമിച്ചാണും. ഇതു, ചാഡിൽ= എന്ന പറഞ്ഞു വസുംഡാക്കിച്ചാഡു കലശവായി രേകെക്കാ കിഴങ്ങു മോഹാലസ്യപ്പട്ട ദൃഢാസന്ന നിലത്രും വീഴ്ക്കയും, സക്കിൽ നല്ലതു് നല്ലതു് എന്ന ദാഖാഷ്ടാക്കയും, കെഞ്ഞാവയമാക്കുന്ന അദ്യോ അദ്യോ എന്ന ശമ്പും. എണ്ണും പരഞ്ഞകയും ചെയ്യുചുപ്പാം യുതരം ചുപ്പി പാഞ്ചാലിക്കെ വണ്ണാമീ, “ഒരു പതിപ്പുതേ! കോപം.

കുഴയു, ചെങ്കുപോയതെറ്റു ക്ഷമിക്കുക' എന്ന പറഞ്ഞ. മുതൽ മുല്ലുര.

ഒ പ്രസിദ്ധന് പ്രസാദിച്ചാലു.. കോപഃ=കോപം. ചവലേഷം = ചവലുന്നാരിൽ. മാ ഭാ = അങ്ഗതു് പം ശി=നീ ക്ഷേമിച്ചാലും. സഹാനാജം മാ= പുത്രനാഭാട്ടക്കിയ എന്ന. പണാൻ= പണയത്തിൽനിന്ന്. വിചുക്താ അസി=നീ ദിക്കതയായു് വീക്കിന. സമം വരെ=ഉത്തരാക്കന്നാഭാട്ടക്കി. ഇതുകുത്ര (സത)= എന്ന പായമ്പട്ടപ്പേരം. നിഷ്ഠില്ല= നീ ഷേധിച്ചു് അമ (സ്ന)= വരഞ്ഞു. സുരേണ്യമോസം= ഇം സുരേണ്യനും. "വതി പ്രസാദിക്കുക. കോപം ചവലുന്നാരിൽ ക്ഷേമതു്. മേ സാഖപി, എന്ന പുത്രനാഭാട്ടക്കി ക്ഷേമിക്കുക. ദിവതി ഉത്തരാക്കന്നാഭാട്ടക്കി പണയത്തിൽനിന്ന് ദേർപ്പേട്ടി കിക്കുന്നു" എന്ന യുതരാഷ്ട്രൻ വരഞ്ഞപ്പോൾ ദിന്യാധനനു അതു നിഷേധിച്ച വരഞ്ഞു. ഉചജാതി പുതാം.

സ്വ. ദിന്യാധനവചനം. ബാല്യാം പ്രതി= ബാല്യം ദിതിക്കു ക്ഷേമപ്പുത്രവാം ഡി മയി= എന്നിൽ. ലഭ്യുവെന്നാം= ഉണ്ടായ വെവരുണ്ടാട്ടക്കിയവരായി. കൂദ്ധാവാംവാ= വാഞ്ചാല്പര്യുടെ പരിശുദ്ധത. ഉദ്ധക്ഷേ= കണ്ണട്ട് കൂത്രപ്രതിജ്ഞാം= പ്രതിജ്ഞ ചെങ്കുവന്നിക്കുന്ന (പുരേ എന്നതിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ). തന്ത്രഃ= അങ്ങളിൽ നീ നീ. പരേ= ശത്രുക്കാം. ദന്തപി= പിന്നെയും. പ്രതിപദ്ധ റം ശ്രൂ= രാജുത്തെ പ്രാബിഷ്ടിക്ക്. ഉന്നുല്ലയേഃ= നശിപ്പിക്കം. അചിരോണം= താമസം ത്രിബാത. സൗഖ്യം= ദളംത്രാട്ടക്കി (തു). വി,) അസൂഡം= ദാനദക്ഷ ബാല്യം ദിതിക്കു എന്നാൽ ഭോ മിക്കപ്പട്ട് എന്നിൽ വെവാം ഹംചു വശാവവകം, വിശേഷിച്ചു് ഇപ്പോൾ വാഞ്ചാലിക്കു അപമാനിച്ചുതു കണ്ണ സത്രംചെയ്യുവാമായ ശത്രുക്കാം, അഞ്ചയുടെ കയ്യിൽനിന്ന് ഇനിയും റം

എം. സഹാദിച്ച് എരംതൊമസിക്കാതെ തോശക്കു ഇരട്ടാട്ട നശിപ്പിക്കം. വുതം. വസന്തതിലുകും.

ഒൻ കുള്ളം തന്മുഖ പാശ്വാലിയുടെ തേരേജാ വിശ്വേഷങ്ങിൽ നിന്നും ഉയ്യും മേരുവായും. സുതാനാഗാർഡ് പുതുംസൈമംഗലതുവായും. കിൽത്ത് ദയഃ-കിൽത്തവ്യത്വി കുൽ ദുഡമായ ഏറ്റവുണ്ടാക്കുന്നിയ. കുകരാജവിംബഃ യുതരാ ഷ്ടൂൺ. ലീഡ്യൂഡികാർഡ്-ലീഡ്യൂൺ ദതലായ. ഗ്രാനിയീൻ- ഗ്രാ അഡാക്കിരിപ്പിടമായ. ഉപഹ്രം-വിഴിച്ചിട്ട്. കിം വാ വിധേയം. ഇതി- എരംതാന് ചെയ്യുന്നുടേണ്ടതെന്ന്. സാരംഭം ആദ്ദേഹം. അന്പര്യംക്രമം ചോദിച്ചു. പാശ്വാലിയുടെ തേരേജാ വിശ്വേഷങ്ങിൽനിന്നും ഉയ്യും. പുതുംസൈമംഗലം. എല്ല ചെയ്യുന്നമെന്നരുപു ഭതാനാതെ യുതരാഷ്ട്രന് ലീഡ്യൂഡിക്കൂയു വു അനുംദാ വിഴിച്ച് ആദരപൂർണ്ണം ചോദിച്ചു. വുതം. വസന്തതിലുകും.

പുഠ. വസന്തറിൻ പ്രഥമം- പറമ്പണ സംവസ്രംഭംവൻ. വനവസ്തിം- വനവാസത്രേയും. വസന്താജന്താതവാസം- ഇര സംവസ്രം. അജന്താതവാസത്രേയും. കുത്രാ- ചെയ്യിട്ട്. റം ആജ്ഞാം. പക്കതിരംജ്ഞം. പുശ്രംഗാം- വുഖമാക്കും. വാച്ചം-വാ കുന്നു. കുരുവതി- യുതരാഷ്ട്രന്. തമേതി- അങ്ങനെയെന്ന്. അള്ളുക കുന്തിപുത്രം-യമ്പത്രനെ വിഴിച്ചിട്ട് മാഡ്യുസ ദം- സംബാമല്ലവ്യതിം. സംവിദം- പ്രതിജ്ഞനെയെ. ഇതി- ഇപ്പ കാരം. കുതിഡി: കല്പിതാം- വിഭേദാനാർക്ക് കല്പിക്കുപ്പുട്ട് (സം വിഭവിശ്വേഷണം) ആവബാശേ- പറഞ്ഞു. പന്തിരാണ്ട് വനവാ സമും. ഒരാഞ്ഞന്താതവാസമും. ചെള്ളുവന്നാൽ പക്കതിരാജ്ഞം. കൊട്ടശക്ക എന്ന് വുഖമാർ പഠിത്തു കേട്ട യുതരാഷ്ട്രന് ധമ്പ പുത്രനെ വിഴിച്ച് സംയിനിവച്ച് അപുകാരം. പ്രതിജ്ഞനെചെയ്യു. വുതം. രുദ്രാം.

ವುತ. ಯಂಜಿಗಾಂಯಂಪುತ್ತನ್. ಇಗಕಗಾತ್ತ=ಒಷ್ಟಿಗಾತ್ತ. ವಾಚಂ ವಾಸಿಕೊಣ್ಣ ಸಲಾರೆತ್ತ ಸಂಂಮಳ್ಯಿತಾತ್ತ. ಈ ಅಂತರ್ಭೂತ = ಕಿಳ್ಳಿಕಿರ್ಬೆಟ್. ಉಗಾತಾಹಂ = ಉಗಾತ ಚಿತ್ರಣಣಾಂತ್ತಪ್ರಿಯವಾಯ. ಮಾಡಿಗ = ಮಾಡಣಾದ, ಅಮರ್ತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ = ಏಳ್ಳಾವಂಂತ್ತ ಯಾತ್ರವಾರಣ್ಣ. ವ ಕ್ರಾಂ ಲಾಖಗ = ವ ಕ್ರಾಂಗಂ ಗ್ರಹಣಾತ್ತ. ವಿಗಾಂ... ವೆಚಿ-ಪ್ರವಾಯ. ಇನಿತ್ತ = ಅಂಮಹಾಯ. ವಿ ತಂಶಾಹ್ = ಶಹಿತಾತ್ತ (ಕ್ರಿ. ವಿ) ಪ್ರತಿಸ್ಯೆ = ಪುಂಬೆಟ್. ಸ ಹ=ತ್ತಿದಿ. ನಿಂಸಂಹಾರಣಃ = ತಂತ್ರ ಅಂಜಿಗಾರಾಂತ್ತ. ಯಂಪ ಶ್ರೂ = ಯಂಪತ್ತಿಯಾಂತ್ತ. ಅಷ್ಟನ್ ಸಂಯಿತ್ತವಶ್ಚ ರಾಜ್ಯಾಂತ್ತಿತ್ತ ಷ್ಟ್ರೀಪುಕಾಂ ಚ ಬಂಧಾರಮಣ ವಾಣಿ ಯಂಪುತ್ತನ್ ಅಷ್ಟೆಂದು ವಾಣಿಗಾಂ ಏಳ್ಳಾವಂಂತ್ತ ಯಾತ್ರವಾರಣ್ಣ, ಅಂಮಹಾಯ ವಿಕಾಂಗ್ರಹ ಅಂಬಾಹಿ, ಅಂಜಿಗಾರಾಂತ್ತ. ಹಂತ್ಯಯಾಂತ್ತ = ಪುಂಬೆಟ್. ವ ಅಂ ಶ್ರುಪ್ತಿ.

ವುತ. ಪ್ರತಿ..... ಶಾಸ್ರಾಃ=ತಾಗತಾಂತ್ರಿತ ಅ ಅಯಣತ್ತಿತ್ತಾತ್ತವಾಯಿ. ಸಾರಾ ಗತಾಃ= ಪರಿಂಬಾತಾಪ ತೋಂತ್ರಿತಿಯ ಪ್ರತಾಂತ್ರಾಂತ್ತ ಅಯಣ್ಣೆಟ್ ರಮಣಿಷ್ಟಾತ ಗತ ನಾಂತ್ರಾಯಿತ್ತ ತೆ-ಅಂಬರ್. ಯಾಂತ್ರೆ ಹಾರಾಃ= ಪಾ ಖಾಲಿಯಾಂತ್ರಿತಿಯ (ತೆ ಏಂಗಾತ್ತಿಕೊ ವಿಂಶಣಾಂ). ಪ್ರತ ಇಃ= ಪೋತಿ. ಅಂಸರಂತ್ತ ವಿಗಾಂಹಲ ವಾಣ. ಪೆಶಾಂಪೋ ಕಂ= ರೌಶಣಗಣತ್ತ. ನಿವತ್ತಂ= ಮಡಕಿ ಶಂಯಶ್ಚಿತ್ತ. ಪ್ರಸಂ= ವೇದಾಂತಿತ್ತ. ವಾಗಾಂತ್ತ ವಂಪಾಲ್ಯತ್ತ. ಪಾಣಿಪುರಾಃ= ಪಾ ಣಿವಾಂತ್ತ ಮಹಾಂತ್ತ ವಾಂತಿ. ಪಾಣಿವಾಂತ್ತ ಉಷ್ಯಯಾಂತ್ತಿತ್ತ ತಿಂತ್ರಿತ್ತ ತಿಂತ್ರಿತ್ತ ಕಾರಿತ್ತ ಕಾರಿತ್ತ ಅಂಗಾರ್ಥಿಕಾಣ ಪೆಶಾಂಹಾರೆ ತಿಂತ್ರಿತ್ತ ತ್ವಂ ವಂಕಂತ್ತ ಲೇಕಣ ಪೋತಿ. ನ. ನ. ಮ. ಯ. ಶಣಾಂತ್ರಿತ್ತಂ ಏ ಕಿತ್ತಿತ್ತ ಅತಿತ್ಯಾಕಾರಾತ್ತ ಗೃಹ. ಮಾಲಿಗಿ. “ಗಂಗಾಂತ್ರಿತ್ತ ತಕ್ಷಣಂ ಮಾಲ ನಿಂತ್ತ” ಏಂ ಲಂಷಣಾಂ.

ವುಗ್ ಅಕ್ಷಾ ಯಾಂತ್ರೆ=ಅವಿಗಾಯಾತ್ರಯಿತ್ತ. ಕಿ ಅ..... ಲಕಂ=ಕಿರುವಂತಹಣಿಗ ಪೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿಂತಯವರ್ (ಪಾಣಿ

வகாற். கால ஸாதாகி-ங்குண்டால் புரூபங்கள். ஈடு = இயில். பாஸு = வடாசுடி. சுறப்பு = தீ ஸ்ரீ நீயானுவாத (ஈசு சவாரு என), தடு பேயும் அதைக்கிணங்காய வாவு நாலைகாளி ஞுவிசு நால் புது பெஷ்டாவிசுவாய்க்கு உரு = உருஙாய. நீஷமு = கொ னிடு'. மாசூ = வடிய ல். நாலீபா = ராஷ்ச ஸ்ராவு. கிம்ளி = காந்தாரன. வாலு..... கிரங்கோசு ஸ்ராம ஸ்ரீபூஷாந்தாய. உபாதா : = கமிடு. காமுகம் = காமு கமை காந்தாரன. வாமஸுநாத. இந் பாஸை கால் ங்குண்டுபுரூபங்களை அடுத்துத்தனை அக்ஷ சபானு. ஸபுவா டி கூக்கு, அதைக்கிணங்காய நாலைவிசுவாலைகாளி ஞுவு மளங்கர புதிரைபெஷ்டாக்கு, கிம்ளிரகை கொல்லுக்கு. வெழு காந்துகவான்த ல் ஏ பான. வூஷா = டிரூவு.

வர. யீரா : = யீராநாயாய. கிரீதாநா : = கிரீது ருகாற். யர வரங்கபீசுக்ரேஷனா. வயத்து நாமு கங்கெயங்குதங்கங்கொய. அதால் = நாகி நீஷு வசு வை மோயைத்ரை-புதோமி டங்காநான்'. அதி வாஸங் விரீந்து பூஜிதமாய மாஶேநாபாக்கா வாருங்கம. வாஸங் நா : = உத்தங்காய்க்கு'. செபா : = ங்குவமாவத்து. புரூ ய-புரைபெஷ்டு. தங்குத்-அத காந்துகவான்தாந்தாந் கூ வு கெல்ளை : = விசுவாங்கட்டேடு, ஸாகங்குடி. அந்து மா : = ஜயிக்க. செபாவுங்கு கெபெதவாபுதேங்காநாகி. வகு : = வெழு. விடுத-நூயும் நீவாஸ = வாஸங்கம. பா ஸைவங்க, வயத்துக்கையை பூதோமிதநாயி வாசு, ஞுவு மளங்காட்டுடுக்கி காந்துகவான்தகிணி. போயி, கெபெதாங்கி யிது வென ங்குவமாயி வாஸ : வூஷா = டிரூவு.

ഭാഷംപരിജ്ഞരണാക്കടയാളിനി റാക

ചുന്നക്ക്രമം

1.	കിമ്മിവധം ആട്ടക്കമം	(സവുംപ്പും)	0	5
2.	ഉത്തരാസപദ്യംവരം ആട്ടക്കമം	„	0	4
3.	ഒന്നവതം ഇവപ്പത്തിനാഡുവും	„	0	10
4.	ഗൈഡ്‌വഹിതം ഭാഷംവന്നു	„	0	8
5.	കംലക്കേയവധം തു ഇൽ	„	0	6
6.	തോണിയും പാന	„	0	10
7.	കാമായണം 24 മുതൽ	„	0	6
8.	വിജാവേദ്യം പാട്ട്	„	0	2
9.	ജൗംഗ്ലിക് (വിജാവേദ്യം)	„	0	8
10.	പാബ്രതീവരിണയം കിഴിപ്പാട്ട്	„	0	8
11.	മണ്ണുംവയച്ചറിക് തച്ചശാരൂം(സവുംപ്പും)	0	12	
12.	ഡാവണാരും വം ഭാഷംവന്നു	„	0	8
13.	വിശ്വിനാലിംഗകം ഭാഷംവന്നു	„	0	8
14.	സൗരീവസവ്യം രണ്ടുവന്നു	„	0	8
15.	ഓംതൃഖിയാകം ഭാഷംവന്നു	„	0	8
16.	ഉദ്രാനപ്രവശം ഭാഷംവന്നു	„	0	8
17.	മൺമേഖല	സ്ക്രിപ്പിഖകായ തകിഴ അന്നത്തിന്റെ താഴ്വര	1	0
18.	ചിലപ്പതികരം	„	1	8
19.	ആരാക്ഷരക്ഷകയം കിഴിപ്പാട്ട്	2	8	
20.	സമകാണപ്പുമാനം (കെ. എം.)	1	0	
21.	സംഘിത്യദ്ധിപ്പണം (ആദ്യത്തെ 5 പഠിച്ചു 30)	1	8	
22.	ആയുംഭാവിഖാജകളുടെ വായ്പുംവാധം	1	12	
23.	ത്രിപ്പംഗങ്ങം ഭാഷംവന്നു (സവുംപ്പും)	0	8	
24.	ബക്കവധം ഭാഷംവന്നു	„	0	8
25.	കെണ്ടില്ലപ്പേരും അത്മാരൂം	„	3	0
26.	ടി. വഭാനതുക്കാകിക	0	12	
27.	കുതവാക്കും നാടകം ഭാഷ (ഗൃഥം)	0	8	

സ്പിക്കർട്ടി, ഭാഷംപരിജ്ഞരണാക്കടയാളിനി

തൃശ്ശിവപേരുക്.